കേരളപാഠാവലി

മൂന്നാം പാഠപുസ്തകം

M.S.797
584

കേരളപാഠാവലി

മൂന്നാംപാഠപുസ്തകം

ക്ലാസ്സ് ൩

GOVERNMENT TRAINING SCHOOL
T. C. STATE.
KOTTAYAM.

തിരുവിതാംകൂർ-കൊച്ചി ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നും
നിയമിച്ച കമ്മിററി തയ്യാറാക്കിയതു്

[പകർപ്പവകാശം ഗവണ്മെന്റിന്നു്]

PRINTED BY
THE S.G.P. AT THE GOVERNMENT PRESS.
ERNAKULAM

1956

വില 9 അണ

കമ്മിററി അംഗങ്ങൾ:—

1. ശൂരനാട്ടു പി. എൻ. കുഞ്ഞൻപിള്ള
2. അമ്പാടി കാർത്ത്യായനി അമ്മ
3. എം. രാമകൃഷ്ണൻ നായർ
4. മാത്യൂ എം. കുഴിവേലി

പാഠവിവരം

പാഠം			പേജ്
൧.	പ്രാർത്ഥന	(പദ്യം)	൧
൨.	വാല്മീകി	..	൨
൩.	ആട്	..	൬
൪.	ഉണ്ണിക്കളി	(പദ്യം)	൯
൫.	വസ്ത്രം	..	൧൦
൬.	ഉരലും മദ്ദളവും	..	൧൩
൭.	കുറുക്കനെ പററിയ പററ്	(പദ്യം)	൧൭
൮.	സ്വാതിതിരുനാൾ മഹാരാജാവ്	..	൧൯
൯.	ശ്രീബുദ്ധനും യാഗവും	..	൨൨
൧൦.	അഹങ്കാരത്തിനു ഫലം ആപത്തു്	(പദ്യം)	൨൭
൧൧.	ശിവാജിയും ഒരു പടയാളിയും	..	൨൯
൧൨.	ബുദ്ധിയുള്ള മുയൽ	..	൩൨
൧൩.	ദാരിദ്ര്യത്തിന്റെ കരച്ചിൽ	(പദ്യം)	൩൬
൧൪.	നമ്മുടെ രാജധാനി	..	൩൮
൧൫.	കതിര	..	൪൧
൧൬.	മരണം ഇല്ലാത്ത കാലം	(പദ്യം)	൪൫
൧൭.	ഇല്ലാത്തതു ഭാവിച്ചാൽ പൊല്ലാത്തതു വരും		൪൭
൧൮.	കണ്ണു തുറന്നിരുന്നാൽ പോരാ കാണണം		൫൧
൧൯.	പോസ്റ്റാഫീസ്	..	൫൫
൨൦.	തേയില	..	൫൯
൨൧.	തിരുനെററിയിലായാൽ ചേറും കസ്തൂരി	(പദ്യം)	൬൨
൨൨.	ഭീമനും ബകനും		൬൪

പാഠം			പേജ്
൨൩.	മററുള്ളവക്കും കണ്ണ് ഉണ്ടു്	..	൬൯
൨൪.	ഒരു നല്ല സ്ത്രീ	(പദ്യം)	൭൨
൨൫.	തേനീച്ച	..	൭൩
൨൬.	വാഹനങ്ങൾ	..	൭൯
൨൭.	വള്ളം കളി	(പദ്യം)	൮൬
൨൮.	ആരോഗ്യം	..	൮൯
൨൯.	അനാഥവാത്സല്യം	..	൯൦
൩൦.	ബാബേൽ നിമ്മിതി	(പദ്യം)	൯൩
൩൧.	ചൈന	..	൯൫
൩൨.	പഞ്ചസാര	..	൯൯
൩൩.	കുറവും കുററവും	(പദ്യം)	൧൦൪
൩൪.	പൂക്കൾ	..	൧൦൬
൩൫.	പൊന്നു് എന്തിനു് കൊള്ളാം?	..	൧൧൨
൩൬.	നോക്കി നടക്കണം	..	൧൧൮
൩൭.	കൊളംബസ്	..	൧൨൧
൩൮.	കൃഷികൊണ്ടു പുലരട്ടെ	(പദ്യം)	൧൨൫

ദേശീയഗാനം

ജനഗണമന അധിനായക ജയ ഹേ
　　ഭാരതഭാഗ്യവിധാതാ.
പഞ്ചാബ സിന്ധു ഗുജരാട മരാഠാ
　　ദ്രാവിഡ ഉത്കല വംഗ
വിന്ധ്യ ഹിമാചല യമുനാ ഗംഗാ
　　ഉച്ഛല ജലധിതരംഗ
തവ ശുഭ നാമേ ജാഗേ
　　തവ ശുഭ ആശിസ മാഗേ
ഗാഹേ തവ ജയ ഗാഥാ.
　　ജനഗണമംഗലദായക ജയ ഹേ
ഭാരതഭാഗ്യവിധാതാ.
　　ജയ ഹേ, ജയ ഹേ, ജയ ഹേ,
ജയ ജയ ജയ, ജയ ഹേ.

കേരളപാഠാവലി

മൂന്നാംപാഠപുസ്തകം

—※—

GOVERNMENT TRAINING SCHOOL
T. C. STATE.
KOTTAYAM

പാഠം ൧

പ്രാൎത്ഥന

ദേവ! ദയാനിധേ! നിന്നുടെ വൈഭവം
ആവതല്ലേതുമേ വാഴ്ത്തീനില്ലാൻ.
ഏററം തെളിഞ്ഞെന്നെപ്പാലിച്ചുകൊള്ളേണം
പോററിയെന്നൊന്നേ ഞാൻ ചൊല്ലു വല്ലൂ.
പാരെല്ലാമുണ്ടാവാൻ കാരണം നീയല്ലോ
പാലിച്ചുകൊൾവതും നീ താനല്ലോ.
കേടു വരുന്നതിൻ കാരണം നീയല്ലോ
കേവലനായതും നീ താനല്ലോ.
ഓർക്കുന്നതാകിലീ നിന്നുടെ വൈഭവ-
മാർക്കുമേ കാണാവതല്ലയേതും.

കൃഷ്ണഗാഥ] [ചെറുശ്ശേരി

പാഠം ൨

വാല്മീകി

രാമായണം എന്നു വളരെ പഴക്കം ഉള്ള ഒരു കാവ്യം ഉണ്ടു്. പണ്ടു് അയോദ്ധ്യ വാണിരുന്ന ദശരഥന്റെ പുത്രനായ രാമന്റെ കഥയാണു് അതു്.

ആ കാവ്യം ഉണ്ടാക്കിയതു് വാല്മീകി എന്ന മഹർഷി ആണു്. അദ്ദേഹം ചെറുപ്പത്തിൽ ഒരു കാട്ടാളൻ ആയിരുന്നു. ഒരിക്കൽ വഴിയേ പോയ ചില സന്ന്യാസിമാരുടെ കൈയിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന വകകൾ പിടിച്ചുപറിക്കാൻ അയാൾ അടുത്തു. അപ്പോൾ അവർ ചോദിച്ചു:— നീ ചെയ്യുന്നതു പാപം ആണെന്നു് അറിയാമോ?

കാട്ടാളൻ:—അതു് എനിക്കു് അറിഞ്ഞുകൂടാ. ഭാര്യയേയും കുട്ടികളേയും പോററാൻവേണ്ടി ഇങ്ങനെ ചെയ്യുകയാണു്.

സന്ന്യാസിമാർ:—ഈ പാപത്തിന്റെ ഫലം അവർ കൂടി അനുഭവിക്കുമോ?

കാട്ടാളൻ:—അതു ഞാൻ അവരോടു ചോദിച്ചിട്ടില്ല.

സന്ന്യാസിമാർ:—എന്നാൽ അതു് ഒന്നു ചോദിച്ചു് അറിയുക. ഉള്ളതെല്ലാം ഞങ്ങൾ തന്നേക്കാം.

ഇതു കേട്ട് കാട്ടാളൻ വീട്ടിൽ പോയി. അയാൾ ഭാൎയ്യയോടു ചോദിച്ചു:—

"ഞാൻ ചെയ്യുന്ന അക്രമങ്ങളുടെ പാപം നിങ്ങൾകൂടി അനുഭവിക്കുമോ?"

ഭാൎയ്യ:—അവരവർ ചെയ്യുന്നതിൻെറ ഫലം അവരവൎക്ക് അല്ലേ?

അതു കേട്ട് ആ കാട്ടാളന് ഉള്ള് ഉണൎന്നു. അയാൾ മഹർഷിമാരെ ചെന്നു കണ്ടു വന്ദിച്ചു.

അവർ അയാളെ അനുഗ്രഹിച്ചു. അന്നുതൊട്ട് ആ കാട്ടാളൻ ഒരു വലിയ ഭക്തൻ ആയി. വളരെക്കാലം അദ്ദേഹം തപസ്സുചെയ്തു. ചിതൽപ്പുററുകേറി അദ്ദേഹത്തെ മൂടി. ചിതൽപ്പുററിനു 'വാല്മീകം' എന്നു പേരു് ഉണ്ടു്. അതിനകത്തു് ഇരുന്നതുകൊണ്ടു് അദ്ദേഹത്തിനു വാല്മീകി എന്നു പേരു് ഉണ്ടായി.

ശ്രീരാമനോടു് വാല്മീകി മഹർഷിക്കു് അളവററ ആദരവു് ഉണ്ടായിരുന്നു. ശ്രീരാമന്റെ ഗുണങ്ങൾ മഹർഷിയെ വളരെ ആകർഷിച്ചു. അദ്ദേഹത്തെ പുകഴ്ത്തി ഒരു കാവ്യം ഉണ്ടാക്കണം എന്നു മഹർഷി ആഗ്രഹിച്ചു. നാരദൻ തുടങ്ങിയ മററു

മഹർഷിമാരും ആ കാര്യത്തിൽ അദ്ദേഹത്തെ ഉത്സാഹിപ്പിച്ചു. രാമായണം ഉണ്ടാക്കാൻ ആ ഇടയ്ക്കു വിശേഷിച്ച് ഒരു കാരണവും ഉണ്ടായി.

വാല്മീകിയുടെ ആശ്രമം തമസാ എന്ന നദിയുടെ തീരത്ത് ആയിരുന്നു. ഒരു ദിവസം മഹർഷിയും ശിഷ്യനും കുളിക്കാൻ നദിയിലേയ്ക്കു പോയി. നദിയുടെ കരയ്ക്ക് ഒരു വൃക്ഷത്തിൽ രണ്ടു പക്ഷികൾ ഇരിക്കുന്നതു കണ്ടു. പെട്ടെന്ന് ഒരു ശരം ഏററ് അവയിൽ ഒന്നു പിടഞ്ഞു താഴെവീണു. അതുകണ്ടു മഹർഷിക്കു വലിയ ദുഃഖം ഉണ്ടായി. പക്ഷിയെ എയ്ത കാട്ടാളനോട് അദ്ദേഹത്തിനു വളരെ കോപവും തോന്നി. മഹർഷിക്ക് ഉണ്ടായ വേദനയും കോപവും ഒരു ശാപം ആയി നാവിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു. അതു ചെറിയ ഒരു ശ്ലോകത്തിൻെറ രൂപത്തിൽ ആയിരുന്നു. പക്ഷിയെ കൊന്ന കാട്ടാളനു നാശം ഉണ്ടാകട്ടെ എന്നായിരുന്നു അതിൻെറ അൎത്ഥം. രാവണനെ കൊന്ന ശ്രീരാമന് നന്മ വരട്ടെ എന്ന അൎത്ഥവും അതിൽ തോന്നും.

മഹർഷി പെട്ടെന്നു ചൊല്ലിയ ആ ശ്ലോകത്തെ ആശ്രമത്തിൽ എല്ലാവരും പുകഴ്ത്തിത്തുടങ്ങി. ആ ശ്ലോകത്തിൻെറ രീതിയിൽ ശ്രീരാമൻെറ കഥ പാടണം എന്ന് അദ്ദേഹത്തിനു തോന്നി. അങ്ങനെ രാമായണം ഉണ്ടാകാൻ ഇടയായി. രാമായണം ആണ് ആദ്യത്തെ കാവ്യം.

പാഠം ൩.

ആട്

ആട് നമുക്കു വളരെ ഉപകാരമുള്ള ഒരു മൃഗം ആണ്. പലരും ധാരാളം ആടുകളെ വളത്തിവരുന്നു. ചില തരം ആടിനെ ഒററതിരിച്ചു വളത്താറുണ്ട്. എങ്കിലും അധികവും പററമായിട്ടാണ് ആടുകളെ സൂക്ഷിച്ചുപോരുന്നതു്. ആകൃതിയിലും പ്രകൃതിയിലും ശാന്തത ഉള്ള ഈ മൃഗങ്ങൾ മനുഷ്യരോടു വളരെ ഇണങ്ങുന്നു.

പശുവിനെപ്പോലെ ആട്ടിനും ഇരട്ടക്കുളമ്പാണ്. എങ്കിലും ആകൃതിയിൽ അവയ്ക്കു തമ്മിൽ വ്യത്യാസം ഉണ്ടു്. ആട്ടിനു പശുവിൻെറ പകുതിയോളം തന്നെ വലിപ്പം ഇല്ല. പശുവിനെപ്പോലെ അതിനു കഴുത്തിൽ ആടയും ഇല്ല. പശുവിനു നാലു മുലകൾ ഉണ്ടു്. അവ കുറിയതു് ആണ്. ആട്ടിന് അകിട്ടിൽ രണ്ടു മുലകളേ ഉള്ളു. അവയ്ക്കു് നീളവും കൂടും. പശുവിൻേറയും എരുമയുടേയും വാലുപോലെ ആട്ടിൻെറ വാൽ തൂങ്ങിക്കിടക്കുന്നില്ല. അതിന് ഒരു ചാൺ നീളമേ വരു. അതിൻെറ വാലിനു മേൽ വശത്തു മാത്രമേ രോമം ഉള്ളു. വാലിൻെറ അററം മേലോട്ടു വളഞ്ഞു നില്ക്കും. ആട്ടിൻെറ രോമം പശുവിൻെറ രോമത്തേക്കാൾ നീണ്ടതും ആണ്.

ആടുകൾ പല ഇനം ഉണ്ടു്. നമ്മുടെ നാട്ടിൽ കാണുന്ന പ്രധാനപ്പെട്ട ഇനങ്ങൾ കോലാട്, പള്ളാട്, ചെമ്മരിയാട് ഇവയാണു്. പള്ളാടിനു് പാലു കൂടുമെങ്കിലും കോലാടിൻെറ പാലിനാണു് രുചിയും ഗുണവും അധികം ഉള്ളതു്. കോലാടിനു വേലിയാട് എന്നും പേരു് ഉണ്ടു്. ചെമ്മരിയാടിനു് ഇവയിൽനിന്നും ആകൃതിയിൽ കുറെ വ്യത്യാസം ഉണ്ടു്. അതിൻെറ പാൽ കുടിക്കാൻ ഉപയോഗിക്കുന്നില്ല. ആ ഇനത്തിൽപ്പെട്ട പെണ്ണാടുകൾക്കു് കൊമ്പു് വളരാറില്ല. ചെമ്മരിയാടിനു് മററു ആടുകളെക്കാൾ രോമത്തിനു നീളം വളരെ കൂടും. ഒരു തരം ചെമ്മരിയാടുകളുടെ രോമംകൊണ്ടു് ആണു് കമ്പിളി ഉണ്ടാക്കുന്നതു്. ആൺചെമ്മരിയാടിൻെറ കൊമ്പു് ഇരുപാടുകളിലേയ്ക്കും നീണ്ടു് പരന്നു പിരിഞ്ഞു വളരുന്നു. ആ ഇനം ആണാടുകൾ തമ്മിൽ ഇടിച്ചു പോർ ചെയ്യുന്നതിൽ വളരെ വീറു കാണിക്കും. പലക പിടിച്ചു കൊടുത്താലും അവ ഓടിവന്നു് അതിൽ ഊക്കോടെ ഇടിക്കും.

ആട്ടിൻെറ ആഹാരം ചെടികളുടെ ഇലയും മററും ആണു്. പല മരുന്നുചെടികളും തിന്നുന്നതുകൊണ്ടു് അതിൻെറ പാലിനു വിശേഷഗുണം ഉണ്ടു്. കുററിക്കാടുകൾ ധാരാളം ഉള്ള സ്ഥലങ്ങളിലാണു് ആടുകളെ വളർത്താൻ കൂടുതൽ സൗകര്യം. നമ്മുടെ നാട്ടിൽ കാടുകൾ തെളിച്ചു വരുന്ന ഈ കാലത്തു് ആടിനെ പററംചേർത്തു വളർത്തുന്നതു പ്രയാസം ആണു്.

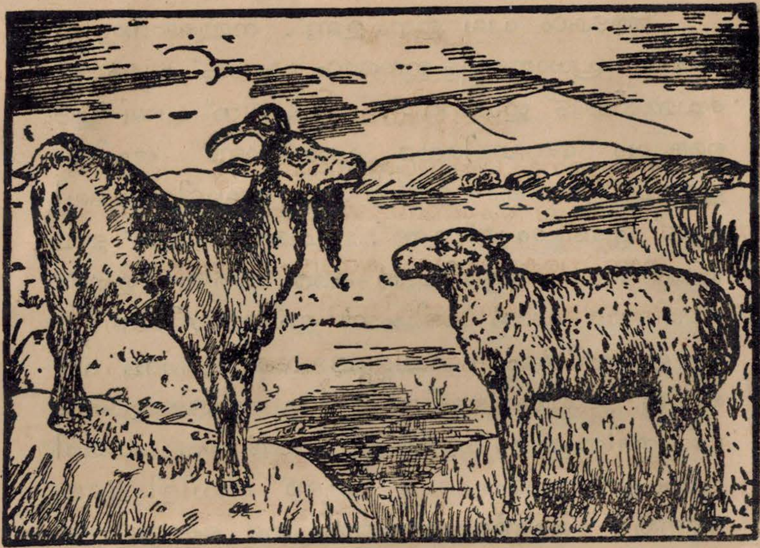

ആട്ട് ഓരോ തവണയും രണ്ടും മൂന്നും കുട്ടികളെ പ്രസവിക്കും. ആട്ടിൻകുട്ടിയെ കാണാൻ വളരെ കൗതുകം ഉണ്ട്. അതിൻെറ ശരീരത്തിൻെറ മെഴുപ്പും ഭംഗിയും ആൎക്കും ഇഷ്ടമാകും. തുള്ളിച്ചാടികളിക്കുന്ന ആട്ടിൻകുട്ടിക്കു കൂത്താടുന്ന പശുക്കുട്ടിയെക്കാളും അഴക് ഉണ്ട്. ഒരു വൎഷത്തോളം ആട്ടിൻകുട്ടി തള്ളയുടെ പാൽ കുടിക്കും. കുട്ടിയെ കാണാഞ്ഞാൽ തള്ളയാട്ട് ഉച്ചത്തിൽ കരയും. തള്ളയെ പിരിഞ്ഞു കുട്ടിയും നില്ക്കയില്ല.

ആട്ടിൻപുഴുക്ക നല്ല വളമാണു്. അതിനാൽ ചിലതരം കൃഷി ചെയ്യുന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽ ആട്ടിൻ പററങ്ങളെ രാത്രി കാലങ്ങളിൽ കിട ഇടാറുണ്ട്.

പാഠം ൪

ഉണ്ണിക്കളി

അച്ഛനെപ്പോലെയുടുക്കുമെന്നിട്ടു
നൽച്ചേല കൊണ്ടങ്ങുടുക്കും നന്നായ്. ൨

മാനിച്ചുകൊണ്ടച്ഛൻ കുമ്പിടും നേരത്ത-
ങ്ങാന കളിക്കും മുതുകിലേറി. ൪

അച്ഛനും താനുമായിച്ഛയിലങ്ങനെ
നിച്ചലും നിന്നു പട കളിക്കും. ൬

മാരി ചൊരിയുന്ന നേരത്തു കോടിയിൽ
നേരേ പോയ് നീരെല്ലാമേല്ക്കും മെയ്യിൽ. ൮

കൈയ്യെപ്പിടിപ്പാനായാരാനും ചെല്ലുമ്പോ-
ളയ്യോയെന്നങ്ങനെ കൂട്ടും തിണ്ണം. ൧൦

അത്ഭുതമായുള്ള പാവകളുണ്ടോരോ
ശില്പികൾ കൊണ്ടു കൊടുത്തപ്പോഴും. ൧൨

അമ്മിഞ്ഞ! നല്ലമ്മയെന്നങ്ങു ചൊല്ലിക്കൊ-
ണ്ടമ്മേടെ കൈയ്യിൽ കൊടുക്കും പിന്നെ. ൧൪

ചാലക്കിടന്നങ്ങുറങ്ങുന്ന നേരത്തു
ചാരത്തു മെല്ലെക്കിടത്തിക്കൊള്ളും. ൧൬

വെണ്ണയും പാലും നൽവെല്ലവുമെല്ലാമേ
ഉണ്ണിക്കും നല്കേണമെന്നും പിന്നെ. ൧൮

കൃഷ്ണഗാഥ] [ചെറുശ്ശേരി

പാഠം ൫

വസ്ത്രം.

നിങ്ങൾ വസ്ത്രം ധരിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ. ഇതെന്തിനാണ്? നഗ്നത മറയ്ക്കുകയെന്നതു പരിഷ്കാരത്തിൻെറ ഒരു ലക്ഷണമാണ്. വസ്ത്രധാരണംകൊണ്ടു് വേറെയും പല ഉപയോഗങ്ങളുണ്ടു്. വല്ലാതെ തണുപ്പുതോന്നുമ്പോൾ നിങ്ങൾ പുതയ്ക്കാറില്ലേ? വസ്ത്രം ധരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് നമ്മുടെ ശരീരത്തിലുള്ള ചൂടു് അധികം നഷ്ടപ്പെടാതിരിക്കുന്നു. പുറമേ അധികം ചൂടു് ഉണ്ടെങ്കിൽ അതു ശരീരത്തിൽ നേരിട്ടു തട്ടാതിരിക്കുവാനും വസ്ത്രം ഉപകരിക്കും.

നിങ്ങളുടെ വസ്ത്രം സൂക്ഷിച്ചുനോക്കുക. അതു നൂലുകൾകൊണ്ടു് നെയ്തുണ്ടാക്കിയതല്ലേ? നെയ്യുന്ന യന്ത്രത്തിനു് 'തറി' എന്നു പേർ. നിങ്ങളിൽ ചിലരെങ്കിലും തറികൾ കണ്ടിരിക്കാം. സാധാരണയായി ഗ്രാമങ്ങളിൽ കാണുന്നതു് കൈത്തറികളാണ്. മനുഷ്യൻെറ ശക്തി ഉപയോഗിച്ചാണ് ഇവയിൽ വസ്ത്രങ്ങൾ നെയ്യുന്നതു്. വിദ്യുച്ഛക്തി ഉപയോഗിച്ചു നടത്തുന്ന യന്ത്രത്തറികളും ഉണ്ടു്. കൈത്തറികളിലേക്കാൾ എത്രയും വേഗത്തിൽ യന്ത്രത്തറികളിൽ മുണ്ടുകൾ നെയ്തെടുക്കാം.

നൂൽ ഉണ്ടാക്കുന്നതു് എന്തിൽ നിന്നാണ്? നിങ്ങളുടെ വസ്ത്രത്തിലെ നൂലു് പരുത്തികൊണ്ടു് ഉണ്ടാ

ക്കിയതാണു്. കമ്പിളികൊണ്ടും പട്ടുനാരുകൊണ്ടും ഉണ്ടാക്കിയ നൂലുകളും ഉണ്ടു്. ചെമ്മരിയാടിന്റെ രോമത്തിനെയാണു് കമ്പിളി എന്നു പറയുന്നതു്. തണുപ്പുള്ള രാജ്യങ്ങളിൽ കമ്പിളിത്തുണികൾ അധികമായി ഉപയോഗിച്ചുവരുന്നു. നമ്മുടെ നാട്ടിൽ കാണുന്ന കരിമ്പടവും കമ്പിളികൊണ്ടു് ഉണ്ടാക്കിയതു തന്നെ. പട്ടു് അധികമായി ഉണ്ടാക്കുന്നതു് ഫ്രാൻസ്, ഇററലി, ചീന, ജപ്പാൻ, അമേരിക്ക എന്നീ രാജ്യങ്ങളിലാണു്.

പഞ്ഞികൊണ്ടു് നൂലു് ഉണ്ടാക്കുന്നതു് എങ്ങനെ? അല്പം പഞ്ഞിയെടുത്തു പരിശോധിക്കുക. വളരെ നേർത്ത അനേകം നാരുകളായി അതു് തിരിച്ചെടുക്കാം. ഈ നാരുകൾ തമ്മിൽ പിരിച്ചുചേർത്താൽ നൂലായി. പരുത്തിനാരുകൾ പിരിച്ചു നൂലുണ്ടാക്കുന്നതിനു് ഉപയോഗിക്കുന്ന ഒരു യന്ത്രമാണു് ചക്ക്. ഒഴിവുസമയങ്ങളിൽ വീടുകളിൽ വച്ചു ചക്കയിൽ നൂൽ നൂല്ക്കുന്നതു് വളരെ പ്രയോജനകരമാണു്. ഒരു വീട്ടിലെ എല്ലാ അംഗങ്ങളുടേയും വസ്ത്രത്തിനു വേണ്ട നൂൽ ഇങ്ങനെ ഒഴിവുസമയം ഉപയോഗിച്ചു് ഉണ്ടാക്കുവാൻ കഴിയും. ചക്കയിൽ നൂൽ നൂല്ക്കുവാൻ കഴിയാത്തവക്കു് തക്ലി ഉപയോഗിക്കാം.

നാം ഉപയോഗിക്കുന്ന വസ്ത്രങ്ങൾക്കു വേണ്ട നൂൽ മുഴുവൻ ചക്കയിലല്ല ഉണ്ടാക്കുന്നതു്. വിദ്യുച്ഛക്തി ഉപയോഗിച്ചു് നടത്തുന്ന വലിയ നൂൽനൂല്പു യന്ത്രശാലകൾ ഉണ്ടു്. വേഗത്തിൽ വളരെയധികം

തക്ലി. ചർക്ക.

ന്തൽ ഇവിടങ്ങളിൽ ഉണ്ടാക്കുവാൻ കഴിയുന്നു. ഒരു യന്ത്രശാലയിൽ അനേകം ആളുകൾ പണിയെടുക്കുന്നു.

നിങ്ങളുടെ വസ്ത്രങ്ങളിൽ കരകളും കുറികളും ഉണ്ടു്; ഇല്ലേ? അവ വസ്ത്രത്തിനു് അഴകു് ഉണ്ടാക്കുന്നു. പരുത്തിപ്പഞ്ഞിയുടെ നിറം ഏറിയകൂറും വെള്ളയാണു്. പഞ്ഞിയോ, നൂലോ, നെയ്തുകഴിഞ്ഞ വസ്ത്രമോ, ചായങ്ങളിൽ മുക്കിയും, തുണിയിൽത്തന്നെ ചിത്രങ്ങൾ അച്ചടിച്ചും ആണു് വസ്ത്രങ്ങളെ മോടിപിടിപ്പിക്കുന്നതു്. ഉപയോഗിക്കുന്ന വസ്തുക്കൾക്കെല്ലാം ആവുന്നേടത്തോളം ഭംഗിയും കൂടിയുണ്ടെങ്കിൽ നന്നായിരിക്കും.

പാഠം ൯

ഉരലും മദ്ദളവും

ഒരിക്കൽ ഒരു വീട്ടിൽ കഥകളിക്കു വേണ്ട ഒരുക്കങ്ങൾ ചെയ്തു. കളി ഉണ്ടെന്നു് ആളുകളെ അറിയിക്കാൻ സന്ധ്യയ്ക്കു് കേളികൊട്ടുനടത്തി. അതു കഴിഞ്ഞു മദ്ദളവും ചെണ്ടയും ചേങ്ങലയും അരങ്ങത്തു വച്ചിട്ടു് മേളക്കാർ അത്താഴത്തിനു പോയി. അവിടെ ഒരു ഉരലും കിടപ്പുണ്ടായിരുന്നു. അഭിനയിക്കുമ്പോൾ വേഷക്കാർക്കു് ഇരിക്കുന്നതിനായിരുന്നു ഉരൽ ഇട്ടിരുന്നതു്.

ഉരൽ മദ്ദളത്തേയും കൂട്ടുകാരേയും കൌതുകത്തോടെ നോക്കി. മററുള്ളവർക്കു് ലാഭത്തിനുവേണ്ടി തന്നെപ്പോലെതന്നെ മർദ്ദനം ഏല്ക്കുന്നവരാണു് അവരും എന്നു് ഉരലിനു് മനസ്സിലായി. മദ്ദളം ആയിരുന്നു ഉരലിനു ഏററവും അടുത്തു് ഇരുന്നതു്. ഉരൽ നോക്കുന്നതുകണ്ടു് മദ്ദളം ഇങ്ങനെ ചോദിച്ചു:

നിങ്ങൾ എന്തിനാണു് സൂക്ഷിച്ചുനോക്കുന്നതു്? നോട്ടം കണ്ടിട്ടു് നിങ്ങൾക്കു് എന്തോ വലിയ ദുഃഖം ഉള്ളതുപോലെയും തോന്നുന്നു. എന്താണു് സങ്കടം? എന്നോടു പറയാവുന്നതു് ആണെങ്കിൽ പറയണം.

ഉരൽ:—നിങ്ങളുടെ ഊഹം ശരിതന്നെ. ഞാൻ ദിവസവും അനുഭവിക്കുന്ന ദുഃഖം പറഞ്ഞറിയിക്കാൻ എളുപ്പമല്ല. എന്നാൽ എൻെറ സങ്കടം

ഞാൻ ആരോടും പറയാറില്ല. അവനവൻെറ ദുഃഖം പറഞ്ഞു മററുള്ളവക്കുകൂടി വേദന ഉണ്ടാക്കുന്നതു് എന്തിനാണ്? എങ്കിലും നിങ്ങൾക്ക് എന്നോടു ദയ തോന്നിയല്ലൊ; അതുകൊണ്ടു് ഞാൻ പറയാം.

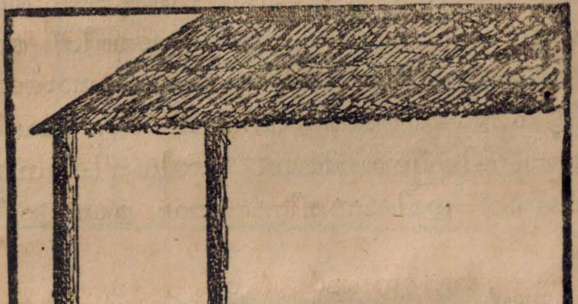

മദ്ദളം:—ഇപ്പോൾ നാം പുതുതായി പരിചയപ്പെട്ടതേ ഉള്ളു എന്നു വിചാരിക്കേണ്ട. എന്തും വിശ്വാസത്തോടെ പറയാം.

ഉരൽ:—മററുള്ളവർക്കുവേണ്ടി കഷ്ടത അനുഭവിക്കാനാണു് എൻെറ പിറവി. നെല്ലു കുത്തുന്നവർ ഉലക്കകൊണ്ടു് ഊക്കോടെ ഇടിക്കുന്നതു ഞാൻ ഏല്ക്കണം.

മദ്ദളം:—ഓ! അപ്പോൾ നിങ്ങൾ അനുഭവിക്കുന്ന കഷ്ടത കുറച്ചല്ല. കണ്ടപ്പോൾത്തന്നെ നമുക്കു തമ്മിൽ തോന്നിയ അടുപ്പത്തിനും കാരണം ഉണ്ടു്. എൻെറ കഥ കേൾക്കുമ്പോൾ അതു മനസ്സിലാകും. നിങ്ങൾ പകൽ മുഴുവൻ ഇടി കൊള്ളണം. ഞാൻ രാത്രി മുഴുവൻ അടി കൊള്ളണം. നിങ്ങൾക്കു് ഒരു വശത്തല്ലേ ഇടി ഏല്ക്കേണ്ടു? എനിക്കു് ഒരേ സമയം രണ്ടു വശത്തും അടിയാണു്. ഇതിൽ നിങ്ങളുടെ സ്ഥിതി അല്ലേ മെച്ചം?

ഉരൽ:—മെച്ചം ആണെന്നു തോന്നുന്നില്ല. എങ്കിലും നിങ്ങളുടെ ദുഃഖവും കുറവല്ല. എന്നാൽ കണ്ടിട്ടു് നിങ്ങൾക്കു് ദുഃഖം ഉണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ലല്ലോ? കൊട്ടുകാരൻ നിങ്ങളെ താലോലിച്ചു വയററത്തു വച്ചു തട്ടിത്തലോടുകയാണെന്നേ ഞാൻ ധരിച്ചിട്ടുള്ളു. നിങ്ങളുടെ ശബ്ദം എത്ര ഇമ്പം ഉള്ളതാണു്. അതു കേട്ടാൽ ആർക്കും സന്തോഷം അല്ലേ ഉള്ളൂ? പാവം! അതു് നിങ്ങളുടെ കരച്ചിൽ ആണു്, അല്ലേ?

മദ്ദളം:—ഏതായാലും ചിരിയല്ല.

ഉരൽ:—എങ്കിലും നിങ്ങ‍ൾ ദുഃഖിക്കുന്ന മട്ട് കാണുന്നില്ലല്ലൊ? അത് അത്ഭുതം തന്നെ.

മുട്ടം:—അതിന്ന് ഒരു കാരണം ഉണ്ട്. ആളുകൾ ഉത്സാഹമായി കഴിയുന്നിടത്തേ ഞാൻ ചെല്ലാറുള്ളു. എന്റെ ശബ്ദം കേൾക്കാൻ എല്ലാവക്കും ഇഷ്ടവും ആണ്. പിന്നെ എനിക്കു കുറെ കഷ്ടത അനുഭവിക്കേണ്ടിവന്നാൽ എന്താണ്? മററുള്ളവരുടെ സന്തോഷത്തിന്നു വേണ്ടി സങ്കടം അനുഭവിക്കുന്നതും എനിക്ക് സുഖം ആണ്.

ഉരൽ:—നിങ്ങളുടെ വിചാരം ശരി എന്ന് എനിക്കും തോന്നുന്നു. എന്നോട്ട് അടുത്തു പെരുമാറുന്ന ആളുകൾ നിങ്ങളുടെ കൂട്ടുകാരെപ്പോലെ ഉള്ളവർ അല്ല. വെറും ഏഴകളാണ്. അവർ ഉലക്ക കൊണ്ടു് ഇടിക്കുന്ന ഇടി എല്ലാം കൊള്ളണം. എങ്കിലും അവരോടും എനിക്കു ദയയെ ഉള്ളൂ. പാടുപെട്ടാണ് അവർ ജീവിതം പുലത്തുന്നതു്. ഞാൻ അവക്ക് ഉപകാരം ചെയ്യുന്നുണ്ടു്. അതിൽ എനിക്കു തൃപ്തി തോന്നുന്നു.

മുട്ടം:—ഇവിടെ വച്ചു നാം തമ്മിൽ കണ്ടതു് നന്നായി. ഓരോരുത്തരും വിചാരിക്കുന്നതു് അവരവക്കേ ദുഃഖം ഉള്ളൂ എന്നാണ്.

ഉരൽ:—എങ്കിലും ഞാൻ ഏല്ക്കുന്ന ഇടി കട്ടപ്പം തന്നെ.

മദ്ദളം:—അങ്ങനെ പറഞ്ഞാൽ എൻെറ നേരു് എനിക്കും പറയണം. ഒരുവശത്തേ നിങ്ങൾക്കു് ഇടി കിട്ടുന്നുള്ളു. രണ്ടുവശത്തും അടികൊള്ളുന്ന ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു് എങ്ങനെ ആശ്വാസം തരും?

പാഠം ൭

കുറുക്കനെ പററിയ പാഠം

പണ്ടൊരു കാട്ടാളനസ്ത്രവും ചാപവും
കൊണ്ടു പുറപ്പെട്ടു കാടു പുക്കീടിനാൻ ൨
മാനിനെ ശസ്ത്രം പ്രയോഗിച്ചു കൊന്നുടൻ
താനേ ചുമന്നു നടന്നുപോകുംവിധൌ ൪
വമ്പനായുള്ളൊരു പന്നിയെക്കണ്ടു ന-
ല്ലമ്പു പ്രയോഗിച്ചു നേരമപ്പന്നിയും ൬
വേടനെച്ചാടിക്കടിച്ചു കൊന്നാശു താൻ
കൂടെപ്പതിച്ചു മരിച്ചുവീണീടിനാൻ ൮
ദംഷ്ട്രകനെന്നു നാമത്തെ ധരിച്ചൊരു
ക്രോഷ്ടാവുമപ്പോഴവിടേയ്ക്കു വന്നിതു ൧൦
ഇന്നേയ്ക്കു ഭക്ഷണം വേടൻെറ വിഗ്രഹം
പിന്നെ നാളേയ്ക്കു മൃഗത്തിൻെറ ഭക്ഷണം ൧൨
പന്നിയെക്കൊണ്ടു മററന്നാളുമങ്ങനെ
തിന്നീടുമാറെന്നുറച്ചു മനക്കാമ്പിൽ ൧൪

ഇന്നിനി പ്രാതല്ക്കു വില്ലിൻെറ ഞാണിതു
നന്നെന്നു കല്പിച്ചു ചെന്നു കടിച്ചുടൻ. ൧൬
കുത്തികഴിയെക്കലച്ച വിൽ ഞാണിന്മേൽ
എത്തിക്കടിച്ചവൻ ഖണ്ഡിച്ചനേരത്തു് ൧൮
വില്ലിൻമുനകൊണ്ടു മാറത്തു നല്ലൊരു
തല്ലുകൊണ്ടപ്പൊഴേ ചത്തുവീണീടിനാൻ. ൨൦

പഞ്ചതന്ത്രം] [കുഞ്ചൻ നമ്പിയാർ.

പാഠം ൮

സ്വാതിതിരുനാൾ മഹാരാജാവ്

തിരുവിതാംകൂർ രാജകുടുംബത്തിൽ മഹാന്മാരായ പല രാജാക്കന്മാരും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. രാജ്യത്തിനു പല തരത്തിൽ നന്മ ചെയ്തിട്ടുള്ളവരാണ് അവർ. അവരിൽ സ്വാതിതിരുനാൾ മഹാരാജാവിന്റെ നാമം പ്രത്യേകം ഓർമ്മിക്കണം. അവിടുത്തെപ്പോലെ കവികൾക്കും കലകൾക്കും രക്ഷ നല്കിയ രാജാക്കന്മാർ ചുരുക്കമാണ്.

അവിടുത്തെ ജനനം രാജ്യത്തിനു വലിയ ഭാഗ്യമായിരുന്നു. അന്നു് രാജകുടുംബത്തിൽ ആൺവഴി തമ്പുരാക്കന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അതിനാൽ റാണി ലക്ഷ്മീഭായി ഭരണം നടത്തിപ്പോന്നു. ആ മഹാരാജ്ഞി ആയിരുന്നു സ്വാതിതിരുനാൾ തിരുമനസ്സിലെ മാതാവ്. പിതാവ് വിദ്വാനായ ചങ്ങനാശ്ശേരി രാജരാജവർമ്മ കോയിത്തമ്പുരാൻ ആയിരുന്നു. ഗർഭത്തിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾത്തന്നെ സ്വാതിതിരുനാളിന്നു് തിരുമുപ്പിന്നു് അവകാശം ഉണ്ടായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു് "ഗർഭശ്രീമാൻ" എന്നു് ആളുകൾ അവിടുത്തെ കൊണ്ടാടി.

ജനിച്ച് അധികം താമസിയാതെ തിരുമേനിയെ മഹാരാജാവായി വിളംബരം ചെയ്തു. പിന്നീടും

ലക്ഷ്മീഭായിത്തമ്പുരാട്ടിതന്നെ തുടൻ രാജ്യം ഭരിച്ചു. രണ്ടു വഷം കഴിഞ്ഞു റാണി നാടുനീങ്ങി. അതിനു ശേഷം ഇളയ തമ്പുരാട്ടി ആയ ഗൗരിപാൎവ്വതിഭായി, സ്വാതിതിരുനാളിനു പതിനാറു വയസ്സു തികയുന്നതു വരെ ഭരണം നടത്തി.

സ്വാതിതിരുനാൾ ശൈശവംതൊട്ടേ പഠിത്ത ത്തിൽ വളരെ താത്പൎയ്യം കാണിച്ചു. അനുജനായ മാൎത്താണ്ഡവൎമ്മയുമൊത്തു് ആയിരുന്നു അവിടുന്നു് വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്തതു്. കോയിത്തമ്പുരാൻ രാജ കുമാരന്മാരുടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിച്ചു. പാൎവ്വതീറാണിയും കൊച്ചുതമ്പുരാക്കന്മാരുടെ പഠി ത്തത്തിൽ മനസ്സിരുത്തി. സ്വാതിതിരുനാൾ പല ഭാഷകളും അനേകം വിദ്യകളും വേഗത്തിൽ വശപ്പെ ടുത്തുകയും ചെയ്തു. മലയാളം, സംസ്കൃതം, ഇംഗ്ലീഷ്, തമിഴ്, തെലുങ്കു്, കൎണ്ണാടകം, മഹാരാഷ്ട്രം, പേർഷ്യൻ തുടങ്ങിയ ഭാഷകൾ അവിടത്തേയ്ക്കു് നല്ലപോലെ വശമായി. സംഗീതത്തിൽ അവിടുത്തേയ്ക്കു് പ്രത്യേകം വാസന തെളിഞ്ഞുകണ്ടു. സാഹിത്യത്തിലും സംഗീത ത്തിലും അവിടുന്നു നേടിയ സാമൎത്ഥ്യത്തെ എല്ലാവരും പുകഴ്ത്തി.

പതിനാറാമത്തെ വയസ്സിൽ അവിടുന്നു രാജ്യ ഭാരം കയ്യേററു. തിരുമേനി ഭരിച്ച കാലത്തു് രാജ്യ ത്തിനു പലവിധമായ നന്മകൾ ഉണ്ടായി. ആദ്യ മായി നാട്ടിൽ ഇംഗ്ലീഷ് പള്ളിക്കൂടം സ്ഥാപിച്ചതു് അവിടുന്നു് ആയിരുന്നു. നിയമങ്ങൾ എഴുതിച്ചു പ്രസി

ലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. നക്ഷത്രബംഗ്ലാവ് സ്ഥാപിച്ചതും സർക്കാർ അച്ചുക്കൂടവും കാഴ്ചബംഗ്ലാവും മററും ഉണ്ടാക്കിയതും അക്കാലത്ത് ആയിരുന്നു.

രാജ്യഭരണത്തിൽ എന്നപോലെതന്നെ സംഗീതത്തിലും സാഹിത്യത്തിലും അവിടുത്തേയ്ക്കു വലുതായ താല്പര്യം ഉണ്ടായിരുന്നു. അവിടുത്തെ ആശ്രയിച്ച് ഈ രാജ്യത്തും പരദേശത്തും ഉള്ള കവികളും വിദ്വാന്മാരും തിരുവനന്തപുരത്തു വന്നു താമസിച്ചു. ഇരയിമ്മൻതമ്പി, വിദ്വാൻ കോയിത്തമ്പുരാൻ തുടങ്ങിയ കവികളും വടിവേലു, മേരുസ്വാമി മുതലായ സംഗീതവിദ്വാന്മാരും അവിടുത്തെ സദസ്സിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. മഹാരാജാവ് എല്ലാ കലകളിലും രസിച്ചു. അവിടുന്ന് അനേകം കവിതകളും പാട്ടുകളും ഉണ്ടാക്കി. അവിടുന്നു സംഗീതകലയ്ക്ക് പ്രത്യേകിച്ചും വലിയ ഉപകാരങ്ങൾ ചെയ്തു. അതിന്റെ ഓർമ്മയ്ക്കായി, ശ്രീചിത്തിരതിരുനാൾ രാജപ്രമുഖൻ തിരുമനസ്സിൽനിന്ന് തിരുവനന്തപുരത്ത് ഒരു സംഗീതകലാലയം സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിന് "സ്വാതിതിരുനാൾ സംഗീതകലാലയം" എന്നാണ് പേര്.

സ്വാതിതിരുനാൾ പതിനെട്ടുവർഷം നാടുവാണു. ഭരണകാലത്തിന്റെ അവസാനഘട്ടം അവിടുത്തേയ്ക്കു സുഖമായിരുന്നില്ല. അന്ന് ഇവിടെ ബ്രിട്ടീഷ് റസിഡൻറായിരുന്ന കല്ലൻസായിപ്പ് രാജ്യകാര്യങ്ങളിൽ അക്രമമായി ഇടപെട്ടു. അതുകൊണ്ട് മഹാരാജാവിനു മനസ്സിനു സമാധാനം ഇല്ലാതായി. അവിടുത്തെ

ഉത്സാഹം നശിച്ചു. മുപ്പത്തിനാലാമത്തെ വയസ്സിൽ അവിടുന്നു നാടുനീങ്ങി. അവിടുത്തെ തിരുനാമം ആളുകൾ ബഹുമാനത്തോടെ കൊണ്ടാടുന്നു.

പാഠം ൻ

ശ്രീബുദ്ധനും യാഗവും

രംഗം ൧

[വടക്കേ ഇൻഡ്യ. പരന്ന ഒരു പുൽപ്പുറം. നട്ടുച്ച. ബുദ്ധൻ നടന്നു പോകുന്നു. ഒരു പററം ആടിനെ അടിച്ചുകൊണ്ടു് ഇടയന്മാർ വരുന്നു.]

ഒരു ഇടയൻ:—ഏ—ഹേ—മുമ്പോട്ടു്! (വടി വീശിക്കൊണ്ടു്) നേരെ—ഈ വഴിക്കു്. ഇന്നു് അലഞ്ഞു പോകാനും മേയാനും നേരമില്ല.

ബുദ്ധൻ:—(തിരിഞ്ഞു നോക്കിക്കൊണ്ടു്) പാവപ്പെട്ട മൃഗങ്ങൾ! ഇന്നു് ഇവയ്ക്കു് മേയാൻ നേരമില്ലെന്നോ? നേരം ഉച്ചയായല്ലേ ഉള്ളു? നല്ല പുൽപ്പുറം. ഇവിടെങ്ങാനും നിറുത്തി, കുറേനേരം മേയ്ക്കരുതോ? ഇത്ര നല്ല ഇളംപുല്ലു് വേറെ എവിടെ കാണും?

ഇട:—സ്വാമി! ഇന്നു് അതിനു് നേരമില്ല. ഇങ്ങോട്ടു് ആടേ, ഇങ്ങോട്ടു്. (പുല്ലുതിന്നാൻ തിരിഞ്ഞു നിന്ന ഒരു ആടിനെ അടിക്കുന്നു.)

ബുദ്ധ:—കഷ്ടം! വിശപ്പിന്ന് ഒരു പുല്ലു കടിച്ചതു കുററമായിപ്പോയോ? ഇങ്ങനെ ശിക്ഷിക്കാൻ തുടങ്ങിയാൽ നമ്മെ എന്തിനെല്ലാം ശിക്ഷിക്കണം!

ഇട:—സ്വാമി! നേരത്തിന്ന് ഇവയെ അങ്ങു് എത്തിച്ചില്ലെങ്കിൽ എനിക്കു് വലിയ ശിക്ഷ കിട്ടും.

ബുദ്ധ:—എവിടെയാണ് എത്തിക്കേണ്ടതു്? ഇവയെ മേയാൻ അനുവദിച്ചാൽ നിനക്കു് ഒരിടത്തും

ശിക്ഷ കിട്ടുകയില്ല. വിശക്കുന്ന ജീവിയെ തീററണം. അതാണു ധർമ്മം. ഇവ കുറച്ചു നേരം മേയട്ടെ. അടുത്തു ഗംഗാനദി ഉണ്ടല്ലോ. അതിൽ കൊണ്ടുപോയി വെള്ളവും കൊടു ക്കണം. എന്നിട്ട് ഏതെങ്കിലും മരത്തണലിൽ ഇവയെ കിടയിടുക. പിന്നെ അടിച്ചുകൊണ്ടു പോകാം.

ഇട:—സ്വാമി! ഇവയെ കൊണ്ടുചെല്ലാൻ താമസി ച്ചാൽ യാഗം മുടങ്ങും. മഹാരാജാവു കോപിക്കും. എന്റെ പിഴപ്പും മുട്ടും.

ബുദ്ധ:—ഓഹോ! ബിംബിസാരൻ യാഗം കഴി ക്കുന്നോ? അവിടെ കുരുതിക്കാണോ ഈ പാവ പ്പെട്ട ജീവികളെ കൊണ്ടുപോകുന്നതു്? കഷ്ടം! ചിലർ പറഞ്ഞു പരത്തുന്ന നുണകൊണ്ടു നേരി ടുന്ന പാപം! ഏഴകളായ ജീവികൾ തുലഞ്ഞിട്ടു വേണമോ മനുഷ്യനു പുണ്യം കിട്ടാൻ?

ഇട:—സ്വാമി! അവിടെ യാഗം വളരെ മോടി യായി നടക്കുകയാണ്.

ബുദ്ധ:—(അടുത്തു മുടന്തി മുടന്തി നടക്കുന്ന ഒരു ആട്ടിൻകുട്ടിയെ നോക്കിക്കൊണ്ടു്) ഇതിനു തീരെ നടക്കാൻ വയ്യ. ഇങ്ങനെ ഓടിച്ചാൽ അങ്ങ് എത്തുന്നതിനു മുമ്പേ ഇതു ചത്തു പോകും. ഇതിനെ ഞാൻ കയ്യിൽ എടുത്തു കൊള്ളാം. ഞാനും യാഗശാലയിലേയ്ക്കു വരുന്നു.

[ബുദ്ധൻ ആട്ടിൻകുട്ടിയെ ചുമലിൽ എടുത്തുകൊണ്ടു നടക്കുന്നു. ഇടയന്മാരും ആട്ടിൻ പററത്തെ അടിച്ചുകൊണ്ടു് ഓടിപ്പോകുന്നു.]

രംഗം ൨

[ഒരു ക്ഷേത്രം. കുണ്ഡത്തിൽ തീ എരിയുന്നു. യാഗം ചെയ്യുന്ന പുരോഹിതന്മാർ അടുത്തു് ഇരിക്കുന്നു. ഒരു വശത്തു ബിംബിസാരനും ഉണ്ടു്. ഒരാൾ മന്ത്രം ചൊല്ലി കത്തിയും പിടിച്ചുകൊണ്ടു നില്ക്കുന്നു. ഒരു കുററിയിൽ ഒരു ആടിനെ കെട്ടി നിറുത്തിയിരിക്കുന്നു.]

ബുദ്ധൻ:—(പ്രവേശിച്ചു്) കുറച്ചൊന്നു മാറി നിൽക്കണം; ഞാൻ ഈ പാവപ്പെട്ട മൃഗത്തെ രക്ഷിക്കട്ടെ. അടുത്തുനിന്ന ആളുകൾ മാറുന്നു. (കെട്ടിയിരുന്ന മൃഗത്തെ അദ്ദേഹം അഴിച്ചു വിടുന്നു.)

പുരോഹിതൻ:—എന്താണു് അവിടുന്നു ചെയ്യുന്നതു്? ഇതു യാഗത്തിനുള്ള മൃഗമല്ലേ?

ബുദ്ധ:—അതുകൊണ്ടാണല്ലോ അഴിച്ചു വിട്ടതു്! ഇതിനെ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നതു് ആക്കും കൊല്ലാനല്ല.

പുരോ:—പിന്നെ യാഗം എങ്ങനെ നടക്കും?

ബുദ്ധ:—യാഗം ആക്കു വേണ്ടിയാണു്? ഈ ജന്തുവിനു വേണ്ടിയോ, നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടിയോ അതോ മററു വല്ലവക്കും വേണ്ടിയോ?

പുരോ:—അക്കാര്യം അവിടുത്തേയ്ക്കും അറിയാമല്ലോ? ദേവന്മാരുടെ പ്രീതിക്കു വേണ്ടിയല്ലേ യാഗം?

അവർ പ്രസാദിച്ചില്ലെങ്കിൽ നമുക്ക് ശ്രേയസ്സ് കിട്ടുമോ?

ബുദ്ധ:—അപ്പോൾ യാഗം ദേവന്മാക്കുവേണ്ടിയും നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടിയും ആണ്. അതിനു പാവപ്പെട്ട ഈ ജന്തുവാണോ തുലയേണ്ടതു്? (തൊണ്ടയിടറിക്കൊണ്ടു്) ഞാൻ ഒരു നേരു് പറയാം. പ്രാണികളെ കൊന്നതുകൊണ്ടു് ഒരു നന്മയും നേടാനില്ല. അതുകൊണ്ടു് വലിയ പാപം വരികയും ചെയ്യും. നാം അല്ല അതിന് ജീവിതം കൊടുത്തതു്. അതിൻെറ ജീവിതം ഇല്ലാതാക്കാനും നമുക്ക് അവകാശം ഇല്ല.

പുരോ:—അവിടുന്നു പുതുമയാണു പറയുന്നതു്.

ബിംബി:—ഈ പുതുമ നിങ്ങളുടെ പഴമയെക്കാൾ എനിക്കു വിശ്വാസം തരുന്നു. ഈ മഹാൻ പറയുന്നതാണു നേരെന്നു് എനിക്കു തോന്നുന്നു. ഇനി ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിൻെറ ശിഷ്യനാണു്. (ബിംബിസാരൻ ബുദ്ധനെ വണങ്ങുന്നു.)

ബുദ്ധ:—മഹാരാജാവേ! അവിടുന്നു് ഇനിയും ഒന്നിനെയും കൊലചെയ്യാൻ അനുവദിക്കരുതു്. ഈ പ്രാണികളോടു നമുക്കു ദയ ഇല്ലെങ്കിൽ ദൈവം നമ്മോടു ദയ കാണിക്കുമോ. ഈ മൃഗങ്ങൾ നമുക്കു് പാൽ തരുന്നു. ഇവയെ നാം കൊല്ലുകയാണോ വേണ്ടതു് ?

ബിംബി:—പുരോഹിതന്മാരെ! നമ്മുടെ യാഗം ഇങ്ങനെ മതിയാക്കാം. ഒരു ജീവിയേയും കൊന്നിട്ടു് എനിക്കു മേന്മ വേണ്ട. എല്ലാം ജനങ്ങളേയും ഇതാ ഞാൻ അറിയിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ഇനി ഈ നാട്ടിൽ ആരും മൃഗങ്ങളെ കുരുതി ചെയ്യാൻ പാടില്ല. (ബുദ്ധനോടു്) മഹാനായ അവിടുന്നു് എൻെറ രാജധാനിയിൽ താമസിക്കാൻ ദയ ഉണ്ടാകണം.

ബുദ്ധ:—മഹാരാജാവേ! അവിടത്തേയ്ക്കു നന്മ ഉണ്ടാകട്ടെ. ഞാൻ പരമാൎത്ഥമായ സുഖം അന്വേഷിച്ചു് അലയുന്നവനാണു്. ഒരിടത്തും അടങ്ങിയിരിക്കാൻ എനിക്കു മനസ്സില്ല. എൻെറ അപേക്ഷ അവിടുന്നു സ്വീകരിച്ചതുകൊണ്ടു് എനിക്കു് സന്തോഷം വന്നു. ഞാൻ പോകട്ടെ. അവിടുത്തേയ്ക്കു നന്മവരും.

(ബുദ്ധൻ പോകുന്നു.)

പാഠം ൧൦

അഹങ്കാരത്തിന്ന ഫലം ആപത്തു്

ദിനംതോറുമെച്ചിൽകൊടുത്തൊരുവൈശ്യ-
തനയന്മാരായ കുമാരന്മാർ മൂന്നും ൨
വളർത്താരെന്നതു നിമിത്തമായ് കാകൻ
പുളച്ചഹങ്കരിച്ചരയന്നങ്ങളെ ൪

മദത്തോടു ചെന്നു വിളിച്ചിതാഴിയെ-
ക്കടക്കണം പറന്നിനി നാമെല്ലാരും ൮
വെളുത്ത മേനിയും തെളിവും വെണ്മയും
ഇളച്ചു മുൻപെനിക്കയെയ്യൂയും വേണം. ൯
അതു കേട്ടുള്ളിൽ കൗതുകത്തോടന്നവു-
മുദധിതന്മീതേ പറന്നിതു മെല്ലേ. ൧൦
അതിലും മേൽഭാഗത്തധികം വേഗത്തി-
ലതിമോദത്തോടു പറന്നു കാകനും. ൧൨

തെളിഞ്ഞു വായസഗണവുമന്നേരം
തളൎന്നു കാകനും ചിറകുമൺഡിച്ചു ൧൮
കുഴഞ്ഞു വെള്ളത്തിൽ പിടഞ്ഞു വീണുടൻ
കഴിഞ്ഞു കാകൻതന്നഹങ്കാരമെല്ലാം. ൧൯

ഭാരതം കിളിപ്പാട്ട്] [എഴുത്തച്ഛൻ

പാഠം ൧൧

ശിവാജിയും ഒരു പടയാളിയും

മദ്ധ്യ ഇൻഡ്യയുടെ പടിഞ്ഞാറുഭാഗത്തു മഹാരാഷ്ട്രന്മാർ എന്ന ഒരു വൎഗ്ഗക്കാർ ഉണ്ടു്. അവർ ശക്തന്മാരും ധീരന്മാരും ആണു്. കുറെ കാലത്തിനു മുമ്പു് ശിവാജി എന്നു് മഹാനായ ഒരു നായകൻ അവൎക്കു് ഉണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തെക്കാൾ വീൎയ്യവും പൌരുഷവും തികഞ്ഞ ഒരു യോദ്ധാവു് ഇൻഡ്യയിൽ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. സ്വഭാവത്തിൻെറ നന്മകൊണ്ടും ശിവാജി എല്ലാവരുടെയും ബഹുമാനത്തിനു പാത്രമായി. അദ്ദേഹത്തിൻെറ മഹത്വത്തെ വെളിവാക്കുന്ന പല കഥകളും ഉണ്ടു്. അവയിൽ ഒന്നു് ഇവിടെ ചുരുക്കത്തിൽ പറയാം.

ഒരിക്കൽ ശിവാജി സൈന്യത്തിൽ ആളെ ചേൎക്കാൻ തുടങ്ങി. പട്ടാളത്തിൽ ചേരേണ്ടവർ അദ്ദേഹത്തെ ചെന്നു കാണണം, എന്നു വിളംബരം പ്രസിദ്ധ

പ്പെടുത്തി. അതു് അനുസരിച്ച് ഒരു ദിവസം ഏതാനും യുവാക്കന്മാർ ശിവാജിയുടെ അടുക്കലേയ്ക്കു പുറപ്പെട്ടു. അവർ മോടിയുള്ള വേഷം അണിഞ്ഞിരുന്നു. ഓരോരുത്തരും പിടിച്ചിരുന്ന കുന്തം വെയിൽ ഏററു മിന്നിത്തിളങ്ങി.

വഴിയിൽ അവൎക്കു് ഒരു തോടു കടന്നു പോകേണ്ടിയിരുന്നു. ചെളിയും വെള്ളവും നിറഞ്ഞ ആ തോടു കടക്കാൻ പ്രയാസം ആയിരുന്നു. തോട്ടിൽ ഇറങ്ങിയാൽ വേഷം ചീത്തയാകും. അതിനാൽ വെള്ളത്തിൽ ഇറങ്ങാതെ തോടു കടക്കാൻ അവർ ഉപായം ആലോചിച്ചു. ഓരോരുത്തരും വഹിച്ചിരുന്ന കുന്തം തോട്ടിൽ ഊന്നി അതിൽ പിടിച്ചു കുതിച്ചു ചാടി മറുകര കടക്കാൻ അവർ നിശ്ചയിച്ചു.

ആ അവസരത്തിൽ അവിടെ ഒരു കിഴവി വന്നുചേൎന്നു. തന്നെക്കൂടെ മറുകര വിടണമെന്നു് അവർ അപേക്ഷിച്ചു. ആ അപേക്ഷ യുവാക്കന്മാർ ശ്രദ്ധിച്ചില്ല. അവർ ഓരോരുത്തരായി കുന്തം കുത്തി കുതിച്ചു ചാടി തോടു കടന്നു.

ആ കിഴവി നിവൃത്തിയില്ലാതെ അവിടെ അമ്പരന്നു നിന്നു. അവസാനം ഒരു യുവാവു മാത്രം അവരോടൊത്തു് ഇക്കരെ ശേഷിച്ചു. അയാൾ കിഴവിയെ എടുത്തു് അക്കരെ കൊണ്ടുപോകണം എന്നു് ഉറച്ചു. ആ സ്ത്രീയെ ചുമലിൽ എടുത്തുകൊണ്ടു് യുവാവു് തോട്ടിൽ ഇറങ്ങി മറുകര കയറി. അയാൾ

ചെയ്ത ഉപകാരത്തിന്നു നന്ദി പറഞ്ഞുകൊണ്ടു കിഴവി യാത്ര തുടൎന്നു.

തോടു ചാടിക്കടന്ന യുവാക്കന്മാർ സമയം തെററാതെ ശിവാജിയുടെ മുമ്പിൽ എത്തുന്നതിന്നു വേഗത്തിൽ നടന്നുപോയി. കിഴവിയെ തോടു കടത്തിയ ആൾ മാത്രം പുറകിലായി. അയാളുടെ വസ്ത്രങ്ങൾ നനഞ്ഞു പോയിരുന്നു. അതു ഉണക്കേണ്ട ആവശ്യം നേരിട്ടു. വസ്ത്രങ്ങൾ ഉണങ്ങുന്നതുവരെ അയാൾക്കു് അവിടെ താമസിക്കേണ്ടിവന്നു.

അതിനുശേഷം അയാൾ ശിവാജിയുടെ അടുക്കലേയ്ക്കു പുറപ്പെട്ടു. അയാൾ താമസിച്ചു ചെന്നതു കണ്ടു് ശിവാജി അതിൻെറ കാരണം എന്തെന്നു ചോദിച്ചു. അയാൾ ഉത്തരം ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല. അയാളെ പിന്നിൽ വിട്ടിട്ടു മുൻകൂട്ടി തിരിച്ച ആളുകൾ വിവരം ശിവാജിയെ അറിയിച്ചു. കഥ കേട്ടു ശിവാജിക്കു വളരെ സന്തോഷമുണ്ടായി. അദ്ദേഹം അയാളോടു് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു:—

നിങ്ങളെപ്പോലെ ഉള്ളവരെയാണു് എനിക്കു് ആവശ്യം. ഞാൻ സൈന്യം ഉണ്ടാക്കുന്നതു് ഈ നാട്ടിലെ സാധുക്കളുടെ രക്ഷയ്ക്കാണു്. പാവപ്പെട്ട ഒരു വൃദ്ധയ്ക്കു വേണ്ട സഹായം ചെയ്യാൻ മനസ്സില്ലാത്തവരെപ്പററി എനിക്കു് ആദരവു് ഇല്ല. നിങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തിയിൽ എനിക്കു വലുതായ ബഹുമാനം ഉണ്ടു്.

എന്നു പറഞ്ഞു ശിവാജി സ്വന്തം വാൾ ആ യുവാവിനു സമ്മാനിച്ചു. ആ യുവാവിൻെറ നന്മയെയും ശിവാജിയുടെ മഹത്വത്തെയും എല്ലാവരും പുകഴ്ത്തി.

പാഠം ൧൨

ബുദ്ധിയുള്ള മുയൽ

പണ്ടു് ഒരു സിംഹം വലിയ ഒരു കാടു് അടക്കി വാണിരുന്നു. ആ മൃഗരാജാവു് വിശേഷപ്പെട്ട രീതിയിൽ ആയിരുന്നു അധികാരം നടത്തിയതു്. ഓരോ

ദിവസവും അനേകം മൃഗങ്ങളെ കൊല്ലും. ഒന്നുരണ്ടെണ്ണത്തിൻെറ കരൾ മാത്രം തിന്നു സുഖമായി പള്ളിക്കുറുപ്പു കൊള്ളും. അങ്ങനെ വളരെ നാൾ കഴിഞ്ഞു. പാവപ്പെട്ട മൃഗങ്ങൾ ആ സിംഹത്തിൻെറ അക്രമം കൊണ്ടു് വലഞ്ഞു. അവരുടെ കുലം അടിയററുപോകുമെന്നു തോന്നി. എന്താണു രക്ഷ? എങ്ങനെയാണു് ഈ ആപത്തിൽനിന്നു കരകയറുന്നതു്? എന്നൊക്കെ ആയി അവരുടെ ആലോചന.

ഒരു ദിവസം മൃഗങ്ങൾ ഒരു സഭകൂടി. ആനയും ആടും മാനും മ്ലാവും കഴുതയും കുതിരയും കാളയും പോത്തും മുയലും കുറുക്കനും എല്ലാം ഒത്തു ചേർന്നു. ദുഃഖംകൊണ്ടു് അവർ വിമ്മി വിമ്മി കരഞ്ഞു. ആന ഉച്ചത്തിൽ അമറി; ഓരോ മൃഗവും മുമ്പോട്ടു വന്നു സങ്കടം പറഞ്ഞു തുടങ്ങി.

"എന്തിനാണു് സിംഹം ഈ കടുംകൈ നടത്തുന്നതു്. നാം ഒത്തുചേർന്നു സിംഹത്തെ എതിർക്കണം. ഉറങ്ങിക്കിടക്കുമ്പോൾ ആ ദുഷ്ടനെ ചവിട്ടി ഞെരിച്ചുകളയാം" എന്നു് ആന വീരവാദം പറഞ്ഞു.

"ഞാൻ ഈ കൊമ്പുകൊണ്ടു് ഒരു വെട്ടിനു് അവൻെറ കഥ കഴിച്ചേയ്ക്കാം" എന്നു് കാട്ടുപോത്തു ഗർജ്ജിച്ചു. ആ വമ്പു പറച്ചിലിലും മററു മൃഗങ്ങൾക്കു വിശ്വാസം ഉണ്ടായില്ല. ഒടുവിൽ കുറുക്കൻ മുമ്പോട്ടു വന്നു എല്ലാ മൃഗങ്ങളെയും നോക്കിക്കൊണ്ടു പറഞ്ഞു.

"നടപ്പുള്ള കാര്യം ഞാൻ പറയാം. ആനച്ചേട്ടൻ മിടുക്കൻ തന്നെ, സംശയമില്ല. എന്നാൽ സിംഹ

ത്താൻ ഒന്നു നോക്കിയാൽ ഈ വമ്പൻ ബോധംകെട്ട നിലത്തു വീഴും. കൊമ്പു കുലുക്കുന്ന പോത്തമ്മാവൻ ആ ഭയങ്കരൻെറ ഒരു അലർച്ച കേട്ടാൽ രണ്ടു കാതും കടന്നുകളയും. അതിനാൽ ഈ മൂപ്പന്മാരുടെ സഹായം ഇരിക്കട്ടെ. നമുക്ക എല്ലാവക്കുംകൂടി സിംഹത്തിനോട്ട് ഒരു കാൎയ്യം അപേക്ഷിക്കാം. ദിവസംതോറും ഓരോ മൃഗം ചെന്നേയ്ക്കാം. അതുകൊണ്ട് സിംഹത്തിന്ന് തൃപ്തിപ്പെടാമല്ലോ."

കുറുക്കൻെറ അഭിപ്രായം മൃഗങ്ങളെല്ലാം ശരിവച്ചു. അവ സംഘമായി ചെന്നു മൃഗരാജാവിനോട്ട സങ്കടം ഉണൎത്തിച്ചു. ദിവസം ഓരോ മൃഗത്തെ തിന്നു തൃപ്തിപ്പെട്ടുകൊള്ളാമെന്ന് സിംഹം സമ്മതിക്കയും ചെയ്തു.

അന്നുതൊട്ട് സിംഹത്തിൻെറ കൊള്ള കുറഞ്ഞു. ഓരോ മൃഗം മുറ അനുസരിച്ചുചെല്ലും. അങ്ങനെ കുറെ ദിവസം കഴിഞ്ഞു. മുതുക്കനായ ഒരു മുയലിൻെറ മുറ വന്നു. സിംഹത്തെ പററിച്ചു ജീവരക്ഷ നേടണം എന്നു മുയൽ കരുതി. അതിന്നു വേണ്ട ഉപായങ്ങളും ആലോചിച്ചു കണ്ടുപിടിച്ചു.

അന്നു വളരെ താമസിച്ചിട്ടേ മുയൽ സിംഹത്തിൻെറ ഗുഹയിൽ എത്തിയുള്ളു. വിശപ്പുകൊണ്ട് വലഞ്ഞിരുന്ന സിംഹം ഉച്ചത്തിൽ ഗൎജ്ജിച്ചു:

"ധിക്കാരി! എൻെറ വിശപ്പറിയാത്ത നിന്നെ വേദനിപ്പിക്കാതെ കൊല്ലും എന്നു വിചാരിക്കേണ്ട. ഓരോ അവയവമായി ഞാൻ നിന്നെ കടിച്ചു കീറും."

മുയൽ:—സത്യം തിരുമനസ്സ് ഉണത്തിക്കാം. പിഴ പൊറുത്തു രക്ഷിക്കണം. അടിയൻെറ കുററം കൊണ്ടല്ല താമസിച്ചതു്.

സിംഹം:—പിന്നെ? എൻെറ കുററംകൊണ്ടാണ്, അല്ലേ? ഇതാ നിൻെറ കഥ കഴിഞ്ഞു. ഇന്നു നിൻെറ കുഞ്ഞുകുട്ടികളെയും ഞാൻ നശിപ്പിക്കും.

മുയൽ:—(വിറച്ചുകൊണ്ടു്) അവിടുത്തെപ്പോലെ ഒരു സിംഹത്താൻ എന്നെ വഴിയിൽ പിടികൂടാൻ ശ്രമിച്ചു. കഷ്ടിച്ചു രക്ഷപ്പെട്ടു് ഇവിടെ വന്നു ചേരാൻ സാധിച്ചു എന്നേ ഉള്ളു.

സിംഹം:—എന്തു്! നമ്മുടെ രാജ്യത്തിൽ വേറൊരു രാജാവോ? അവൻെറ കഥ കഴിച്ചിട്ടേ ഇനി വേറെ കാര്യമുള്ളു. എവിടെ? വേഗം കാണിച്ചു തരൂ. ഇന്നു് അവനാണ് എനിക്കു സദ്യ.

മുയൽ വഴി കാണിച്ചുകൊണ്ടു് നടന്നു. സിംഹം പുറകേ തിരിച്ചു. അവർ ഒരു പൊട്ടക്കിണററിൻെറ അടുത്തു് എത്തി. അതിനകത്താണ് മറേറ സിംഹം താമസിക്കുന്നതു് എന്നു മുയൽ കാണിച്ചുകൊടുത്തു. സിംഹം കിണററിലേയ്ക്കു് നോക്കി. മുയൽ പറഞ്ഞതു സത്യംതന്നെ. തന്നെപ്പോലെ ഉള്ള ഒരു സിംഹത്തലവൻ നിന്നു തുറിച്ചുനോക്കുന്നു. മൃഗരാജാവു് ഉച്ചത്തിൽ ഗർജ്ജിച്ചു. കിണററിനകത്തുനിന്നും അതുപോലെ ഒരു അലച്ചു കേട്ടു. സിംഹം എതിരാളിയെ പിടികൂടാൻ കിണററിനുള്ളിലേയ്ക്കു കുതിച്ചുചാടി.

ദുഷ്ടനായ ആ വിഡ്ഢി അങ്ങനെ തുലഞ്ഞു. മുയലിന്റെ ബുദ്ധികൊണ്ടു് അതിന്നും മററു മൃഗങ്ങൾക്കും രക്ഷകിട്ടി.

പാഠം ൧൯

ദാരിദ്ര്യത്തിന്റെ കരച്ചിൽ

സുചേഷ്ടിതംകൊണ്ടു ജഗൽപ്രസിദ്ധൻ
കുചേലനെന്നുള്ളൊരു ഭൂമിദേവൻ
വശിത്വമുൾക്കൊണ്ടു മഹാദരിദ്രൻ
വസിച്ചു സാന്ദീപനിവാസദേശേ. ൧

വിശപ്പുകൊണ്ടാശു തളൎന്നമേവും
ശിശുക്കളെക്കണ്ടു വിഷാദമോടെ
വിശുദ്ധനാം ഭൂസുരനോടു ചൊന്നാ-
ളശങ്കിതം ഭൂസുരധൎമ്മപത്നി. ൧

ദരിദ്രനെന്നാകിലുമിത്രമാത്രം
കരത്തിലില്ലാത്ത ജനം ചുരുക്കം
ധരിക്ക നീ നാഥ! നമുക്കിദാനീം
ഒരിക്കലെഷ്ടിക്കുമുപായമില്ല. ൨

ഇല്ലങ്ങളിൽച്ചെന്നു നടന്നിരന്നാ-
ലില്ലെന്നു ചൊല്ലുന്ന ജനങ്ങളേറും
അല്ലെങ്കിലാഴക്കരി നൽകുമപ്പോൾ
നെല്ലെങ്കിൽ മൂഴക്കുമന്തിനേരം. ൩

ഉഴക്കുചോർകൊണ്ടൊരുവാസരാന്തം
കഴിക്കുമഞ്ചാറു ജനങ്ങളിപ്പോൾ
കിഴക്കുദിക്കുമ്പൊഴുതാത്മജന്മാർ
കഴല്ക്കു കെട്ടിക്കരയുന്നു കാന്താ! ൪

മററുള്ളതെപ്പേരുമെടുത്തു വിററും
കൊററിന്നു നൽകുന്നു ഗൃഹസ്ഥരെല്ലാം
മുററും ദവാനുണ്ണികളെപ്പുലൎത്താ-
നൊട്ടും മനസ്സില്ല മഹീസുരേന്ദ്ര! ൫

അപേക്ഷയുള്ളോരു ജനത്തിനെല്ലാ-
മുപേക്ഷകൂടാതെ കൊടുക്കുമീശൻ
മനക്കുരുന്നിൽ കനിവുള്ള കൃഷ്ണൻ
നിനക്കു പണ്ടേ സഖിയെന്നു കേൾപ്പു. ൬

ഗമിക്ക നീ ചെന്നിഹ കണ്ടുപോന്നാൽ
നമുക്കു വേണ്ടുന്നതു നൽകുമല്ലോ
രമയ്ക്കു ചേതോഹരനായ കാന്തൻ
ക്ഷമിക്കുമോ നമ്മുടെ ദീനഭാവം? ൨

[ശ്രീകൃഷ്ണചരിതം മണിപ്രവാളം] [കുഞ്ചൻനമ്പ്യാർ.

പാഠം ൧൪

നമ്മുടെ രാജധാനി

നമ്മുടെ സംസ്ഥാനം ഭരിക്കുന്ന രാജപ്രമുഖൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു് വാണരുളുന്നതു് തിരുവനന്തപുരം പട്ടണത്തിലാണ്. തിരുവനന്തപുരം നഗരമാണ് തിരുവിതാംകൂർ–കൊച്ചി സംസ്ഥാനത്തിന്റെ തലസ്ഥാനം. ഹജൂർക്കച്ചേരിയും മററു പ്രധാനപ്പെട്ട കച്ചേരികളും തിരുവനന്തപുരത്തു് ആകുന്നു. ഇവിടെയാണ് മന്ത്രിമാരുടെ വാസസ്ഥാനവും. ജനപ്രതിനിധികളുടെ സഭ കൂടുന്നതും ഇവിടെയാണ്.

തെക്കൻ തിരുവിതാംകൂറിലാണ് തിരുവനന്തപുരം. ആ പട്ടണം കടലിനടുത്തു കിടക്കുന്നു. പട്ടണത്തിന്റെ പടിഞ്ഞാറു് ഉള്ള കടൽപ്പുറത്തിനു് ശംഖുമുഖം എന്നാണ് പേരു്. നീണ്ടു പരന്നുകിടക്കുന്ന അവിടത്തെ വെള്ളമണൽപ്പുറം കാഴ്ചയ്ക്കു വളരെ ഭംഗിയുള്ളതു് ആണ്. വൈകിട്ടു കാററുകൊള്ളാൻ പലരും അവിടെ പോകും.

കടൽപ്പുറത്തുനിന്നു പട്ടണത്തിന്റെ കിഴക്കെ അററത്തേയ്ക്കു് അഞ്ചുമൈൽ ദൂരം വരും. കിഴക്കേ അതിർത്തിയിൽക്കൂടെ കരമനയാറു് ഒഴുകുന്നു. തീരത്തുള്ള കരമനഗ്രാമം കൊണ്ടാണു് ആ നദിക്കു് ഈ പേരു് ഉണ്ടായതു്.

കുന്നുകളും താഴ്വരകളും നിറഞ്ഞതാണു് തിരുവനന്തപുരം. ഉയൎന്ന ആ കുന്നുകളുടെ മുകളിൽനിന്നുള്ള കാഴ്ച ആരെയും രസിപ്പിക്കും. കണ്ണെത്തുന്ന സ്ഥലം എവിടെയും തെങ്ങും മററു വൃക്ഷങ്ങളും വളൎന്നു മൂടി കാടുപോലെ കിടക്കുന്നു. പടിഞ്ഞാറു കടൽ സൂൎയ്യരശ്മി ഏററു വെള്ളിപ്പാടംപോലെ തിളങ്ങുന്നതും കാണാം. വൃക്ഷങ്ങളുടെ ഇടയിൽക്കൂടെ ശ്രീ പത്മനാഭസ്വാമി ക്ഷേത്രത്തിന്റെ ഗോപുരവും മററു വലിയ കെട്ടിടങ്ങളും ഉയൎന്നു നില്ക്കുന്നു.

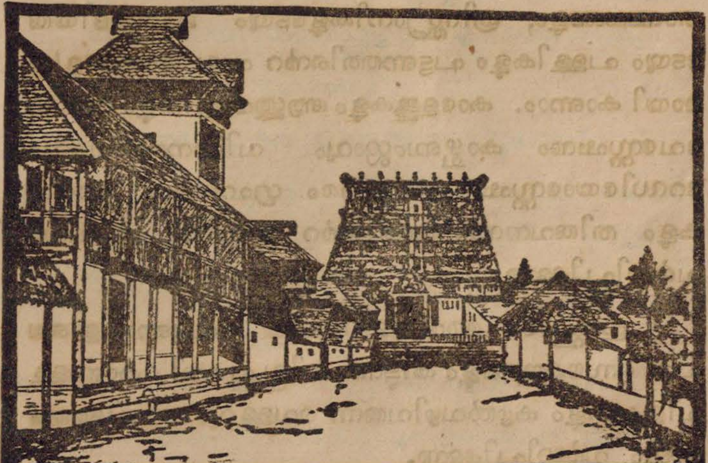

തിരുവനന്തപുരത്തു പ്രധാനപ്പെട്ട പല സ്ഥാപനങ്ങളും ഉണ്ടു്. പട്ടണത്തിൻെറ ഏതാണ്ടു് മദ്ധ്യഭാഗത്തു് ഒരു കോട്ട കെട്ടിയിരിക്കുന്നു. പത്മനാഭസ്വാമിക്ഷേത്രത്തേയും പഴയ കൊട്ടാരങ്ങളേയും ചുററിയാണു് അതു്. കോട്ടയ്ക്കു് ഇരുപതു് അടിയോളം പൊക്കം ഉണ്ടു്. അതിൻെറ അധികംഭാഗവും കരിങ്കല്ലുകൊണ്ടു് കെട്ടിയിരിക്കുന്നു. മാർത്താണ്ഡവർമ്മ മഹാരാജാവായിരുന്നു ഈ കോട്ട ഉണ്ടാക്കിച്ചതു്.

കിഴക്കേ കോട്ടവാതിൽ തൊട്ടു് കിഴക്കോട്ടുള്ള റോഡിൻെറ ഇരുപുറത്തും ആണ് ചാലക്കമ്പോളം. അതു് പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു കച്ചവടസ്ഥലം ആകുന്നു. ഇപ്പോഠം രാജപ്രമുഖൻ തിരുമനസ്സിൽനിന്നു് എഴുന്നള്ളിത്താമസിക്കുന്ന കവടിയാർകുന്നു് കൊട്ടാരം പട്ടണത്തിൻെറ വടക്കുകിഴക്കു ഭാഗത്തു് നിൽക്കുന്നു. അമ്പലങ്ങളും, ക്രിസ്ത്യാനികളുടേയും മുഹമ്മദിയരുടേയും പള്ളികളും പട്ടണത്തിൻെറ പല ഭാഗങ്ങളിലുമായി കാണാം. കാളേജുകളും ആശുപത്രികളും റയിൽവേസ്റ്റേഷനും കാഴ്ചബംഗ്ലാവും വിമാനത്താവളവും റേഡിയോസ്റ്റേഷനും പലതരം ഗൃഹങ്ങളും റോഡുകളും തിരുവനന്തപുരത്തിൻെറ ഭംഗിയും സുഖവും വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു.

ഇപ്പോഠം അവിടെ വലിയ പട്ടണങ്ങളിലെ പല സൌകര്യങ്ങളും കിട്ടുന്നു. വിദ്യുച്ഛക്തി കൊണ്ടുള്ള വിളക്കുകളും കുഴൽവഴിവരുന്ന വെള്ളവും അവിടത്തെ സുഖം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു.

തിരുവനന്തപുരത്തു് ഒരു ലക്ഷത്തിൽ കൂടുതൽ ആളുകൾ താമസിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു് അവിടത്തെ ഭരണത്തിന്നു് ഒരു നഗരസഭ (കാർപ്പൊറേഷൻ) സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നു. സഭയിലെ അംഗങ്ങളെ നഗരവാസികൾ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നു. സഭയുടെ നാഥനായ മേയറെ സഭാംഗങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുക്കും.

പാഠം ൯൧

കുതിര

രാജൻ:—മുഹമ്മദേ! അച്ഛനോടൊത്തു ഞാൻ ഈയിടെ തിരുവനന്തപുരത്തു പോയിരുന്നു. അവിടെ വിശേഷപ്പെട്ട ഒരു മൃഗത്തെ കണ്ടു.

മുഹമ്മദു്:—എന്തു മൃഗത്തെ?

രാജൻ:—അതോ, കുതിര എന്നു കേട്ടിട്ടുണ്ടോ?

മുഹമ്മദു്:—കേട്ടിട്ടുണ്ടു്. ഞാൻ അതിനെ കണ്ടിട്ടില്ല. അതു് എങ്ങനെയിരിക്കും? കാളയെപ്പോലെ തന്നെയോ?

രാജൻ:—കാളയെപ്പോലെ അല്ല.

മുഹമ്മദു്:—പോത്തിനെപ്പോലെ ആയിരിക്കാം.

രാജൻ:—പറയട്ടെ. ചോദ്യവും ഉത്തരവും നിങ്ങൾ തന്നെ പറഞ്ഞാൽ മതിയോ?

GOVERNMENT TRAINING SCHOOL
T. C. STATE.
KOTTAYAM.

മുഹമ്മദ്:—തെററു സമ്മതിച്ചു. കുതിര എങ്ങനെ യിരിക്കും എന്നു പറയണം.

രാജൻ:—കുതിര പൊക്കം ഉള്ള ഒരു മൃഗം ആണു്. അതു നില്ക്കുന്നതു് കഴുത്തു് ഉയൎത്തിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടാണു്. കഴുത്തിൻെറ പുറത്തു നീണ്ട രോമങ്ങൾ വളൎന്നുകിടക്കും. അതിനു കുഞ്ചിരോമം എന്നു പറയും.

മുഹമ്മദ്:—അതിൻെറ കൊമ്പു് കാളയുടെ കൊമ്പു പോലെ തന്നെയല്ലേ?

രാജൻ:—ഭേഷ്! കുതിരയ്ക്കു കൊമ്പോ? നിങ്ങൾ അതിന്റെ പടംപോലും കണ്ടിട്ടില്ലയോ?

മുഹമ്മദ്:—ഇല്ല. വലിയ മൃഗം ആയതുകൊണ്ടു കുതിരയ്ക്കും കൊമ്പു കാണണമല്ലോ. അതു കൊണ്ടു പറഞ്ഞതാണ്.

രാജൻ:—കുതിര വലിയ മൃഗംതന്നെ. എന്നാൽ അതിനു കൊമ്പില്ല എന്നു മനസ്സിലാക്കിക്കൊള്ളുക. കൊമ്പ് നില്ക്കുന്നതുപോലെ അതിന്റെ ചെവി രണ്ടും തലയ്ക്കു മുകളിൽ ഉയർന്നുനില്ക്കും.

മുഹമ്മദ്:—അതിന് കൊമ്പില്ലാത്തതു് വിശേഷം തന്നെ. അപ്പോൾ അതു കുത്തുകയില്ലല്ലോ.

രാജൻ:—കുത്തുകയില്ല. എന്നാൽ അഴിച്ചുവിട്ടിരിക്കുമ്പോൾ അടുത്തു ചെന്നാൽ കുതിര ഉപദ്രവിക്കും എന്ന് അച്ഛൻ പറഞ്ഞു. അതു കടിയ്ക്കുകയും കാലു വലിച്ച് തൊഴിക്കുകയും ചെയ്യും. അതിന്റെ കാലിനെപ്പററിയും ഒരു വിശേഷം പറയാനുണ്ടു്.

മുഹമ്മദ്:—എന്താണ് വിശേഷം?

രാജൻ:—അതിന് ഓരോ കാലിലും ഓരോ കുളമ്പു മാത്രമേ ഉള്ളു. കാളയ്ക്കും പശുവിനും മററും ഇരട്ടക്കുളമ്പാണല്ലോ.

മുഹമ്മദ്:—അതും വിശേഷം തന്നെ. അപ്പോൾ കൊമ്പില്ലാത്ത ഒററക്കുളമ്പൻ കാളയാണ് കുതിര; ശരിയല്ലേ?

രാജൻ:—അങ്ങനെ പറഞ്ഞാൽ ശരിയല്ല. അത്രയും മാത്രമല്ല വിശേഷം. കുതിരയുടെ വാലും കാണേണ്ടതുതന്നെ. അതു വളരെ വലിയ തിരുപ്പൻ പോലെ ഇരിക്കും. കാളയ്ക്കു് വാലിന്റെ അററത്തു് അല്ലേ നീണ്ട രോമം ഉള്ളൂ. എന്നാൽ കുതിരയുടെ വാലു നോക്കിയാൽ വളരെ നീണ്ട രോമങ്ങൾ മാത്രമേ കാണാൻ കഴിയൂ. ഈ രോമങ്ങൾ രണ്ടുമൂന്നു് അടിയോളം നീളത്തിൽ വളരും.

മുഹമ്മദ്:—കാളയെക്കൊണ്ടുള്ള ഉപയോഗം എല്ലാം കുതിരയെക്കൊണ്ടും ഉണ്ടോ ?

രാജൻ:—കുതിരയെ വണ്ടിയിൽ കെട്ടി ഓടിക്കാനാണു് നാം ഉപയോഗിക്കുന്നതു്. നിലം ഉഴുന്നതിനും ചില രാജ്യങ്ങളിൽ കുതിരയെ ഉപയോഗിക്കും. കുതിരപ്പുറത്തു കയറി സവാരി ചെയ്യാം എന്നും അച്ഛൻ പറഞ്ഞു.

മുഹമ്മദ്:—അതു് എങ്ങനെ എന്നു് അച്ഛനോടു് ചോദിച്ചോ ?

രാജൻ:—ചോദിച്ചു. കുതിരയുടെ പുറത്തു് ജീനി വച്ചുകെട്ടി അതിന്മേൽ ഇരുന്നാണു് സവാരി ചെയ്യുന്നതു്. കടിഞ്ഞാൺ ഇടതുകൈകൊണ്ടു് പിടിച്ചുകൊള്ളുകയും ചെയ്യും. കുതിരയെ ഓടിക്കുമ്പോൾ കടിഞ്ഞാൺ പിടിച്ചാണു് നിർത്തുകയും ചെയ്യുന്നതു്.

മുഹമ്മദ്:—കുതിരയ്ക്കു തീററി വയ്ക്കേണ്ടതു ഞാൻ തന്നെയോ?

രാജൻ:—കുതിര പുഴുങ്ങിയതും പുല്ലും മററുമാണ് അതിൻെറ ആഹാരം എന്ന് അച്ഛൻ പറഞ്ഞു.

മുഹമ്മദ്:—നമ്മുടെ നാട്ടിൽ അധികം കുതിര ഇല്ലാത്തതു് എന്താണു്?

രാജൻ:—കുതിര ഇവിടെ ഉള്ള മൃഗം അല്ല. അറേബിയാ, ആസ്ത്രേലിയാ തുടങ്ങിയ രാജ്യങ്ങളിൽ ആണ് കുതിര ധാരാളമായി ഉള്ളതു്.

മുഹമ്മദ്:—കുതിരയെ കാണാൻ എനിക്കും കൊതി ഉണ്ടു്. ഇനി നിങ്ങൾ തിരുവനന്തപുരത്തു പോകുമ്പോൾ എന്നെക്കൂടി കൊണ്ടുപോകണം.

രാജൻ:—ശരി, അങ്ങനെ തന്നെ.

പാഠം ൧൩

മരണം ഇല്ലാത്തകാലം

വൃദ്ധന്മാരൊരുക്കൂട്ടം
നിറഞ്ഞു ഭൂതലംതന്നിൽ
ചത്തുകൊൾവതിനേതും
കഴിവില്ല കാലനില്ലം. ൧

മുത്തച്ഛൻ മുതുക്കന്റെ
മുത്തച്ഛനിരിക്കുന്നു
മുത്തച്ഛനവനുള്ള
മുത്തച്ഛൻ മരിച്ചീല. ൨

അഞ്ഞൂറു വയസ്സുള്ളോ-
രപ്പൂപ്പന്മാരുമിപ്പോൾ
കുഞ്ഞായിട്ടിരിക്കുന്നു
അപ്പൂപ്പനവൎക്കുണ്ടു്. ൩

കുഞ്ഞു! ക്കു വകയില്ല
വീടുകളിലൊരേടത്തും
കുഞ്ഞുങ്ങൾകെട്ടുപത്തു
പറയരികൊണ്ടു പോരാ. ൪

പത്തുകോടി ജനമുണ്ടു
പല്ലുപോയിട്ടൊരുവീട്ടിൽ
കൊത്തിവച്ച പാവപോലെ
തിങ്ങിവിങ്ങികിടക്കുന്നു. ൫

കണ്ണിലെപ്പോളകൾപോലും
നരച്ചുള്ള നരന്മാൎക്കെ-
ങ്ങെണ്ണമില്ലീവണ്ണമുള്ള
പെണ്ണുങ്ങൾക്കുമില്ലയെണ്ണം. ൬

കണ്ണു കാണാത്തവർ പിന്നെ
കാതുകേളാത്തവർ നന്നേ
കിണ്ണനേക്കാൾ മിനുപ്പുള്ള
കഷണ്ടിക്കാരേറെയുണ്ടു്. ൭

പത്തുനാൾ ഭക്ഷിയാഞ്ഞാലും
ചത്തുപോകെന്നതുമില്ല
പത്തനങ്ങൾക്കിടംപോരാ-
ഞ്ഞെത്ര ദുഃഖം മനുഷ്യർക്ക്. ൮

പാട്ടുകാർക്കു വിശന്നിട്ടു
സ്വരവുംഭേദമായി
നാട്ടിലെങ്ങുമൊരു കാശു
ലഭിപ്പാനും വകയില്ല. ൯

പാട്ടുകേട്ടാലാർക്കു സൗഖ്യം
പട്ടിണിയായ് കിടക്കുമ്പോൾ ?
ഊട്ടുകേട്ടാൽ തലപൊക്കു-
മതുകേൾപ്പാനുമില്ലെങ്ങും. ൨൦

[കുഞ്ചൻനമ്പിയാർ

പാഠം ൨൧

ഇല്ലാത്തതു ഭാവിച്ചാൽ പൊല്ലാത്തതുവരും

ഒരു കുറുക്കൻ രാത്രി ഇര തേടി പുറപ്പെട്ടു. പലെടത്തും നടന്നു വിഷമിച്ച് ഒടുവിൽ ഒരു നെയ്ത്തു ശാലയിൽ കടന്നു ചെന്നു. അവിടെ വലിയ ഒരു തൊട്ടിയിൽ നീലം കലക്കി വച്ചിരുന്നു. അറിയാതെ

കുറുക്കൻ അതിൽ ചെന്നു ചാടി. അതിൽനിന്നും രക്ഷപ്പെടാൻ പ്രയാസമായി. അതിനാൽ നേരം വെളുക്കുന്നതുവരെ അങ്ങനെ കിടക്കേണ്ടിവന്നു.

പുലച്ച് ആയപ്പോൾ ഒരു വേലക്കാരൻ അടുത്തു വരുന്നതു കുറുക്കൻ കണ്ടു. എന്തു് ഉപായംകൊണ്ടു രക്ഷ നേടാം എന്നു കുറുക്കൻ ആലോചന തുടങ്ങി. ചത്തതുപോലെ തൊട്ടിയിലെ വെള്ളത്തിൽ അതു കിടന്നു. കലക്കിവച്ചിരുന്ന ചായത്തിൽ കുറുക്കൻ കിടക്കുന്നതു കണ്ടു വേലക്കാരൻ പരിഭ്രമിച്ചു. രാത്രിയിൽ തൊട്ടി അടയ്ക്കാതെ പോയതു തൻെറ കുററം ആണല്ലോ എന്നു് അയാൾക്കു വല്ലായ്മ തോന്നി. ഉടമസ്ഥൻ വന്നു കാണുന്നതിനു മുമ്പു പെട്ടെന്നു് അയാൾ കുറുക്കനെ എടുത്തു കൊണ്ടുപോയി ദൂരെ കളഞ്ഞു.

കുറുക്കൻെറ ഉപായം അങ്ങനെ ഫലിച്ചു. അവൻ കണ്ണു തുറന്നു് എഴുന്നേററു തന്നെത്താനെ നോക്കി. ഹാ! എന്തൊരു അഴകു്! താൻ നീലനിറമുള്ള വിശേഷപ്പെട്ട ഒരു മൃഗമായല്ലൊ. ഈ നിറംമാററം വേണ്ടപോലെ പ്രയോജനപ്പെടുത്തണം എന്നു് അവൻ നിശ്ചയിച്ചു.

കുറുനരി തിരിച്ചു കാട്ടിൽ എത്തി. വിശേഷപ്പെട്ട നിറം ഉള്ള ആ കുറുക്കനെ കണ്ടു വനത്തിലെ ജന്തുക്കൾ ഒന്നോടെ ഇളകി. ആനയും കടുവയും മിഴിച്ചുനോക്കി. സിംഹം ഗുഹയ്ക്കു് ഉള്ളിൽ നിന്നു കൊണ്ടു് ആ അത്ഭുത മൃഗത്തെ കണ്ടു. ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു

കൊണ്ടു നിന്ന മൃഗങ്ങളെ അടുത്തുവിളിച്ച് കുറുക്കൻ ഇങ്ങനെപറഞ്ഞു:-

"നിങ്ങൾ എല്ലാവരും കേൾക്കണം. എന്നെ ഈ കാട്ടിലെ രാജാവായി വനദേവത അയച്ചിരിക്കയാണ്. ഇന്നുതൊട്ട് എല്ലാവരും എന്റെ കല്പന അനുസരിക്കണം. സിംഹത്തെ നാം പ്രധാനമന്ത്രിയാക്കി നിയമിക്കുന്നു. കടുവായ്ക്കും പുലിയ്ക്കും എല്ലാം നല്ല ഉദ്യോഗം കൊടുക്കണം എന്നാണ് നമ്മുടെ നിശ്ചയം. നമ്മുടെ കല്പന കേൾക്കാത്തവന്റെ കുലം നശിപ്പിക്കുന്നതുമാണ്. ഇതു് എല്ലാവരും മനസ്സിലാക്കിക്കൊള്ളണം.

ആ നീലമൃഗം ഒരു അത്ഭുതജീവിയാണെന്നു് വനജന്തുക്കൾ എല്ലാം സമ്മതിച്ചു. മററു കുറുക്കന്മാർക്ക ചില സംശയങ്ങൾ ഉണ്ടായി. എങ്കിലും അവർ മിണ്ടാതെ നിന്നതേ ഉള്ളു. എല്ലാ മൃഗങ്ങളും നീലക്കുറുക്കന്റെ പാദത്തിൽ നമസ്കരിച്ചു. അവൻ വനത്തിന്റെ രാജാവായി ഭരണവും തുടങ്ങി.

അങ്ങനെ കുറേനാൾ കഴിഞ്ഞു. അധികാരം കിട്ടിയപ്പോൾ കുറുക്കൻ മതിമറന്നു. അവൻ നോക്കിയാൽ സിംഹം വിറയ്ക്കും; കരടിയും കടുവായും കിടുങ്ങും; കാട്ടുപോത്തു നടുങ്ങും; ആ കുറുക്കൻ മദിച്ചതിനു കണക്കില്ല. കാട്ടിന്റെ രാജാവായ താൻ കാടന്മാരോടു ക്രൂര കാണിക്കയോ? എന്നാൽ അവനെക്കാൾ ബുദ്ധിയുള്ള കുറുക്കന്മാരും ആ കാട്ടിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഒരു ദിവസം ജംബുകന്മാർ എല്ലാം ചേർന്ന

യോഗം കൂടി. പ്രായംകൂടിയ ഒരു ജംബുകൻ എഴുന്നേററുനിന്നു് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു:—

"സ്നേഹിതന്മാരേ! നമ്മുടെ രാജാവു മററു മൃഗങ്ങളോടെല്ലാം ക്രൂരത കാണിക്കുന്നു. നമ്മോടുമാത്രം വലിയ പുച്ഛമാണു്. നിങ്ങൾക്കു അറിയാമോ അവനും ഒരു കാടനാണെന്നു്. വലിയ മന്ത്രിമാരും ഒരുമിച്ചു അവൻ കാര്യവിചാരം ചെയ്യുമ്പോൾ പൂച്ച തെളിക്കണം. നമുക്കു അവർ കേൾക്കത്തക്കവണ്ണം അടുത്തു് ഇരുന്നുകൊണ്ടു് ഉച്ചത്തിൽ കൂവണം. അവൻ കാടനാണല്ലോ. നമുക്കു അറിയാം. അവനും കൂവി

പ്പോക്കം. നമ്മളോട്ട് കാണിക്കുന്ന നിന്ദയ്ക്കു് ഫലം മററു മൃഗങ്ങൾ കൊടുത്തുകൊള്ളും.

അന്നു സന്ധ്യയായി. ജംബുകരാജാവു് മന്ത്രിമാരൊത്തു് ഞെളിഞ്ഞിരുന്നു കാര്യങ്ങൾ വിചാരിക്കയായിരുന്നു. കുറുക്കന്മാർ അടുത്തു് ഒരു ദിക്കിൽ കൂട്ടം കൂടി. അവരിൽ ഒരു വൃദ്ധൻ നിലത്തു് ഉറച്ചിരുന്നുകൊണ്ടു് ഉച്ചത്തിൽ കൂവി. മററു കുറുക്കന്മാരെല്ലാം കൂടി "ക്കു ക്കു" എന്നു തുടന്നു. ജംബുകരാജാവു് ഒരു നിമിഷത്തേയ്ക്കു തൻെറനില മറന്നുപോയി. ജാതിസ്വഭാവം അയാളുടെ ഉള്ളിൽ തലപൊക്കി. പെട്ടെന്നു് അയാളും രണ്ടുമൂന്നു കൂവി. സിംഹവും കടുവായും അത്ഭുതപ്പെട്ടു. ഒരു കാടനെയാണു് പൂജിച്ചുവച്ചതു് എന്നു് അവർ ലജ്ജിച്ചു. ചുററും നിന്ന മൃഗങ്ങൾ എല്ലാം അവൻെറ മേൽ കുതിച്ചു ചാടി. ആ തണ്ടു തപ്പിയുടെ കഥ അങ്ങനെ കഴിഞ്ഞു.

പാഠം ൧൨

കണ്ണു തുറന്നിരുന്നാൽ പോരാ കാണണം

ഒരാൾ മരുഭൂമിയിൽക്കൂടി യാത്ര ചെയ്കയായിരുന്നു. എന്തോ അന്വേഷിക്കുന്നതുപോലെ രണ്ടുപേർ ചുററും നോക്കിക്കൊണ്ടു് വരുന്നതു കണ്ടു. അവർ

കച്ചവടക്കാർ ആണെന്നു വേഷം കണ്ടു് അയാൾക്കു മനസ്സിലായി. യാത്രക്കാരൻ ഇങ്ങനെ ചോദിച്ചു: "നിങ്ങളുടെ ഒരു ഒട്ടകം കാണാതെ പോയി അല്ലേ?"

കച്ചവടക്കാർ:—അതേ; ഞങ്ങൾ അതിനെ തേടി നടക്കയാണു്.

യാത്രക്കാരൻ:—അതിന്റെ വലത്തു കണ്ണിനു കാഴ്ചയില്ല; ഇടത്തുകാലിൽ മുടന്തും ഉണ്ടു്, അല്ലേ?

കച്ച:—ശരി, അതു് എവിടെ നില്ക്കുന്നു?

യാത്ര:—ഒന്നുകൂടെ ചോദിച്ചു കൊള്ളട്ടെ. അതിന്റെ ഒരു പല്ലു പോയതാണോ?

കച്ച:—നിങ്ങൾ അതിനെ ശരിയായി പരിശോധിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നല്ലൊ. അതിനെ എളുപ്പം കാണിച്ചു തന്നാൽ ഉപകാരമായി.

യാത്ര:—കാണിക്കുന്ന കഥ ഇരിക്കട്ടെ. അതിന്റെ പുറത്തു് വച്ചിരിക്കുന്ന ചുമട്ടിൽ ഒരു വശത്തു തേനും മറുവശത്തു ഗോതമ്പും ആണോ?

കച്ച:—അതും ഉള്ളതുതന്നെ. ദയചെയ്തു് സമയം കളയാതെ അതിനെ കാണിച്ചുതരിക.

യാത്ര:—ആ ഒട്ടകം എവിടെയാണെന്നു് എനിക്കു അറിഞ്ഞുകൂടാ, ഞാൻ അതിനെ കണ്ടില്ല.

കച്ച:—കൊള്ളാം. ഇതു് ആരു് വിശ്വസിക്കും? ആ ഒട്ടകത്തിന്റെ കണ്ണും കാലും പല്ലും എല്ലാം കണ്ടു. ഒട്ടകത്തെ മാത്രം കണ്ടില്ല. കളി

പ്പിക്കാം എന്നു വിചാരിക്കേണ്ട. അതിൻെറ പുറത്തു് ചുമട്ടിൽ വച്ചിരുന്ന ആഭരണങ്ങൾ ഇപ്പോൾ നിങ്ങളുടെ പക്കൽ കാണുമല്ലോ. അതു് ആദ്യം ഇങ്ങു തരണം.

യാത്ര:—ഞാൻ പറയുന്നതു് വിശ്വസിക്കണം. അതിൻെറ ചുമട്ടിൽ ആഭരണങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നോ എന്നു് എനിക്കു് അറിഞ്ഞുകൂടാ.

കച്ച:—ഭോഷ്കു്, തേനും ഗോതമ്പും ഉണ്ടെന്നു് അറിയാം. കൂടെ വച്ചിരുന്ന ആഭരണങ്ങൾ കണ്ടതുമില്ല. ഇത്തരം വിദ്യ ഞങ്ങളുടെ നാട്ടിൽ വളരെ ഇല്ല.

ഒട്ടകത്തെ കാണിച്ചുകൊടുക്കാൻ ഭാവമില്ലെന്നു കണ്ടപ്പോൾ അവർ അയാളെ പിടികൂടി, ന്യായാധിപൻെറ മുമ്പിൽ കൊണ്ടുപോയി. അയാൾ മോഷണം ചെയ്തതായി ആവലാതി ബോധിപ്പിച്ചു. പരിശോധിച്ചു നോക്കിയതിൽ യാത്രക്കാരൻെറ പക്കൽ ആ ഉരുപ്പടി കണ്ടില്ല. പ്രതിയെ തടവിൽ വയ്ക്കണം എന്നു ന്യായാധിപൻ വിചാരിച്ചു. അപ്പോൾ യാത്രക്കാരൻ ഇങ്ങനെ അറിയിച്ചു:—

"ഈ കച്ചവടക്കാർ ആലോചനയില്ലാത്തവരാണു്. കാണാതെയും ഒരു വസ്തുവിനെപ്പററി പലതും ഗ്രഹിക്കാം. എന്നാൽ അതു മനസ്സിലാക്കാൻ ഇവക്കു കഴിവില്ല. ഒട്ടകത്തിനെ ഞാൻ കണ്ടില്ല. എങ്കിലും അതു കൈവിട്ടു തിരിഞ്ഞു പോയിരിക്കും എന്നു് എനിക്കു മനസ്സിലായി. അതിനു കാരണം ഉണ്ടു്.

ഒട്ടകത്തിന്റെ കാല്പാട് മണലിൽ തെളിഞ്ഞു കണ്ടു. അടുത്തു് മനുഷ്യരുടെ കാല്പാടു കണ്ടതും ഇല്ല. ഇടത്തു കാൽ നിലത്തു ദൃഢമായി പതിഞ്ഞിരുന്നില്ല. അതിനാൽ ആ കാലിൽ മുടന്തു് ഉണ്ടെന്നു മനസ്സിലായി. ഇടത്തുവശത്തുള്ള ചെടികൾ മാത്രമേ അതു തിന്നിരുന്നുള്ളു. അതുകൊണ്ടു് അതിന്റെ വലത്തു കണ്ണിനു കാഴ്ചയില്ലെന്നു് ഞാൻ ഊഹിച്ചു. അതു കടിച്ച ഇലകളിൽ ഒരു പല്ലിന്റെ മാത്രം പാടു പററി കണ്ടില്ല. അതിനു് ഒരു പല്ലു കൊഴിഞ്ഞുപോയിരിക്കണം എന്നും അതിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കി.

കച്ച:—ഇതു് ഇത്രയും ഊഹിച്ചതാണു് എന്നിരിക്കട്ടെ. എന്നാൽ അതിന്റെ പുറത്തു ചുമട്ടിൽ വച്ചിരുന്ന സാധനങ്ങൾ എന്താണെന്നു് എങ്ങനെ അറിഞ്ഞു?

യാത്ര:—പറയാം. ഒട്ടകം പോയ വഴിയുടെ ഒരു വശത്തു നീളെ ഉറുമ്പുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. ചുമട്ടിൽനിന്നു വീണ ഗോതമ്പു കൊണ്ടുപോകാൻ ആയിരുന്നു അവ കൂടിയതു്. മറുവശത്തു നീളെ ഈച്ച പററിയിരുന്നു. തേൻ വീണതുകൊണ്ടാണു് അവ പററിയിരിക്കുന്നതു് എന്നും അതു നോക്കിയപ്പോൾ മനസ്സിലായി.

ഈ മൊഴി കേട്ടു പ്രതി കുററക്കാരനല്ലെന്നു കോടതിക്കു ബോദ്ധ്യമായി. ഈ പ്രതി വേണ്ടതുപോലെ കണ്ണു് ഉപയോഗിക്കുന്നു. വാദികൾക്കും കണ്ണു് ഉണ്ടല്ലോ; ഒട്ടകംപോയ വഴിനോക്കിച്ചെന്നു്

അതിനെ അവർ കണ്ടുപിടിക്കട്ടെ. അവർ ഒരു കാര്യം മനസ്സിലാക്കണം. "കണ്ണു തുറന്നിരുന്നാൽ പോരാ, കാണണം" എന്നു പറഞ്ഞു ന്യായാധിപതി പ്രതിയെ വിട്ടയച്ചു.

പാഠം ൧൯

പോസ്റ്റാഫീസ്

ദൂരെയുള്ളവരെ കാര്യങ്ങൾ അറിയിക്കാൻ പണ്ട് എളുപ്പമില്ലായിരുന്നു. ഇന്നത്തെ കഥ അങ്ങനെ അല്ല. കമ്പിയില്ലാക്കമ്പി വഴിയായും കമ്പിത്തപാൽ വഴിയായും വളരെ വേഗത്തിൽ ലോകത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലും കാര്യങ്ങൾ അറിയിക്കാം. എന്നാൽ അവയിൽക്കൂടി വിവരങ്ങൾ അറിയിക്കാൻ ചെലവു കൂടുതൽ ഉണ്ട്. അതുകൊണ്ട് അത്യാവശ്യം ഉള്ള സംഗതികളേ അവയിൽക്കൂടി അറിയിക്കാറുള്ളു. എഴുതി അയച്ചാണു് വർത്തമാനം സാധാരണ ധരിപ്പിക്കുന്നതു്. അങ്ങനെ എഴുതി അറിയിക്കുന്നതിന് "എഴുത്തു്" എന്നു പറയുന്നു

എഴുത്തു് അയക്കാൻ സൗകര്യത്തിനു് ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നു് ഏർപ്പാടുകൾ ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നു നടത്തുന്നവയാണു് പോസ്റ്റാഫീസുകൾ. ഇവയ്ക്കു തപാൽ ആഫീസുകൾ എന്നും പേരു്

ഉണ്ട്. പോസ്റ്റ് വഴി എഴുത്തുകൾ അയയ്ക്കാം. ഇമ്മാതിരി ഏർപ്പാട് എല്ലാ രാജ്യങ്ങളിലും ഉണ്ട്.

നമ്മുടെ രാജ്യത്തു പല ഭാഗങ്ങളിലും തപാൽ ആഫീസുകൾ സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നു. തപാലാഫീസ് പോസ്റ്റ്മാസ്റ്ററുടെ ചുമതലയിൽ ആണ്. മാസ്റ്റർ ആഫീസ്സിലെ കാര്യങ്ങൾ നടത്തുന്നു. ഓരോ ആഫീസിൽ നിന്നു് ആളുകൾക്കു എഴുത്തുകളും മററും കൊണ്ടുപോയി കൊടുക്കുന്നതിനു പോസ്ററുമാൻ ഉണ്ട്. അവർ മാസ്റ്ററുടെ വരുതിയിൽ ജോലി നോക്കുന്നു.

എഴുത്ത് അയയ്ക്കുന്നതിന് പ്രത്യേകം കാർഡും കവറും ഉണ്ട്. കാർഡു കട്ടിയുള്ള തുണ്ടു കടലാസ്സ് ആണ്. അതിൻെറ ഒരുവശം എഴുത്ത് എഴുതാനുള്ള സ്ഥലം ആകുന്നു. മറുപുറത്ത് ഗവണ്മെൻറിൻെറ മുദ്ര കാണും. ആ പുറത്തും പകുതിഭാഗം എഴുതാനുള്ള സ്ഥലമാണ്. ശേഷം ഭാഗത്താണ് മേൽവിലാസം എഴുതേണ്ടതു്. ആ സ്ഥലം പ്രത്യേകം കാണിച്ചിരിക്കും.

ആർക്കാണോ എഴുത്ത് അയയ്ക്കുന്നതു് അയാളുടെ പേരും വീട്ടുപേരും സ്ഥലത്തിൻെറ പേരും മററുമാണ് മേൽവിലാസം. മേൽവിലാസം എഴുതിയ ഒരു കാർഡിൻെറ പടം താഴെ കാണിച്ചിരിക്കുന്നതു നോക്കുക:

മേൽവിലാസം തെററുകൂടാതെ വ്യക്തമായി എഴുതേണ്ടതാണ്.

രഹസ്യമായ കാര്യങ്ങൾ കാർഡിൽ എഴുതി അയയ്ക്കാറില്ല. അങ്ങനെയുള്ള സംഗതികൾ പ്രത്യേകം കടലാസിൽ എഴുതി കൂട്ടിൽ അടച്ചാണ് അയയ്ക്കുന്നത്. അതിന് ഗവണ്മെൻറുമുദ്ര അച്ചടിച്ച കവറുകൾ ഉണ്ട്. സാധാരണ കടലാസുകൂട്ടുകളും എഴുത്ത് അയയ്ക്കാൻ ഉപയോഗിക്കാം. അവയിൽ ഒട്ടിക്കാൻ പ്രത്യേകം സ്റ്റാമ്പുകൾ ഉണ്ട്. കാർഡിനും കവറിനും സ്റ്റാമ്പിനും ഗവണ്മെൻറിൽ നിന്നു വില നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ട്.

പോസ്റ്റാഫീസിൽ എഴുത്ത് ഇടാൻ പെട്ടി ഉണ്ട്. ഓരോ ആഫീസിലും ഇടുന്ന എഴുത്തുകൾ പോകേണ്ട സ്ഥലം അനുസരിച്ച് തരംതിരിച്ച് അവിടവിടേയ്ക്ക് അയയ്ക്കും. മുൻപ് ഓട്ടക്കാർ ഓരോ ആഫീസിലേയും എഴുത്തുകൾ അടുത്ത ആഫീസിൽ എത്തിച്ചുപോന്നു. ഇപ്പോൾ മോട്ടാർ, തീവണ്ടി തുടങ്ങിയ വാഹനങ്ങൾവഴി വേഗത്തിൽ

എഴുത്തുകൾ കൊണ്ടുപോകുന്നു. ദൂരദേശങ്ങളിലേയ്ക്കു് വിമാനത്തിൽക്കൂടി എഴുത്തുകൾ അയയ്ക്കുന്നു.

പോസ്റ്റാഫീസുവഴി പണം അയയ്ക്കാനും കഴിയും. അതിനു "മണിയാർഡർ" ചെയ്യുക എന്നാണു പറയുന്നതു്. അതിനു പ്രത്യേകം അച്ചടിച്ച ഫാറം ഉണ്ടു്. പണം അയയ്ക്കുന്ന ആളിന്റെ

മേൽവിലാസം, പണം വാങ്ങാനുള്ള ആളിൻെറ മേൽവിലാസം, അയയ്ക്കുന്ന തുക ഇത്രയും ആണ് പ്രധാനമായി അതിൽ എഴുതേണ്ടതു്. വലിയ ഭാരമില്ലാത്ത സാമാനങ്ങളും പോസ്റ്റുവഴി അയയ്ക്കാം.

പാഠം ൨൦

തേയില

കാപ്പിയും ചായയും വളരെ സാധാരണം ആണല്ലോ. കാപ്പിച്ചെടിയുടെ കുരു വറുത്തുപൊടിച്ച് കാപ്പി ഉണ്ടാക്കാൻ ഉപയോഗിക്കുന്നു. എന്നാൽ, തേയിലച്ചെടിയുടെ കുരുന്നിലകൊണ്ടു് ആണ് ചായ ഉണ്ടാക്കുന്നതു്.

ഉയർന്ന സ്ഥലങ്ങളാണ് തേയിലകൃഷിക്ക് അധികം യോജിച്ചതു്. അതിനു ധാരാളം മഴയും ആവശ്യമുണ്ടു്. നമ്മുടെ മലകളിൽ പല ഭാഗങ്ങളിലും തേയില കൃഷിചെയ്തുവരുന്നു. മൂന്നാർ, ദേവികുളം, മുണ്ടക്കയം, പീരുമേട്, പൊന്മുടി മുതലായ പ്രദേശങ്ങളിലെ മലകളിൽ വലിയ തേയിലത്തോട്ടങ്ങൾ ഉണ്ടു്. ഇംഗ്ലീഷുകാരാണ് തേയിലയും റബറും ഇവിടെ ആദ്യമായി കൃഷിചെയ്തതു്.

കുരു പാകിക്കിളിപ്പിച്ച് തേയിലച്ചെടിയുടെ തൈയ് വളർത്തുന്നു. രണ്ടു കൊല്ലം പ്രായമാകുമ്പോൾ തൈയ് പറിച്ചുനടാം. നാലു് അടി ഇടവിട്ടു് വരിയാ

യിട്ടു് തൈയ് നട്ടും. രണ്ടരക്കൊല്ലത്തോളം കഴിഞ്ഞു് ഏകദേശം ഒൻപതിഞ്ചു് ഉയരത്തിൽവച്ചു് ചെടിയെ മുറിക്കുന്നു. ധാരാളം ശാഖകളും ഇലകളും ഉണ്ടാകാനാണു് ഇങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതു്. പിന്നെ ഒരു ആണ്ടു കഴിഞ്ഞു് ഒന്നരഅടി ഉയരത്തിൽ വച്ചു ചെടികളെ വീണ്ടും മുറിക്കുന്നു. അതിനുശേഷം ഒരു കുററിച്ചെടി പോലെ അതു തഴച്ചു വളൎന്നു തുടങ്ങും. ഇങ്ങനെ മുറിക്കാതിരുന്നാൽ നാലഞ്ചു് ആൾ പൊക്കത്തിൽ അതു വളരും. അതിന്റെ ശാഖകളും കുറഞ്ഞിരിക്കും. അതിൽനിന്നു് ഇലകൾ നുള്ളിയെടുക്കാനും പ്രയാസമാകും.

നട്ടു് നാലഞ്ചു വൎഷം കഴിഞ്ഞു് തേയിലച്ചെടിയിൽനിന്നു് ഇല ശേഖരിക്കുന്നു. അതിനുശേഷവും മൂന്നുവൎഷത്തിൽ ഒരിക്കൽ ചെടിയുടെ കൊമ്പു മുറിക്കുക സാധാരണമാണു്.

നല്ല തണൽ ഉണ്ടെങ്കിലേ ഈ ചെടി തഴച്ചു വളരുകയുള്ളു. വലിയ വെയിൽ ഏൽക്കുന്നതു് ഇതിന്റെ വളൎച്ചയ്ക്കു പററിയതല്ല. അതിനാൽ തേയിലത്തോട്ടങ്ങളിൽ തണൽമരങ്ങൾ വച്ചു പിടിപ്പിക്കുന്നു. ചെടികൾ തഴച്ചുവളരുന്നതിനു് അതിന്റെ ചുവടു് ഇളക്കി വളം ഇടുകയും വേണം.

നാമ്പും അതിനോടു ചേൎന്ന തളിരിലകളുംകൂടി ചെടിയിൽനിന്നു നുള്ളിയെടുക്കും. അവ പാകപ്പെടുത്തുന്നതിനു് ചില യന്ത്രങ്ങൾ ഉണ്ടു്. രണ്ടും മൂന്നും നിലകൾ ഉള്ള കെട്ടിടങ്ങളുടെ താഴത്തെ നിലയിലാണു് യന്ത്രങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കുന്നതു്. മുകളിലത്തെ

നിലയിൽ ഇല വാട്ടുന്നതിന്നു വിതറി ഇടും. അതു വാടിയാൽ റോളർ എന്ന യന്ത്രത്തിൽ ഇട്ടു ചതയ്ക്കുന്നു. ചതച്ച ഇലകൾ കുറേസമയം ഒരു സ്ഥലത്തു കൂട്ടി വയ്ക്കുന്നു. അപ്പോൾ അതിനു ചില വിശേഷഗുണങ്ങൾ ഉണ്ടാകും. പിന്നീടു യന്ത്രംകൊണ്ടുള്ള അടുപ്പിൽവച്ചു വറുത്തു തരംതിരിക്കുന്നു. ഇലത്തേയില, പൊടിത്തേയില എന്നു പ്രധാനമായി രണ്ടു തരം തേയില നമുക്കു കിട്ടുന്നുണ്ട്. ഇതിൽ പൊടിത്തേയിലയ്ക്കു ഗുണം കുറയും.

കുടിക്കാൻ ചായ ഉണ്ടാക്കുന്നതു് എങ്ങനെ എന്നു നോക്കാം. ഒരു കപ്പു ചായ ഉണ്ടാക്കുന്നതിനു് ഒരു ചെറിയ കരണ്ടി തേയില മതി. ഒരു പാത്രത്തിൽ തേയില ഇട്ടു് അതിൽ വേണ്ടത്ര തിളച്ച വെള്ളം ഒഴിക്കണം; അഞ്ചു മിനിട്ടുനേരം അതു മൂടി വയ്ക്കണം; അതിനുശേഷം ആ വെള്ളം പകർന്നു പാലും പഞ്ചസാരയും ചേർത്തു കുടിക്കാം. ജപ്പാൻകാരും ചൈനാക്കാരും വെറും ചായ ആണു് ഉപയോഗിക്കുന്നതു്. അവർ പാലും പഞ്ചസാരയും ചേർക്കാറില്ല. റഷ്യാക്കാർ വെറുംചായയിൽ ചെറുനാരങ്ങനീരു ചേർത്തു് ഉപയോഗിക്കുന്നു.

ചായ കുടിച്ചാൽ നല്ല ഉന്മേഷം ഉണ്ടാകും. എങ്കിലും ചായകുടികൊണ്ടു ചില ദോഷങ്ങളും ഉണ്ടു്.

പാഠം ൨൧

തിരുനെററിയിലായാൽ ചേറും കസ്തൂരി

പിതൃപിണ്ഡത്തെക്കൊത്തിത്തിന്മാൻ
കൊതിയേറുന്നൊരു കാക്കേ! കേൾ നീ
ക്രൂരിരുൾപോലെ കറുത്ത ശരീരം
ക്രൂരമിതയ്യോ! നിന്നുടെ ശബ്ദം.
പാരമസഹ്യം കേൾക്കുന്നോക്കൊരു
നേരവുമില്ലൊരു സൗഖ്യമിദാനീം.
കണ്ണുങ്ങൾക്കിതു കേൾക്കുന്നേരം
പുണ്ണിലൊരമ്പു തറച്ചതുപോലെ.
ഉരിയാടാതൊരു തേന്മാവിന്മേൽ
മരുവുന്നാകിൽ നിനക്കിഹ കാക്കേ!
പെരുതായിട്ടൊരു ഗുണമുണ്ടായ് വരു-
മരുതാത്തതു പറകല്ല സഖേ! ഞാൻ
കുയിലും കാകനുമൊരുനിറമെന്നതു
കുറവല്ലിതിഹ പലക്കും ബോധം.
നാദംകൊണ്ടേ നിങ്ങളുതമ്മിൽ
ഭേദമതുള്ളൂ ബലിഭോക്താവേ!

മാവിന്നഗ്രേ ചെന്നു വസിച്ചാൽ
കാകൻ നീയൊരു കോകിലമാകും.
കാണികൾ നിന്നെ കുയിൽ കുയിലെന്നൊരു
നാണിയമങ്ങു നടത്തിക്കൊള്ളും.
ആയതു വരുമോ എന്നൊരു സംശയ-
മകതാരിൽപ്പുനരുണ്ടാകേണ്ട.
നേപാളക്ഷിതി തന്നിൽ വസിക്കും
ഭൂപാലൻെറ ലലാടംതന്നിൽ
ചേരുവുരണ്ടതു കണ്ടാലതുവില-
പേറില്ലാത്തൊരു കസ്തൂരിക്കുറി
എന്നല്ലാതൊരു മനുജന്മാൎക്കും
തോന്നുകയില്ല വിചാരിക്കുമ്പോൾ
കുംകുമമണിയും തിരുനെററിക്കൊരു
പങ്കം പുരൾവാനെന്തവകാശം?
ശങ്കര ശിവശിവ ചേരാതുള്ളതു
ശങ്കിച്ചവനൊരബദ്ധക്കാരൻ
ചെളിയെന്നുള്ളതൊരുത്തനു പോലും
കളിയായിപ്പുറവാനും മേലാ.
ജളനെന്നാലും സ്ഥലഭേദം കൊ-
ണ്ടുളവാകും ഗുണമെന്നിതിനൎത്ഥം

കിരാതം ഓട്ടൻ തുള്ളൽ] [കുഞ്ചൻ നമ്പ്യാർ.

പാഠം ൨൨

ഭീമനും ബകനും

[പണ്ടു് ഉത്തരഭാരതം കുരുവംശത്തിലെ രാജാക്കന്മാർ ഭരിച്ചിരുന്നു. ആ വംശത്തിൽ കുന്തിയുടെ മക്കളായി പാണ്ഡവന്മാരും, ഗാന്ധാരിയുടെ മക്കളായി നൂറുപേരും ഉണ്ടായി. പാണ്ഡവന്മാർ യുധിഷ്ഠിരൻ, ഭീമൻ, അർജ്ജുനൻ, നകുലൻ, സഹദേവൻ എന്നിവർ ആയിരുന്നു. നൂറുപേരോടുള്ള പിണക്കത്തിൽ പാണ്ഡവന്മാർക്കു് കാട്ടിൽ പോയി താമസിക്കേണ്ടിവന്നു. അക്കാലത്തു് ഏകചക്ര എന്ന ഗ്രാമത്തിൽ അവർ ചെന്നു. അവിടെ ബകൻ എന്ന അസുരന്റെ ഉപദ്രവം ഉണ്ടായിരുന്നു. ഗ്രാമക്കാർ ദിവസം തോറും ബകനു ഭക്ഷണത്തിനു വേണ്ടി ചോറും കറിയും ഒരു മനുഷ്യനേയും കൊടുത്തുപോന്നു. ഒരു ദിവസം ചോറു് കൊണ്ടുപോകാൻ ഒരു ബ്രാഹ്മണന്റെ മുറ വന്നു. അന്നു ബ്രാഹ്മണനു് പകരം ഭീമൻ ചോറു കൊണ്ടുപോയി. ബകനെ കൊന്നു ഭീമൻ ആ ഗ്രാമത്തെ രക്ഷിക്കയും ചെയ്തു.]

രംഗം ൧

[ഏകചക്ര എന്ന ഗ്രാമം. ഒരു ബ്രാഹ്മണന്റെ ഗൃഹം. ബ്രാഹ്മണനും ഭാര്യയും മകനും അയാളുടെ ഭാര്യയും കരഞ്ഞുകൊണ്ടുനില്ക്കുന്നു.]

ബ്രാഹ്മണൻ:—ചോറും കറിയും കൊണ്ടു് ബകനെ ഊട്ടാൻ ഞാൻ തന്നെ പൊയ്ക്കൊള്ളാം. ഇന്നു് അയാൾക്കു് മുരടിച്ച ഒരു ബ്രാഹ്മണന്റെ ദേഹം തന്നെ ആകട്ടെ.

ബ്രാ. ഭാര്യ:—(മാറത്തു അടിച്ചു കരഞ്ഞുകൊണ്ടു്) ഞങ്ങൾക്കു് പിന്നെ ആരാണു് ആശ്രയം?

മകൻ:—അച്ഛനെയും കുടുംബത്തെയും രക്ഷിക്കേണ്ടതു് എന്റെ ചുമതലയല്ലേ? ബകനെ ഊട്ടാൻ ഇന്നു ഞാൻ പൊയ്ക്കൊള്ളാം.

ബ്രാ. ഭാ:—നീ ഈയിടെ വേളികഴിച്ച ഈ കുട്ടിയുടെ കാര്യമോ? ഉണ്ണീ! നീ ഞങ്ങൾക്കു് അരുമക്കുഞ്ഞു് ഒന്നേ ഉള്ളു. ഞങ്ങൾക്കു ജീവിതത്തിനു താങ്ങു നീയേ ഉള്ളു. ഞങ്ങൾ മരിച്ചാൽ കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്വാനും വേറെ ആരും ഇല്ല.

മകൻ:—വിധി ആർക്കാണു തടുക്കാവുന്നതു്? മരിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ അച്ഛനും അമ്മയ്ക്കും കർമ്മം ചെയ്യേണ്ടതു ഞാൻ തന്നെ. എന്നാൽ അച്ഛനെ മരണത്തിൽ നിന്നു രക്ഷിക്കേണ്ടതും എന്റെ ചുമതല അല്ലേ?

[അവർ എല്ലാവരും ഉച്ചത്തിൽ കരയുന്നു. അപ്പോൾ കുന്തി അവിടെ വരുന്നു.]

കുന്തി:—(അടുത്തുചെന്നു്) എന്തിനാണു നിങ്ങൾ എല്ലാം കരയുന്നതു്?

ബ്രാ. ഭാ:—നിങ്ങൾക്കു് ഈ ഗ്രാമക്കാരുടെ കഷ്ടത അറിഞ്ഞുകൂടേ? ഇങ്ങനെ ദയയില്ലാതെ ചോദിക്കുന്നല്ലോ!

കുന്തി:—അറിയാഞ്ഞിട്ടു ചോദിക്കയാണു്. ഞാൻ ഇവിടത്തുകാരിയല്ല. ഇവിടെ വല്ല ആപത്തും നേരിട്ടോ?

ബ്രാ. ഭാ:—കഷ്ടം! എനിക്കു മകൻ ഒന്നേ ഉള്ളു. ഈ നിൽക്കുന്ന ഉണ്ണി. അവനെ ഞാൻ ഇന്നു്

ഒരു രാക്ഷസനു തിന്നാൻ കൊടുക്കണം. അയ്യോ! ദൈവമേ!

കുന്തി:—ദൈവം എന്തിനും നിവൃത്തി ഉണ്ടാക്കും, ആശ്വസിക്കണം. കഥ മുഴുവൻ പറഞ്ഞാൽ എന്തു ചെയ്യാം എന്നു ഞാൻ പറയാം.

ബ്രാ. ഭാ:—നിങ്ങൾ എന്നെപ്പോലെ അഗതിയായ ഒരു സ്ത്രീ. നിങ്ങൾ എന്താണ് ചെയ്യുന്നതു്?

കുന്തി:—ഞാൻ നിങ്ങളേക്കാളും അഗതിയാണ്. എങ്കിലും രാക്ഷസനെ എനിക്കു പേടിയില്ല.

ബ്രാ. ഭാ:—ഈ ഗ്രാമം ഭാഗ്യംകെട്ട ഒരു സ്ഥലം ആണ്. ഇവിടെ അടുത്തു് കാട്ടിൽ ബകൻ എന്ന ഒരു രാക്ഷസൻ താമസിക്കുന്നു. അവൻ ഇവിടത്തുകാരെ മുഴുവൻ തിന്നൊടുക്കുകയാണ്.

കുന്തി:—കഷ്ടം! അങ്ങനെയും ഒരു ദുരിതം ഉണ്ടോ? അവനെ അമർത്താൻ ഇവിടെ ആരും ഇല്ലേ?

ബ്രാ. ഭാ:—ഇവിടെ സാധുക്കൾ മാത്രമേ ഉള്ളൂ; ഞങ്ങളുടെ ആധി ദൈവം തന്നെ ശമിപ്പിക്കും.

കുന്തി:—ആകട്ടെ, ദൈവം അനുഗ്രഹിക്കും. നിങ്ങൾക്ക് ഇപ്പോൾ എന്താണ് വിഷമം?

ബ്രാഹ്മണൻ:—ഞങ്ങൾക്ക് ഇതിൽക്കൂടുതൽ എന്താണ് വിഷമം വരാൻ ഉള്ളതു്? ബകനു ചോറും കറിയും ഒരുക്കി ദിവസവും ഓരോരുത്തർ കൊണ്ടുപോകണം എന്നാണ് ഏർപ്പാട്. കൊണ്ടുചെല്ലുന്നവനെയും അവൻ തിന്നും.

ഇന്നത്തെ മുറ ഞങ്ങളുടേതാണ്. ഞാനോ എന്റെ മകനോ കൊണ്ടുചെല്ലണം. പോയില്ലെങ്കിൽ ബകൻ ഗ്രാമത്തിൽ ഉള്ള എല്ലാവരേയും കൊന്നൊടുക്കും.

കുന്തി:—(ആലോചിച്ച്) കൊണ്ടുപോകാൻ ആരും ഉണ്ടാക്കാം. ചോറും കറിയും തയ്യാറായോ?

ബ്രാ. ഭാ:—(കരഞ്ഞുകൊണ്ട്) ഇതാ, നോക്കണം. എല്ലാം തയ്യാറാക്കി വച്ചിരിക്കുന്നു. ആയിരം നാഴി അരി വച്ച ചോറും നൂറു കുടം രസാളവും ഉണ്ട്. അവനു തിന്നാൻ രണ്ടു പോത്തുകളും ഇതാ നിൽക്കുന്നു.

കുന്തി:—ശരി, നിങ്ങൾക്കു മകൻ ഒന്നല്ലേ ഉള്ളു. എനിക്കു പുത്രന്മാർ അഞ്ചു പേർ ഉണ്ട്. നിങ്ങളുടെ കുടുംബത്തെ രക്ഷിക്കാൻ ഞാൻ അവരിൽ ഒരുവനെ അയച്ചുകൊള്ളാം.

ബ്രാഹ്മ:—അയ്യോ! എന്റെ കുഞ്ഞിനെ രക്ഷിക്കാൻ നിങ്ങളുടെ കുഞ്ഞിനെ കുരുതി കഴിക്കയോ? ഞാൻ അതിനു സമ്മതിക്കയില്ല. വൃദ്ധനായ ഞാൻതന്നെ ഈ ചോറു കൊണ്ടുപൊയ്ക്കൊള്ളാം.

കുന്തി:—അല്ല, നിങ്ങൾ പരിഭ്രമിക്കേണ്ട. എന്റെ മകനെ ബകൻ കൊല്ലുമെന്നു ഭീതിയാകേണ്ട. ഭിക്ഷയ്ക്കു നടക്കുന്ന അവന് ഒരു നേരത്തെ നല്ല ഊണു കിട്ടിയാൽ അതും കാര്യമാണ്.

ബ്രാഹ്മ:—അയാൾക്കു് ആപത്തു് വരികയില്ലെങ്കിൽ ഞാൻ സമ്മതിക്കാം.

രംഗം ൨

[വനത്തിൽ ബകൻെറ ഗൃഹം. ബകൻ വിശപ്പു സഹിക്കാതെ, ചോറു കൊണ്ടുചെല്ലുന്ന വഴിയേ നോക്കിക്കൊണ്ടു നില്ക്കുന്നു. ഭീമൻ പോത്തുകളെ കെട്ടിയ വണ്ടിയിൽ ചോറും കറിയും കൊണ്ടുചെല്ലുന്നു]

ബകൻ:—(ഉച്ചത്തിൽ അലറിക്കൊണ്ടു്) ഇന്നു കുറെ വിശന്നെങ്കിലും തരക്കേടില്ല. എന്നും വരുന്ന മെലിഞ്ഞ കോലമല്ല ഇതു്. കുറേ തിന്നാൻ ഉണ്ടു്.

ഭീമൻ:—എനിക്കും വളരെ നാളായിട്ടു ഇന്നേ തിന്നാൻ വക കിട്ടിയുള്ളു.

ബകൻ:—എന്തു പുലമ്പുന്നു? (പിന്നെയും അലറിക്കൊണ്ടു്) എളുപ്പം കൊണ്ടുവാ; വിശപ്പു സഹിക്കുന്നില്ല.

ഭീമൻ:—എൻെറ വിശപ്പു് അടക്കിയിട്ടു വന്നാൽ പോരേ?

ബകൻ:—(ഭീമനെ തുറിച്ചു നോക്കിക്കൊണ്ടു്) നിനക്കു വിശപ്പോ? പതിവായി ഞാൻ ഊണു കഴിഞ്ഞിട്ടാണു് ചോറു കൊണ്ടുവരുന്ന ആളിനെ കൊന്നു തിന്നുന്നതു്. ഇന്നു ധിക്കാരിയായ നിന്നെത്തന്നെ ആദ്യം ഭക്ഷിക്കും.

ഭീമൻ:—വലിയ ഉപകാരം. പിന്നെ എനിക്കു് ഒരിക്കലും വിശക്കുകയില്ലല്ലോ. ഏതായാലും ഇനി

യും സമാധാനം പറയുന്നതു് ഊണു കഴിച്ചിട്ടു തന്നെ; കുറച്ചു നിൽക്കുക. എനിക്കു വിശപ്പു സഹിക്കുന്നില്ല.

[കുടത്തിൽ നിന്നു രസാളം എടുത്തു് ഒഴിച്ചു മത്തങ്ങയെക്കാറം വലിയ ഉരുളകറം ഉരുട്ടി വായിലാക്കുന്നു. ബകൻ വാ പിളർന്നുകൊണ്ടു് ഭീമനെ പിടിക്കാൻ ഓടി അടുക്കുന്നു. ഇടത്തുകൈകൊണ്ടു് ഭീമൻ ബകൻെറ കഴുത്തിനുപിടിച്ചു നിറുത്തുന്നു.]

ബകൻ:—ഉണ്ടുകൊള്ളുക, മുഴുവൻ ഉണ്ടുകൊള്ളുക, ഒടുവിൽ നിന്നെ മാത്രം വിഴുങ്ങിയാൽ മതിയല്ലോ? എനിക്കു് അത്രയും എളുപ്പം.

ഭീമൻ:—നീ ബുദ്ധിയുള്ളവൻതന്നെ. കൈയിൽ കടന്നു പിടിയ്ക്കാതെ. ഒടുവിൽ നിനക്കു സൗകര്യമായി ഭക്ഷിച്ചുകൊള്ളാമല്ലോ? (ഊണു കഴിഞ്ഞു് ഏമ്പക്കം വിട്ടുകൊണ്ടു്) ഇനി നിൻെറ വിശപ്പു തീക്കാം. ഇതാ പിടിച്ചോ, (എന്നു പറഞ്ഞു ഗദകൊണ്ടു് ഊക്കോടെ അടിച്ചു കൊല്ലുന്നു.)

പാഠം ൨൩

മററുള്ളവക്കും കണ്ണു് ഉണ്ടു്

ഒരുമിച്ചു പഠിക്കുന്ന രാമനും കൃഷ്ണനും ഒരു ദിവസം വഴിയിൽവച്ചു തമ്മിൽ കണ്ടപ്പോറം പല

വർത്തമാനങ്ങളും പറഞ്ഞു. അതിനിടയ്ക്കു് രാമൻ പറഞ്ഞു:

എന്റെ കൃഷ്ണൻകുട്ടി! ഞാൻ ഇന്നലെ ഒരു ഓന്തിനെ കണ്ടു. അതിന്റെ തലയും മുതുകും വാലും എല്ലാം വളരെ വിചിത്രം തന്നെ. അതിന്റെ നിറം നല്ല പച്ചയാണു്.

കൃഷ്ണൻ:—അതു മാത്രം തെററിപ്പോയി. ഓന്തിന്റെ നിറം പച്ചയല്ല, നല്ല ചുവപ്പാണു്. ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ടല്ലോ.

രാമൻ:—എന്തു്? ചുവപ്പോ? ഞാൻ എന്റെ ഈ കണ്ണുകൊണ്ടാണല്ലോ പച്ച നിറത്തിലുള്ള ഓന്തിനെ കണ്ടതു്.

കൃഷ്ണൻ:—തന്റെ കണ്ണുകൊണ്ടു് എപ്പോഴും ഇങ്ങനെയാണു് കാണുന്നതെങ്കിൽ ആ കണ്ണുകൊണ്ടു് ഗുണം ഒന്നും ഇല്ല.

ഇങ്ങനെ അവർ തമ്മിൽ തക്കിച്ചുകൊണ്ടു നില്ക്കുമ്പോൾ അടുത്തു താമസിച്ചിരുന്ന ചാക്കോ വീട്ടിൽ നിന്നു് ഇറങ്ങിവന്നു.

ചാക്കോ:—ചങ്ങാതിമാരേ! നിങ്ങൾ എന്തിനെപ്പററിയാണു് ഇത്ര വാശി പിടിച്ചു സംസാരിക്കുന്നതു്?

രാമൻ:—എന്റെ ചാക്കോ, ഓന്തിന്റെ നിറം ചുവപ്പാണെന്നു് ഈ കൃഷ്ണൻകുട്ടി പറയുന്നു. ഞാൻ

പച്ചനിറത്തിലുള്ള ഓന്തിനെകണ്ടു. അതു പറഞ്ഞിട്ടു കൃഷ്ണൻകുട്ടി വിശ്വസിക്കുന്നില്ല.

അതുകേട്ട് ഉച്ചത്തിൽ ഇങ്ങനെ കൃഷ്ണൻകുട്ടി വിളിച്ചു പറഞ്ഞു:—"ഞാനും ഓന്തിനെ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. അതു് നല്ല ചുവന്നതാണ്. ഓന്തു പച്ചയോ? കൊള്ളാം".

ഇതുകേട്ടിട്ട് ചാക്കോ പറഞ്ഞു:—"നിങ്ങൾ രണ്ടാളും പറയുന്നതു് അബദ്ധമാണ്. ഞാൻ ഇന്നലെ ഒരു ഓന്തിനെ പിടിച്ചു നല്ലവണ്ണം നോക്കി. അതിന്റെ നിറം നീലയാണ്. വെറുതേ തർക്കിക്കുന്നതു് എന്തിന്? ഞാൻ അതിനെ കൂട്ടിൽ അടച്ചു സൂക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. നമുക്ക് ഇപ്പോൾത്തന്നെ വീട്ടിൽ പോയി നോക്കാം."

കുട്ടികൾ മൂന്നുപേരുംകൂടെ വേഗത്തിൽ ചാക്കോയുടെ വീട്ടിലേയ്ക്കു നടന്നു. ചാക്കോ ഓന്തിനെ ഇട്ടിരുന്ന കൂട് എടുത്തു് വെളിയിൽ കൊണ്ടുവന്ന് തുറന്നു; ഹാ! എന്തൊരു അത്ഭുതം! നോക്കിയപ്പോൾ ഓന്തു മഞ്ഞ ആയിരുന്നു. അതു കണ്ടിട്ട് മൂന്നുപേരും ഒരുപോലെ അബദ്ധന്മാരായി തമ്മിൽത്തമ്മിൽ നോക്കി നിന്നു.

അപ്പോൾ ചാക്കോയുടെ അച്ഛൻ വന്ന് അവരുടെ വാദത്തെപ്പററി ചോദിച്ചറിഞ്ഞു. അദ്ദേഹം അവരോടു പറഞ്ഞു:—

"കുട്ടികളേ, നിങ്ങൾ മൂന്നുപേരും പറഞ്ഞതു ശരിയാണ്, എന്നാൽ തെററുമാണ്. ഓന്തിന്റെ നിറം

മാറി മാറിക്കാണും. ഒരേ ഓന്തിന്റെ നിറംതന്നെ ചിലപ്പോൾ ചുവപ്പും മററു ചിലപ്പോൾ പച്ചയും നീലയും മഞ്ഞയും ആയി മാറും. അതുകൊണ്ടാണു് നിങ്ങൾ മൂന്നുപേരും പറഞ്ഞതു് ശരിയെന്നും തെററെന്നും ഞാൻ പറഞ്ഞതു്. മേലാൽ എന്തിനെയെങ്കിലും പററി മററാളുകളുമായി വാദിക്കാൻ ഇടയാകുമ്പോൾ അവൎക്കും നിങ്ങളെപ്പോലെ തന്നെ കണ്ണു് ഉണ്ടെന്നു് ഓൎക്കണം. അവർ പറയുന്നതും ആദരിക്കണം.

പാഠം ൨൪

ഒരു നല്ല സ്ത്രീ

കാലത്തേ നേരത്തെഴുന്നേററു വൈകാതെ
ചോലയിൽ ചെന്നു കുളിച്ചുവന്നു.
കേവലം തന്നുടെ ഭൎത്താവിനാദരാൽ
ദേവകാൎയ്യത്തിന്റെ കോപ്പുകൂട്ടി.
വെള്ളവും കാച്ചിക്കുളിപ്പിച്ചു കാന്തനെ
വേദന കൂടാതെ മെല്ലെമെല്ലെ.
ഇഞ്ചപ്പതകൊണ്ടു തേച്ചു വ്രണമെല്ലാം
ഈടാൎന്നു ശോധന ചെയ്തുകൊണ്ടാൾ.
മുങ്ങിക്കുളിപ്പിച്ചു തോൎത്തിവഴിപോലെ
ഭംഗിവരുത്തി വണങ്ങിക്കൊണ്ടാൾ.

ചന്ദനം പുഷ്പം ജലവും നിവേദ്യവും
ഒന്നൊഴിയാതെ സമീപത്താക്കി. ൧൬

നല്ല വരിനെല്ലു കുത്തിയരിയാക്കി
മെല്ലവേ പാകത്തിൽ വച്ചുണ്ടാക്കി. ൧൭

ചന്തക്കരുകൊണ്ടു കൂട്ടാനുമുണ്ടാക്കി
ചന്തത്തിൽ വേണ്ടുന്ന കോപ്പുകൂട്ടി. ൧൮

ആട്ടിൻെറ പാലു കറന്നു തിളപ്പിച്ചു
കൂട്ടിക്കുഴച്ചുങ്ങു ചോറു നൽകി. ൧൯

ഇഷ്ടങ്ങളെല്ലാമനുസരിച്ചങ്ങനെ
പെട്ടെന്നു ശുശ്രൂഷ ചെയ്തുകൊണ്ടാൾ. ൨൦

ലീലാവതി] [കുഞ്ചൻനമ്പ്യാർ.

പാഠം ൨൩

തേനീച്ച

തേനീച്ച വിശേഷപ്പെട്ട ഒരു പ്രാണിയാണ്. അതിൻെറ ജീവിതരീതികൾ അറിയാൻ രസം ഉള്ളതാണ്.

തേനീച്ച കൂട്ടമായിട്ടു ജീവിക്കുന്നു. ഒരു കൂട്ടിൽ വളരെ അധികം ഈച്ചകൾ കാണും. അവയ്ക്കു് എല്ലാം ഇരിക്കാനും തേനും പൂമ്പൊടിയും ശേഖരിച്ചു വയ്ക്കാനും കൂട്ടിൽ അനേകം അറകൾ ഉണ്ട്. മരങ്ങ

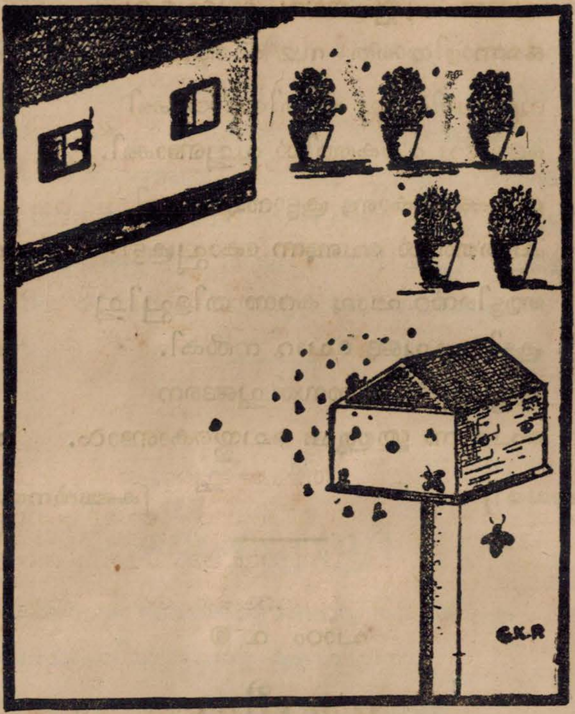

ളുടെ പോട്ടുകളിലും ചുവരിലും മററും ഉള്ള വിടവുക ളിലും ആണു് അവ സാധാരണയായി കൂട്ട് ഉണ്ടാക്കു ന്നതു്. മെഴുകുകൊണ്ടാണു് തേനീച്ച കൂട്ട് പണിയു ന്നതു്. അതിനുവേണ്ട മെഴുകു് അവയുടെ ദേഹത്തിൽ നിന്നു് ഉണ്ടാകുന്നു.

ഓരോ കൂട്ടിലും മൂന്നുതരം ഈച്ചകൾ ഉണ്ടു്. എല്ലാററിലും വലുതാണു് തള്ളയീച്ച. അതിനെ രാജ്ഞി എന്നു പറയുന്നു. മററു് ഈച്ചകൾ എല്ലാം

അതിന്് കീഴടങ്ങി ജീവിക്കുന്നു. രാജ്ഞിയുടെ ഉടലിനു കൂടുതൽ വലിപ്പം ഉണ്ടെങ്കിലും, അതിൻെറ ചിറകുകൾ ചെറുതാണ്. അതിൻെറ വയറ് തൂങ്ങിയിരിക്കുന്നു. അകത്തമ്മപോലെ അതു് അധികം നേരവും കൂട്ടിനുള്ളിൽതന്നെ കഴിയും. അതിനു വേണ്ടതെല്ലാം മററു ഈച്ചകൾ കൊണ്ടുചെന്നു കൊടുക്കും. തെളിച്ചമുള്ള ദിവസങ്ങളിൽ രാജ്ഞി കൂട്ടുകാരൊത്തു് ഉലാത്താൻ കൂട്ടിനു വെളിയിൽ വരും. കുറച്ചു സമയം അങ്ങനെ ഉല്ലാസമായി കഴിച്ചിട്ട് തിരിച്ച് കൂട്ടിൽ പോകും.

ആകൃതിയിൽ മുഴപ്പുള്ളവയാണ് ആണീച്ചകളും. എന്നാൽ അവയ്ക്കു് തള്ളയീച്ചയെക്കാൾ വലിപ്പം കുറഞ്ഞിരിക്കും. അവ മിക്കവാറും വേല ചെയ്യാതെ കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നു. വയറു നിറയ്ക്കണം എന്നേ അവയ്ക്കു് ആശ ഉള്ളു. ആ മടിയന്മാരെ മററ് ഈച്ചകൾ വെറുക്കുന്നു.

ആണീച്ചയെക്കാളും ചെറുതാണ് വേലചെയ്യുന്ന ഈച്ചകൾ. ആവശ്യമുള്ള വേല മുഴുവൻ നടത്തുന്നതു് അവയാണ്. വേലക്കാർ എങ്ങും പറന്നുചെന്നു പൂക്കൾ കണ്ടുപിടിക്കും. നീണ്ട നാക്കുകൊണ്ടു് അവ പൂവിൽ നിന്നു തേൻ എടുക്കുന്നു. അവയുടെ നാവിൽ നെല്ലോലയിലെപ്പോലെ വളരെ ചെറിയ ഓവുകൾഉണ്ടു്. അതിനാൽ നാക്കുകൊണ്ടു തേൻ എടുക്കാൻ അവയ്ക്കു കഴിയുന്നു. എടുക്കുന്ന തേൻ മുഴുവൻ അവ കുടിച്ചുകളയുന്നില്ല. തേൻ സൂക്ഷിക്കാൻ അവയ്ക്കു വായിൽ

ചെറിയ സഞ്ചി ഉണ്ട്. സഞ്ചി നിറയുമ്പോൾ ഈച്ച കൂട്ടിലേയ്ക്കു തിരിച്ചുപോകും. തേൻ കൊണ്ടുചെന്ന് കൂട്ടിൽ ഉള്ള ചെറിയ അറകളിൽ നിറയ്ക്കുന്നു. പിന്നെ മെഴുകുകൊണ്ട് അത് അടയ്ക്കുകയും ചെയ്യും.

തേൻമാത്രമല്ല തേനീച്ച ശേഖരിക്കുന്നത്. ഈച്ചകളുടെ പ്രധാനമായ ആഹാരം പൂമ്പൊടിയാകുന്നു. തള്ളയീച്ചയ്ക്കും മററും വേണ്ടി ധാരാളം പൂമ്പൊടിയും കൂട്ടിൽ കൊണ്ടുവയ്ക്കുന്നു.

പൂക്കളിൽ നിന്ന് തേനീച്ച പൂമ്പൊടി എടുക്കുന്നത് എങ്ങനെയാണെന്ന്, അറിയാമോ? തേനീച്ചയ്ക്കു മൂന്നു ജോടി കാലുകൾ ഉണ്ട്. പിൻകാലുകളുടെ മുകളിലത്തെ ഭാഗത്തു ചെറിയ ഓരോ സഞ്ചി കാണാം. പൂക്കളിൽ നിന്നു പററുന്ന പൂമ്പൊടി കാലുകൊണ്ടു തൂത്ത് അവ ആ സഞ്ചികളിൽ ആക്കുന്നു. അങ്ങനെ അവ പൂമ്പൊടി എടുത്ത് കൂട്ടിൽ കൊണ്ടുപോകും. തേനും പൂമ്പൊടിയും വെവ്വേറെ അറകളിൽ സൂക്ഷിക്കുന്നു.

തള്ളയീച്ച ഒരു തവണ അനേകം മുട്ടകൾ ഇടുന്നു. അവ വിരിഞ്ഞാണ് കുഞ്ഞുങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നത്. മുട്ട വിരിയുന്നതിന് അഞ്ചു ദിവസത്തോളം വേണം. പത്തുപതിനഞ്ചുനാൾകൊണ്ടു കുട്ടികൾക്ക് വളർച്ച പൂത്തിയാകും. അപ്പോൾ വേലക്കാരായ പല ഈച്ചകളോടൊത്ത് തള്ളയീച്ച അവിടെനിന്നു പോകുന്നു. അവ വേറൊരു കൂട്ട് ഉണ്ടാക്കി അതിൽ പാർപ്പ് ആക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

എപ്പോഴും പരിശ്രമം ചെയ്യുന്ന ഈ പ്രാണിയെ കണ്ടു പലതും പഠിക്കാം. കൂട്ടത്തിൽപ്പെട്ടവക്കു വേണ്ടതു് എല്ലാം ചെയ്യാൻ തേനീച്ച ബുദ്ധിമുട്ടുന്നു. പിന്നത്തേയ്ക്കു വേണ്ടതു് എല്ലാം കരുതിവയ്ക്കുന്നു. ആവശ്യമുള്ള തേനും പൂമ്പൊടിയും തേടിപ്പിടിക്കും. തള്ളയുടെ വരുതിയിൽനിന്നു് വേല ചെയ്യും. മടിയന്മാരെ അവർ വെറുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

കൂടുകളിൽ ഈ പ്രാണിയെ ചിലർ വളർത്തുന്നും ഉണ്ടു്. തേനീച്ചയെ വളത്തി തേൻ എടുക്കുന്നതു് ആദായം ഉള്ള ഒരു തൊഴിലാണു്.

പാഠം ൨൩

വാഹനങ്ങൾ

എല്ലാവരും വണ്ടി കണ്ടിരിക്കുമല്ലോ. പലരും വള്ളത്തിലും കയറിയിരിക്കും. ദൂരദേശങ്ങളിലേയ്ക്കു് പോകുന്നവർ തീവണ്ടിയിലും മോട്ടാറിലും കപ്പലിലും മററും ആണു് സഞ്ചരിക്കുന്നതു്. ഇവയെ എല്ലാം വാഹനം എന്നു പറയുന്നു. കയറി സഞ്ചരിക്കാനോ, സാമാനങ്ങൾ കൊണ്ടുപോകാനോ ഉതകുന്നതാണു് വാഹനം.

നടന്നു ദൂരയാത്ര ചെയ്യുന്നതും തലച്ചുമടായി ഭാരം കൊണ്ടുപോകുന്നതും പ്രയാസമാണല്ലോ. അതുകൊണ്ടു

വാഹനങ്ങളുടെ ആവശ്യം മനുഷ്യന് വളരെക്കാലത്തിനു മുമ്പുതന്നെ നേരിട്ടു.

ആദ്യം മൃഗങ്ങളെ പിടിച്ച് ഇണക്കി വാഹനമായി ഉപയോഗിച്ചു. കുതിര, കഴുത, കാള, ആന, ഒട്ടകം മുതലായ മൃഗങ്ങൾ ഈ വിധത്തിൽ മനുഷ്യന് ഉപകരിച്ചു. കയറി യാത്രചെയ്യാൻ കുതിരയെ ആണ്

അധികമായി ഉപയോഗിക്കുന്നതു്. പഴയകാലത്തു് രാജാക്കന്മാരും പ്രഭുക്കന്മാരും ആനയുടെ പുറത്തു് അമ്പാരിവച്ചു സഞ്ചരിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. മണൽക്കാട്ടിൽക്കൂടി യാത്രചെയ്യുന്നതിനു് ഇന്നും മനുഷ്യനു് ഒട്ടകത്തിന്റെ സഹായം വേണം.

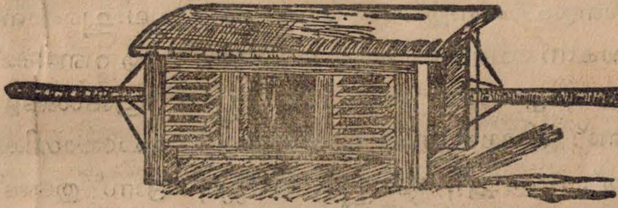

ഇങ്ങനെ വളരെക്കാലം കഴിഞ്ഞു് മനുഷ്യൻ വണ്ടി ഉണ്ടാക്കാൻ പഠിച്ചു. വണ്ടി വലിക്കാൻ കാളയെയും കുതിരയെയും മററും ഉപയോഗിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇന്നത്തെ ചക്കടാവണ്ടിയെക്കാളും മോശപ്പെട്ട വണ്ടികളായിരിക്കണം ആദ്യം ഉണ്ടാക്കിയതു്. പിന്നീടു നാലുചക്രങ്ങൾ ഉള്ള വണ്ടികൾ ഉണ്ടാക്കി. കയറി സഞ്ചരിക്കാൻ അതു് കൂടുതൽ സുഖമുള്ളതും ആണു്.

നല്ല വഴി ഉണ്ടെങ്കിലേ വണ്ടിക്ക് പോകാൻ എളുപ്പമുള്ളൂ. തൂക്കായ സ്ഥലങ്ങളിലും ഇടുങ്ങിയ പാതകളിലും വണ്ടി കൊണ്ടുപോകാൻ പ്രയാസം നേരിടും. അങ്ങനെയുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ സഞ്ചരിക്കുന്നതിന് മനുഷ്യർ ചുമക്കുന്ന ചില വാഹനങ്ങൾ ഉണ്ട്. മഞ്ചൽ, മേനാവ്, പല്ലക്ക് മുതലായവ ആ മാതിരി വാഹനങ്ങൾ ആണ്. അവ മുൻകാലങ്ങളിൽ സാധാരണ ആയിരുന്നു. ധനികന്മാർ അവ അധികമായി ഉപയോഗിച്ചുപോന്നു. പുതിയതരം വാഹനങ്ങളും ധാരാളം റോഡുകളും ഉണ്ടായതോടുകൂടി അവയുടെ ഉപയോഗം കുറഞ്ഞുപോയി.

പല്ലക്കും മേനാവും മറ്റും ചുമലിൽ വച്ചാണ് കൊണ്ടുപോകുന്നത്. മനുഷ്യൻ വലിച്ചുകൊണ്ടു പോകുന്ന വേറൊരുതരം വാഹനമുണ്ട്. ആ വണ്ടിക്ക് റിക്ഷാ എന്നാണു പേര്. നിരപ്പുള്ള പ്രദേശങ്ങളിലാണ് റിക്ഷാവണ്ടി അധികമായി ഉപയോഗിക്കുന്നത്. കൊച്ചി, ആലപ്പുഴ, കൊല്ലം, മദ്രാസ് തുടങ്ങിയുള്ള പട്ടണങ്ങളിൽ റിക്ഷാ ധാരാളം ഉണ്ട്. കുന്നും കുഴിയും നിറഞ്ഞ തിരുവനന്തപുരത്തും ഈയിടെ ഈ വണ്ടി നടപ്പിലായിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ മനുഷ്യർ വലിച്ചു കൊണ്ടു പോകുന്നതിനാൽ ഈ വാഹനത്തോടു പലർക്കും രസമില്ല.

പുതിയ യന്ത്രങ്ങൾ കണ്ടുപിടിച്ചതോടുകൂടി വിശേഷപ്പെട്ട പല വാഹനങ്ങളും ഉണ്ടായിത്തുടങ്ങി. യന്ത്രംകൊണ്ട് ഓടുന്ന ഒരു വണ്ടിയുടെ പിറകേ പല

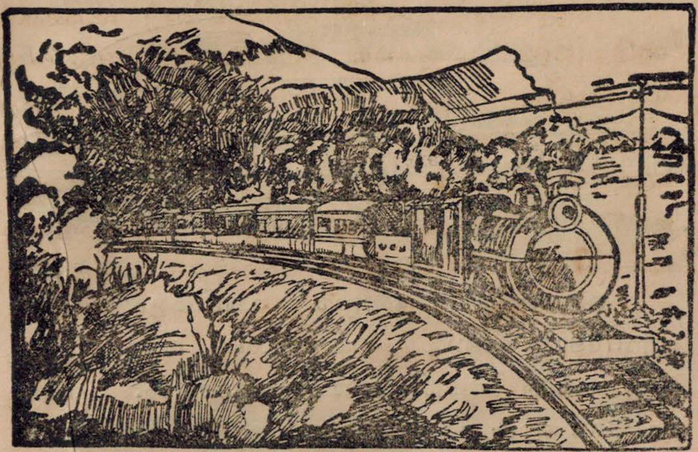

വണ്ടികളും തൊടുത്തിയിട്ടുള്ളതാണു് റയിൽവണ്ടി. ഇതിനു് ആവിവണ്ടി, തീവണ്ടി എന്നും മററും മലയാളത്തിൽ പറയുന്നു. തീവണ്ടി വളരെ വേഗത്തിൽ ഓടും. പത്തഞ്ഞൂറു് ആളുകൾക്കു് ഒരുമിച്ചു് യാത്ര ചെയ്യുന്നതിനും അതിൽ സൗകര്യം ഉണ്ടു്. വലിയ ഭാരങ്ങൾ കൊണ്ടുപോകുന്നതിനും ഈ വണ്ടി ഉപകാരപ്പെടുന്നു. ഇരുമ്പുപാളങ്ങളിൽക്കൂടിയാണു് തീവണ്ടി ഓടുന്നതു്. ഇതിനു റയിൽപ്പാത എന്നാണു് പേരു്. ഇപ്പോൾ എല്ലാ രാജ്യങ്ങളിലും അനേകം മൈൽ നീളത്തിൽ റയിൽപ്പാത ഉണ്ടു്. നമ്മുടെ സംസ്ഥാനത്തു് തിരുവനന്തപുരം മുതൽ ചെങ്കോട്ടവരെയും, എറണാകുളംതൊട്ടു് ഷൊർണ്ണൂർവരെയും ഉള്ള റയിൽപ്പാത പ്രധാനമാണു്.

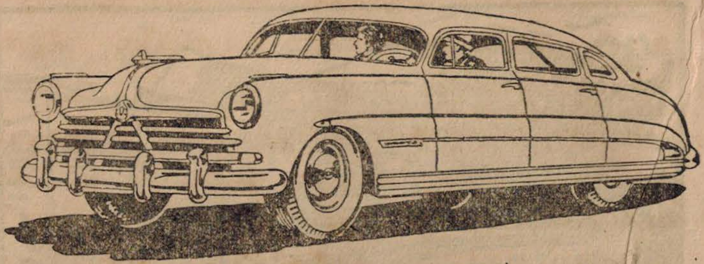

സൈക്കിളും മോട്ടാർ വണ്ടികളും ഇന്നു് എവിടേയും കാണാം. ഒരു ആൾക്കു മാത്രം കയറി പോകാനുള്ള വണ്ടിയാണു് സൈക്കിൾ. യാത്ര ചെയ്യുന്ന ആൾ കയറിയിരുന്നു് കാലുകൊണ്ടു് ചവുട്ടിയാണു് അതു് ഓടിക്കുന്നതു്. അതുകൊണ്ടു് അതിനു ചവിട്ടുവണ്ടി എന്നു പേരുപറയുന്നു.

കൂടുതൽ ആളുകൾക്കു് സുഖമായി സഞ്ചരിക്കാൻ ഉള്ളതാണു് മോട്ടാർ വണ്ടികൾ. മോട്ടാർകാറിൽ നാലഞ്ചുപേൎക്കു് കയറിപ്പോകാം. ബസ്സുകളിൽ എട്ടും പതിനാറും ഇരുപത്തിനാലും ആളുകൾക്കു് കയറാം.

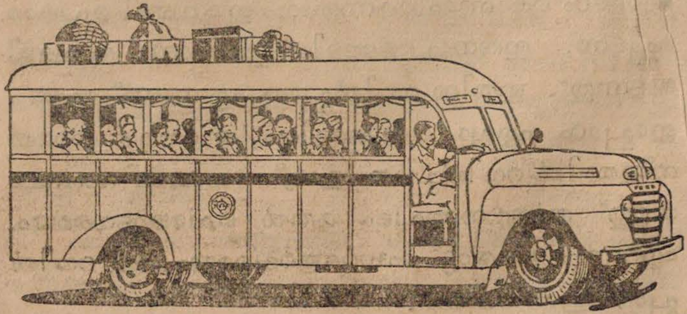

അതിൽക്കൂടുതൽ ആളുകൾക്ക് കയറാവുന്ന ബസ്സുകളും ഉണ്ട്. റയിൽപോലെതന്നെ വേഗത്തിൽ മോട്ടോർ വണ്ടികൾ ഓടുകയും ചെയ്യും.

ഈ വാഹനങ്ങൾ കരയ്ക്കു സഞ്ചരിക്കാനുള്ളവയാണ്. വെള്ളത്തിൽ യാത്ര ചെയ്യുന്നതിനും പല വാഹനങ്ങൾ ഉണ്ട്. പണ്ടേ നടപ്പുള്ളതാണ് ചങ്ങാടവും വള്ളവും. കായലുകളിലും ആറുകളിലും

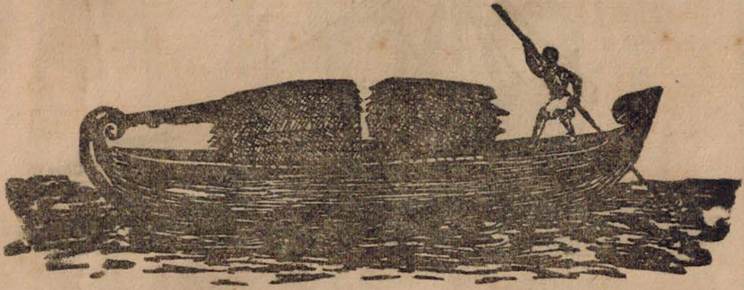

മറ്റും ചരക്കുകൾ കൊണ്ടുപോകുന്നതിന് വള്ളം ഉപകാരപ്പെടുന്നു. കായലും ആറും ധാരാളമുള്ള നമ്മുടെ നാട്ടിൽ വള്ളംകൊണ്ടുള്ള ഉപയോഗം കുറച്ചല്ല. വള്ളംകളി എല്ലാവർക്കും ഉത്സാഹമുള്ള ഒരു വിനോദമാണ്. കളിക്കുന്നതിന് ചുണ്ടൻവള്ളങ്ങളും

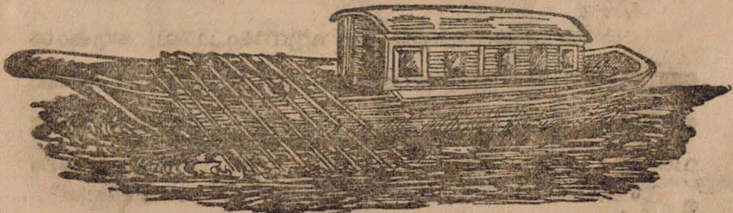

ഓടിവള്ളങ്ങളും ആറന്മുള മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ ഉണ്ടു്.

കടലിൽക്കൂടെ യാത്രചെയ്യാനും കച്ചവടം നട ത്താനും കപ്പൽ ആവശ്യമാണ്. പല തീവണ്ടികളിൽ

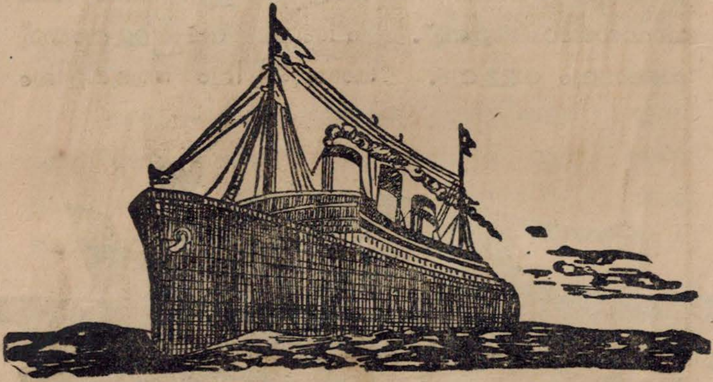

കയറുന്ന ഭാരം ഒരു കപ്പലിൽ കൊണ്ടുപോകാം. കായലുകളിലും തോടുകളിലും മററും വേഗത്തിൽ യാത്ര ചെയ്യാൻ ബോട്ടുകൾ ഉതകുന്നു. നമ്മുടെ രാജ്യത്തു കൊല്ലംതൊട്ടു കൊച്ചിവരെ കായലുകളിലും കൂടി ബോട്ടുകൾ നടത്തുന്നുണ്ടു്.

കരയ്ക്കും വെള്ളത്തിലും എന്നപോലെ ആകാശ ത്തിൽക്കൂടിയും ഇപ്പോൾ ആളുകൾ സുഖമായി സഞ്ച രിക്കുന്നു. അതിനുള്ള വാഹനമാണ് വിമാനം. തിരു വനന്തപുരത്തും എറണാകുളത്തും വിമാനത്താവളങ്ങൾ ഉണ്ടു്.

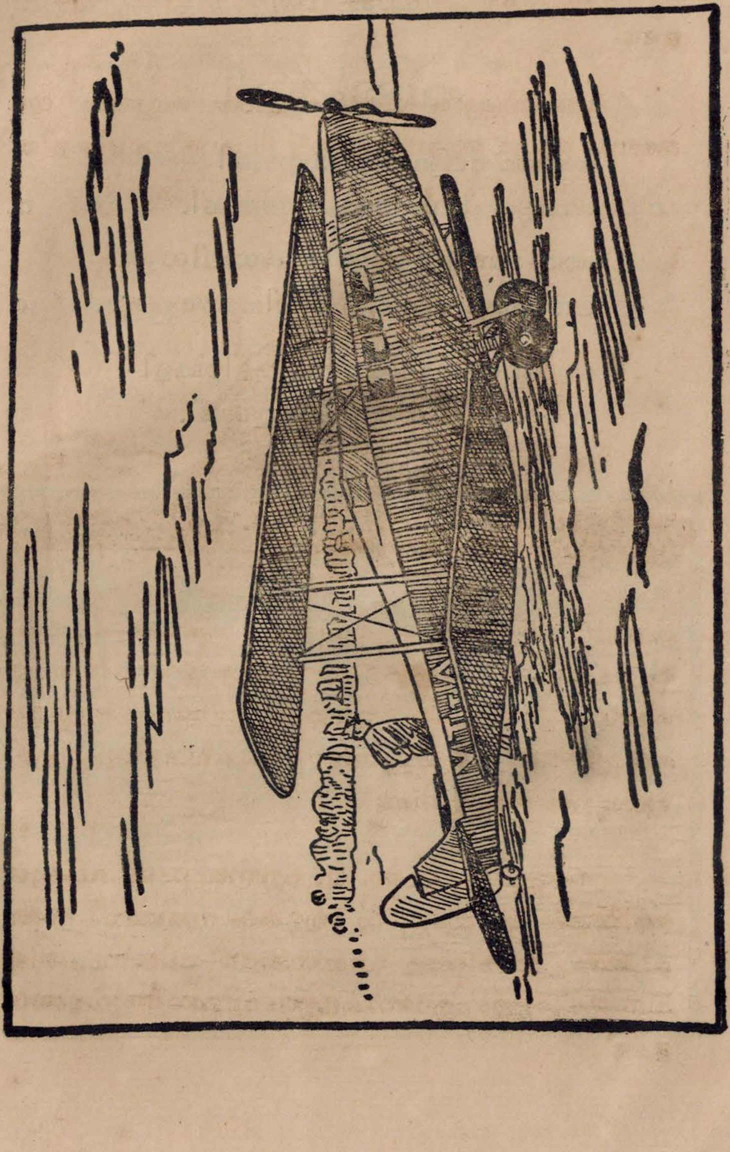

വള്ളംകളി

കേട്ടവർ കേട്ടവർ വരവുതുടങ്ങി
ബോട്ടുകളിപ്പതിനഴകിലൊരുങ്ങി. ൧

ആറു മണിക്കു തുടങ്ങിയ കശപിശ
മാറിയൊരൊൻപത്തു മണിയായപ്പോൾ. ൨

ആറതിലോടികൾ ബോട്ടുകളിതുകളി-
ലാരൊന്നില്ലൃഥ കളികൾ തുടങ്ങി. ൩

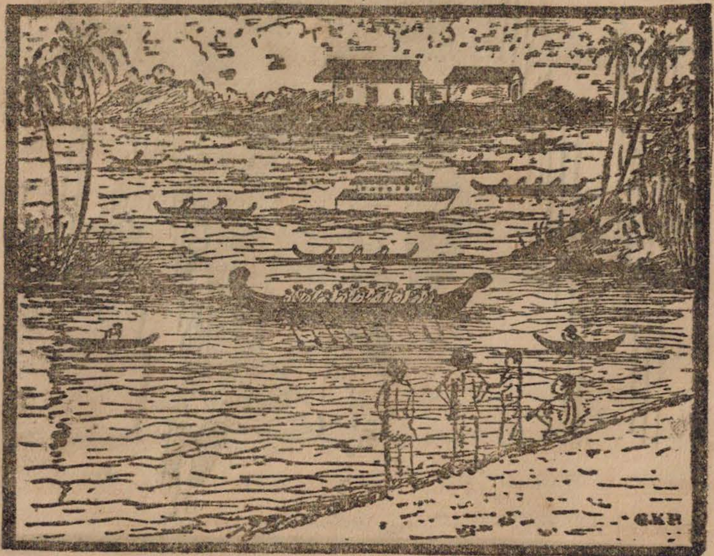

മോടികലരുന്നൊരു ചുരുളൻതലവ-
ച്ചോടികൾ കയറിലൊടിയൊടധികം. ൮

പാടിവലിച്ചു കളിപ്പതിനാളുകൾ
മോടിയിലധികവുമവരൊടുകൂടി. ൧൦

തണ്ടുകളനവധി വച്ചൊരുബോട്ടുകൾ
കണ്ടുതവിട്ടവിടത്തിൽ നിരന്നു. ൧൨

കണ്ടാലെത്ര വിശേഷം ചില്ലുകൾ
കൊണ്ടാണിവയുടെ കിളിവാതിലുകൾ ൧൪

വടിവൊട്ട നാനാവർണ്ണമിയന്നൊരു
കൊടികളുയർത്തിക്കത്തിനിറുത്തി. ൧൬

കൊടിയൊരു ബോട്ടുകളോടികളെന്നിവ
കടവതിൽവന്നു നിരന്നുനേരേ. ൧൮

ചിത്തരസേന വലിച്ചുതുടങ്ങി
പത്തിരുപതു ബോട്ടൊത്തുപിണങ്ങി. ൨൦

(വെണ്മണി മഹൻ നമ്പൂരി.

പാഠം ൨൮

ആരോഗ്യം

ആരോഗ്യം എന്നാൽ രോഗം ഇല്ലായ്മ എന്നാണ് അർത്ഥം. ആരോഗ്യം ഉണ്ടെങ്കിലേ ശരീരത്തിനു ശക്തിയും മനസ്സിന് ഉന്മേഷവും കാണുകയുള്ളൂ.

നമ്മുടെ പ്രയത്നം എല്ലാം സുഖമായി ജീവിക്കുന്നതിനാണല്ലോ. എന്നാൽ ആരോഗ്യം ഇല്ലെങ്കിൽ സുഖം ഉണ്ടാകയില്ല. ദരിദ്രനാണ് എങ്കിലും ആരോഗ്യമുള്ള ആളിന്ന് പ്രയത്നം ചെയ്തു സുഖമായി ജീവിക്കുവാൻ കഴിയും.

രോഗികൾ വളരെ കഷ്ടത അനുഭവിക്കുന്നു. അവർ നിമിത്തം മററു പലക്കും ബുദ്ധിമുട്ട് ഉണ്ടാകും. അവരെ ശുശ്രൂഷിക്കുന്നതിന്ന് അച്ഛനമ്മമാരും മററും ഉറക്കം ഒഴിഞ്ഞു കാത്തിരിക്കണം. വൈദ്യനെ വിളിച്ചുകൊണ്ടുവരണം. ഔഷധങ്ങൾ അന്വേഷിക്കണം, പഥ്യമായ ആഹാരം തയ്യാറാക്കണം. ഇങ്ങനെ മററുള്ളവർ വിഷമിച്ചാലും വേദനമുഴവൻ രോഗി തന്നെ അനുഭവിക്കുന്നു.

ആരോഗ്യം രക്ഷിക്കുന്നതിനു ചില കാര്യങ്ങൾ അനുസരിക്കണം. ശുദ്ധമായ വായുവേ ശ്വസിക്കാവൂ. വായു പല പ്രകാരത്തിൽ അശുദ്ധമാകും. ചീഞ്ഞതും അളിഞ്ഞതും ആയ പദാർത്ഥങ്ങൾകൊണ്ട് വായു ദൂഷിക്കുന്നു. അങ്ങനെയുള്ള വായു ശ്വസിച്ചാൽ രോഗത്തിന്ന് ഇടയാകും. അതിനാൽ വേല ചെയ്യുന്നതും ഇരിക്കുന്നതും കിടക്കുന്നതും എല്ലാം ശുദ്ധവായുവിന്റെ സഞ്ചാരം ഉള്ള സ്ഥലത്ത് ആയിരിക്കണം. വീട്, പള്ളിക്കൂടം മുതലായി നാം സഞ്ചരിക്കുന്ന എല്ലാം കെട്ടിടങ്ങൾക്കും ധാരാളം വാതിലുകളും ജനലുകളും വേണ്ടതാണ്.

ശുദ്ധവായുപോലെ ആരോഗ്യത്തിന്ന് ആവശ്യമാണ് ശുദ്ധജലവും. ചപ്പും ചവറും വീണ് അഴകി

യാൽ വെള്ളം ചീത്തയാകും. കുടിക്കുന്നതിനും കുളിക്കുന്നതിനും മററും ദുഷിച്ച വെള്ളം ഉപയോഗിക്കരുതു്. കിണറുകളിലും കുളങ്ങളിലും മാലിന്യങ്ങൾ കലരാതെ പ്രത്യേകം സൂക്ഷിക്കണം. മലിനജലത്തിൽ രോഗബീജങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കും. അതിനാൽ ചീത്ത വെള്ളം ഉപയോഗിച്ചാൽ അതിലുള്ള അണുക്കൾ ശരീരത്തിൽ പകരും. അങ്ങനെ രോഗം പിടിപെടുകയും ചെയ്യും. അശുദ്ധമായ പാൽ, സോഡാ മുതലായ പാനീയങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചാലും ഇതുപോലുള്ള രോഗങ്ങൾ വരും.

ആഹാരത്തെപ്പററിയും അതുപോലെ ചില കാര്യങ്ങൾ പറയാനുണ്ടു്. ഭക്ഷണം ശുചിയായും മിതമായും ഇരിക്കണം. വേണ്ടതിൽ കൂടുതൽ ഭക്ഷണം കഴിച്ചാൽ ശരിയായി ദഹിക്കയില്ല. ചീഞ്ഞതും ദുഷിച്ചതും ആയ ഭക്ഷണപദാർത്ഥങ്ങളും ദഹിക്കാൻ പ്രയാസമാണു്. ദഹനക്കുറവു് അനേകം രോഗങ്ങൾക്കു് കാരണമാകും. ആഹാരം ശരിയായി ദഹിച്ചെങ്കിൽ മാത്രമേ ശരീരത്തിനു് അതുകൊണ്ടു് പ്രയോജനം ഉള്ളു. അതിനാൽ ദഹിക്കാൻ പ്രയാസമുള്ള പദാർത്ഥങ്ങൾ ഭക്ഷിക്കരുതു്.

വ്യായാമവും വിശ്രമവും ആരോഗ്യത്തിനു് കൂടിയേ തീരൂ. വ്യായാമംകൊണ്ടു് ദഹനശക്തി വർദ്ധിക്കയും അവയവങ്ങൾക്കു് ദൃഢത ഉണ്ടാകയും ചെയ്യുന്നു. പഠിക്കുന്ന കുട്ടികളും ഒരു സ്ഥലത്തുതന്നെ ഇരുന്നു വേലചെയ്യുന്ന ആളുകളും വ്യായാമം ചെയ്യാൻ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കണം. പള്ളിക്കൂടത്തിൽ ഡ്രില്ലും

കളികളും ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടല്ലോ. അതു് വിദ്യാർത്ഥികളുടെ വ്യായാമത്തിനു് ഉതകുന്നു. നടക്കുക, കിളയ്ക്കുക, നീന്തുക, വെള്ളം കോരുക മുതലയാവയും നല്ല വ്യായാമങ്ങളാണു്.

അന്നന്നത്തെ പ്രവൃത്തികളും വ്യായാമവും കഴിഞ്ഞാൽ വിശ്രമം വേണ്ടിവരുന്നു. ഒരിടത്തു സ്വസ്ഥമായി ഇരുന്നാലും ഒരു മാതിരി വിശ്രമം ലഭിക്കും. രസമുള്ള പുസ്തകം വായിച്ചാലും വിനോദങ്ങളിൽ ഏർപ്പെട്ടാലും കൂടുതൽ വിശ്രമം കിട്ടും. എന്നാൽ പൂർണ്ണമായ വിശ്രമം ലഭിക്കുന്നതു് ഉറക്കംകൊണ്ടാണു്. രാത്രിയിൽ ഏഴോ എട്ടോ മണിക്കൂർനേരം നല്ല വായു സഞ്ചരിക്കുന്ന സ്ഥലത്തു് ഉറങ്ങേണ്ടതു് ആരോഗ്യത്തിനു് അത്യാവശ്യമാണു്.

പാഠം ൨൯

അനാഥവാത്സല്യം

മക്കാ നഗരത്തിൽ അന്നു വലിയ ഉത്സവം ആയിരുന്നു. പെരുനാൾ കൊണ്ടാടാൻ എല്ലാവരും തയ്യാറായി. എവിടെയും ഉല്ലാസം നിറഞ്ഞു. തെരുവുനിലെ കുട്ടികൾ ഓടിച്ചാടിക്കളിച്ചു. മോടിയായി ഉടുത്തൊരുങ്ങി ആളുകൾ പള്ളിയിലേയ്ക്കു പുറപ്പെട്ടു. പെരുനാളിനു് ഒത്ത ഉല്ലാസവും സുഖവും എല്ലായിടത്തും തെളിഞ്ഞുകണ്ടു.

മക്കായിൽ അന്നു് ഒരു കുട്ടിമാത്രം ഈ ഉത്സാഹങ്ങളിൽ പങ്കുകൊണ്ടില്ല. അവൻ ഒരിടത്തു്

തനിയേ ഇരുന്നു. ഒരു കീറത്തുണി മാത്രമേ അവന് ഉടുക്കാൻ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു. തെരുവിൽക്കൂടെ പോയ ആളുകളെ അവൻ സൂക്ഷിച്ചു നോക്കിക്കൊണ്ട് ഇരുന്നു. അവരെപ്പോലെ ഉടുത്തൊരുങ്ങി പള്ളിയിലേയ്ക്കു പോകുവാൻ അവന് ആഗ്രഹം തോന്നി. എന്നാൽ അവന് അതിനു വക എവിടെ? മററു കുട്ടികൾ അണിഞ്ഞിരുന്ന ഉടുപ്പിന്റെ നിറം അവനെ ആകർഷിച്ചു. അവന്റെ മുഖം വാടി. കണ്ണിൽ വെള്ളം നിറയുകയും ചെയ്തു.

കുറച്ചുകഴിഞ്ഞു മുഹമ്മദുനബി മററു ചിലരും ഒത്ത് ആ വഴിയേ വന്നു. നബി വഴിയരികിൽ ഇരുന്ന ആ കുട്ടിയെ കണ്ടു. അദ്ദേഹം കുട്ടിയുടെ അടുത്തു ചെന്നു. അവന്റെ മുതുകിൽ മന്ദമായി തട്ടിക്കൊണ്ട് ഇങ്ങനെ ചോദിച്ചു:—

"കുഞ്ഞേ, നീ എന്താണ് ഉത്സാഹം ഇല്ലാതെ ഇവിടെ ഇരിക്കുന്നത്? നിന്റെ മുഖം വാടിയിരിക്കുന്നല്ലോ. പെരുനാളായിട്ടും നിനക്കു സന്തോഷം ഇല്ലാത്തത് എന്തുകൊണ്ടാണ്? നിന്നെ വീട്ടിൽ ആരെങ്കിലും ശാസിച്ചോ?"

അതു കേട്ടു കുട്ടിക്കു ദുഃഖം കൂടി. അവൻ ഒന്നു നെടുവീർപ്പിട്ടു. ഉത്തരം ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല. നബി പിന്നെയും ചോദിച്ചു:—

"നീ എന്താണ് ഉത്തരം ഒന്നും പറയാത്തത്? പരിചയം ഇല്ലെന്നു വിചാരിക്കേണ്ട. നിനക്കു ദുഃഖം ഉള്ളപ്പോൾ എനിക്കു സന്തോഷം തോന്നുകയില്ല."

അതിന്ന കുട്ടി ഇങ്ങനെ ഉത്തരം പറഞ്ഞു:—

"എനിക്ക് അച്ഛനും അമ്മയും ഇല്ല. എനിക്കും ഈ പെരുന്നാളിന് ഉടുത്തൊരുങ്ങി കളിക്കാൻ കൊതിതോന്നുന്നു. എന്നാൽ എനിക്ക് ഉടുക്കാൻ ഈ നാറമുണ്ടേ ഉള്ളൂ. അതുകൊണ്ടാണ് ഞാൻ കളി വേണ്ട എന്നുവച്ച് ഇവിടെ ഇരിക്കുന്നത്."

കുട്ടി പറഞ്ഞതു കേട്ട നബിയുടെ മനസ്സ് അലിഞ്ഞു. അദ്ദേഹത്തിന് അവനോട് വളരെ വാത്സല്യം തോന്നി. വീണ്ടും അവനോട് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു:—

"കുഞ്ഞേ, അച്ഛനും അമ്മയും ഇല്ലെന്നു നീ ദുഃഖിക്കേണ്ട. ഇന്നുതൊട്ടു നീ എന്നെ പിതാവിനെപ്പോലെ കരുതിക്കൊൾക. എന്റെ ഭാര്യ അയിഷ നിനക്ക് ഇനി അമ്മയാണ്. നീ എണീറ്റ്, എന്നോടൊത്തു പോരിക. നീ ദുഃഖിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ എന്തു പെരുന്നാളാണ് ആഘോഷിക്കുന്നത്?"

കുട്ടിയെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു നബി തിരിച്ചു വീട്ടിലേയ്ക്കു പോയി. അദ്ദേഹം ഭാര്യയെ വിളിച്ചു ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു:—

"ഇതാ നമുക്ക് ഒരു കുട്ടിയെ കിട്ടി. പെരുന്നാളായിട്ടും ഇവന്നു സന്തോഷത്തിന്നു വകയില്ല. ഇവന്ന് അച്ഛനും അമ്മയും ഇല്ല. ഇന്നുതൊട്ട് ഇവൻ നമ്മുടെ കുഞ്ഞാണ്. ഇവനെ കുളിപ്പിച്ചു കളിക്കാൻ ഒരുക്കുക. നല്ല ഭംഗിയുള്ള വസ്ത്രങ്ങൾ കൊടുക്കണം."

അയിഷയ്ക്കും ആ കുട്ടിയോടു ദയ തോന്നി. ആ സ്ത്രീ കുട്ടിയെ കുളിപ്പിച്ച് അവന് ആഹാരം കൊടുത്തു.

അവനു് ഇഷ്ടമുള്ള വസ്ത്രങ്ങളും അണിയിച്ചു. കുട്ടിയുടെ മുഖത്തു സന്തോഷം കളിയാടി. അങ്ങനെ അവൻ ഉടുത്തൊരുങ്ങി നില്ക്കുന്നതു കണ്ടു് മുഹമ്മദിനു വലിയ സന്തോഷം ഉണ്ടായി. അദ്ദേഹം ആ കുട്ടിയെ എടുത്തു തോളിൽ ഇരുത്തി ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു:—

"അയിഷാ, ഇതുപോലെ നല്ല ഒരു പെരുന്നാൾ എനിക്കു് ഉണ്ടായിട്ടില്ല. നമുക്കു കിട്ടിയ മകനാണു് ഇവൻ. ഇവന്റെ ആനന്ദം കണ്ടു് എന്റെ മനസ്സിനു് മുമ്പു് ഒരിക്കലും ഉണ്ടായിട്ടില്ലാത്ത സുഖം കിട്ടി. ഇവനെയും കൊണ്ടാണു് ഞാൻ പള്ളിയിലേയ്ക്കു പോകുന്നതു്."

മുഹമ്മദു് ആ കുട്ടിയെ തോളിൽ എടുത്തുകൊണ്ടു പള്ളിയിലേയ്ക്കു തിരിച്ചു. വഴിനീളെ ആളുകൾ നോക്കിനിന്നു്, നബിയുടെ ദയയെ പുകഴ്ത്തി. അനാഥവാത്സല്യത്തിന്റെ മഹിമ അവർക്കു് അപ്പോൾ മനസ്സിലായി.

പാഠം ൩൦

ബാബേൽ നിർമ്മിതി

അത്ര നാം താമസിക്കുന്നു, സമുദായ-
ശക്തി നമുക്കു വർദ്ധിപ്പതിന്നിന്നിഹ ൧
പത്തുനൂറായിരത്തിൽ കവിഞ്ഞുള്ളോരു
സത്തമന്മാരായ് നമ്മളാകെച്ചേർന്നു ൪

പുത്തനായിട്ടതി ഗംഭീരമായൊരു
പത്തനം വേഗം പണിതതിൽ പാൎക്കണം. ൬

സാരമററാഴിയിലങ്ങുമിങ്ങും കിട-
ന്നാരാൽ വലയുവാനാശയില്ലൊട്ടുമേ. ൮

ലാക്കുള്ള മാനവരെകമത്യത്തോടു
നോക്കുമൊരേടത്തിരിപ്പാൻ കഥഞ്ചന. ൧൦

ഒന്നായിരിപ്പതു തന്നെ ബലമെന്നു
ചൊന്നീടുമെപ്പൊഴും സാരസംവേദികൾ. ൧൨

എത്രയോ ദുഷ്കരമായുള്ള കാൎയ്യങ്ങ-
ളത്രയുമൊന്നായ് ശ്രമിക്കിൽ സുസാധമാം. ൧൪

പത്തനത്തിന്നൊരലങ്കാരമായ് പര-
മുത്തുംഗമായൊരു ഗോപുരവും വേണം. ൧൬

അല്ലായ്കിലെന്തൊരു ചൈതന്യമുണ്ടാക-
മില്ലാ തലയെങ്കിലെന്തിനു വിഗ്രഹം? ൧൮

എല്ലാററിലും മീതിലായിട്ടു നല്ലൊരു
വല്ലഭനാമമിതിന്നു കൊടുക്കണം. ൨൦

വല്ലതും വേല കഴിച്ചതു സാധിക്കി-
ലല്ലലില്ലാതെ വസിക്കാം നമുക്കു മേൽ. ൨൨

ഭാവികാലത്തൊരു സൃഷ്ടിയുളവായി
ഭൂവിന്നധിപരാം നമ്മോടു നിൎഭയം ൨൪

പോരിന്നു വന്നാൽ മറഞ്ഞിരിപ്പാൻ പുരി
പോരുമതിൽ പണിക്കിപ്പോഴൊരുക്കണം. ൨൬

നല്ല പശമണ്ണു തേച്ചിഷ്ടികാഗണം
നല്ലപോൽ യോജിക്കുമാറു നോക്കീടണം.

മത്തഗജം വന്നു ഭിത്തി തകൎക്കുവാ-
നുദ്യമിച്ചാലും ഫലിക്കാതിരിക്കണം.

തെല്ലും പണിമുടക്കുണ്ടായിടാതതി-
ന്നെല്ലാം പദാൎത്ഥവുമാൎജ്ജിച്ചുകൊള്ളണം.

ശില്പിവൎയ്യന്മാരെയെല്ലാം തിരഞ്ഞിട്ടു
കല്പനാശക്തിയുള്ളോരെയെടുക്കണം.

ഭംഗിയാംവണ്ണം പണിനടന്നങ്ങനെ
തുംഗമോദം നമുക്കേകുമാറാകണം.

സൎവ്വോന്നതമായ ഗോപുരം കാണുവാൻ
സൎവ്വാധിനാഥനിറങ്ങിവന്നീടണം.

[വേദവിഹാരം

പാഠം ൩൧

ചൈന

നാം വസിക്കുന്നതു് ഇൻഡ്യാ മഹാരാജ്യത്തിന്റെ തെക്കേ അററത്താണു്. ഇൻഡ്യയുടെ വടക്കു് വളരെ പൊക്കമുള്ള ഹിമാലയപൎവ്വതം കിടക്കുന്നു. അതിന്നു വടക്കുകിഴക്കുള്ള ഒരു വലിയ രാജ്യമാണു് ചൈന. ഇൻഡ്യയെപ്പോലെ തന്നെ ചൈനയും വളരെ

പുരാതന കാലം തൊട്ടേ പരിഷ്കാരമുള്ള ഒരു രാജ്യമാണു്.

മഹാന്മാരായ പല രാജാക്കന്മാരും ചൈന ഭരിച്ചിരുന്നു. പുരാതനകാലത്തു് ചൈനയിലെ ഒരു രാജാവു് രാജ്യത്തിൻെറ അതിത്തിയിൽ അനേകം മൈൽ നീളമുള്ള ഒരു കോട്ട കെട്ടിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അതു് ലോകത്തിലെ ഏററവും നീളംകൂടിയ കോട്ടയാണു്. കോട്ടമതിലിനു് വളരെ വീതിയുള്ളതുകൊണ്ടു്, അതിൻെറ മുകൾപ്പുരപ്പു് ഒരു രാജപാതയും ആയി. ചൈനയ്ക്കു് പണ്ടേ ഉള്ള പരിഷ്കാരം ഇതിൽ നിന്നു് ഊഹിക്കാം.

അയൽരാജ്യമായ ചൈനയുമായി പുരാതന കാലംതൊട്ടേ ഇൻഡ്യയ്ക്കു് അടുപ്പമുണ്ടായിരുന്നു. ചീനക്കാർ കച്ചവടത്തിനു് ഇവിടെ വന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. ചീനപ്പട്ടും ചീനഭരണിയും ചീനപിഞ്ഞാണവും പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ.

കച്ചവടംകൊണ്ടുള്ള ആദായം മാത്രമല്ല ഇൻഡ്യയിൽനിന്നു ചൈനയ്ക്കു കിട്ടിയതു്. രണ്ടായിരത്തിഅഞ്ഞൂറു വഷങ്ങൾക്കു മുൻപു് ഇൻഡ്യയിൽ ബുദ്ധമതം നടപ്പായി. ആ മതം ചൈനയിലും പ്രചരിച്ചു. അവിടെ നിന്നും ആ മതം പഠിക്കാനായി പലരും വന്നിട്ടുണ്ടു്.

ചീനക്കാർ മഞ്ഞ നിറമുള്ളവരാണു്. പൊക്കം കൂടിയ ആകൃതിയും ബലമുള്ള ശരീരവും പതിഞ്ഞ മൂക്കും അവരെ മററു വർഗ്ഗക്കാരിൽനിന്നു വേർതിരിച്ചു

കാണിക്കുന്നു. അവക്ക് ആചാരങ്ങളോടു വളരെ ആദരവ് ഉണ്ടു്. മരിച്ചുപോയ പൂർവ്വന്മാരെ അവർ ആരാധിക്കുന്നു. അതിഥികളെ സല്ക്കരിക്കുന്നതിൽ അവക്ക് വളരെ താല്പര്യം ഉണ്ടു്. പൊതുനന്മയെ ഉദ്ദേശിച്ച് അവർ പല ധർമ്മസ്ഥാപനങ്ങളും നടത്തുന്നു.

അവരുടെ കുടുംബജീവിതം വിശേഷപ്പെട്ടതാണ്. കുടുംബത്തിലെ അംഗങ്ങൾക്കു തമ്മിൽ മററെങ്ങുമുള്ളതിൽ വളരെ കൂടുതൽ സ്നേഹമുണ്ടു്. അകന്ന ബന്ധുക്കൾപോലും ഒരേ വീട്ടിൽ താമസിക്കുന്നതു് സാധാരണമാണ്. മൂത്ത സ്ത്രീകൾ കുടുംബഭരണം നടത്തുന്നു.

നമ്മെപ്പോലെ ചൈനക്കാരുടേയും പ്രധാനപ്പെട്ട ആഹാരം ചോറുതന്നെ. എന്നാൽ അവർ ഉണ്ണുന്നതു് ഒരു പ്രത്യേക രീതിയിൽ ആണ്. പെൻസിൽ പോലെയുള്ള രണ്ടു ചെറിയ കോലുകൾ കൊണ്ടു പാത്രത്തിൽനിന്നു അവർ ചോറു വായ്ക്കകത്തേയ്ക്കു തട്ടിത്തെറിപ്പിക്കുന്നു. കേൾക്കുമ്പോൾ ഇതു പ്രയാസമാണെന്നു തോന്നും. എങ്കിലും പരിചയിച്ചാൽ ഈ രീതി സൗകര്യം ഉള്ളതാണെന്നു പറയുന്നു. തേയില അവർ വളരെ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു. ആദ്യമായി തേയില ഉപയോഗിക്കാൻ തുടങ്ങിയതു് അവർ ആയിരുന്നു. വീട്ടിൽ ചെല്ലുന്നവരെ സല്ക്കരിക്കാനായി അവർ തേയില കൊടുക്കാറുണ്ടു്.

ചൈനയിലെ കുട്ടികളുടെ ജീവിതം വളരെ ഉല്ലാസം ഉള്ളതാണ്. വേണ്ടപോലെയുള്ള പരി

ചരണംകൊണ്ടു് അവർക്കു് ശരീരത്തിനു മെഴപ്പും ബലവും ഉണ്ടു്. ആ കുട്ടികൾ രാജ്യത്തിന്റെ വലിയ സമ്പത്തു തന്നെയാണു്. കുട്ടികളുടെ പിറന്നാൾ ആഘോഷിക്കുന്നതിനും അവക്കു് സമ്മാനം കൊടുക്കുന്നതിനും മാതാപിതാക്കന്മാർ ഉത്സാഹം കാണിക്കുന്നു. കുഞ്ഞുങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് ചില പ്രത്യേക ആചാരങ്ങളും അവരുടെ ഇടയിൽ നടപ്പുണ്ടു്. പെൺകുട്ടികൾക്കു് പാദം ചെറുതായിരിക്കുന്നതു് സൗന്ദര്യം എന്നു കരുതിപ്പോരുന്നു. അതിലേയ്ക്കു കാലിലെ വിരലുകൾ കൂട്ടിക്കെട്ടിവയ്ക്കുക പതിവായിരുന്നു. മരം കൊണ്ടുള്ള ഒരുതരം ചെരിപ്പും ഇക്കാര്യത്തിനായി ഉപയോഗിച്ചുപോന്നു. പരിഷ്കാരംകൂടിവരുന്ന ഇക്കാലത്തു് പഴയ ഈ രീതികൾ എല്ലാം മാറിപ്പോയി.

ചൈനയിലെ കുട്ടികളെ കാണാൻ കൗതുകമുണ്ടു്. ചീനത്തു് ഇപ്പോൾ എല്ലാ കുട്ടികളും വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യണം എന്നു നിർബന്ധമാണു്. രാജ്യസ്നേഹം ഉണ്ടാക്കുന്നതിനും തൊഴിലുകൾ പരിശീലിപ്പിക്കുന്നതിനും വിദ്യാലയങ്ങളിൽ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കുന്നു. കുട്ടികൾ വിദ്യ അഭ്യസിക്കുന്നതിനോടൊപ്പം വീട്ടുവേലകൾ ചെയ്യുന്നതിലും താല്പര്യം കാണിക്കുന്നു.

ചൈനക്കാരുടെ ഭാഷ പഠിക്കാൻ വളരെ പ്രയാസം ഉള്ളതാണു്. ചിത്രത്തിന്റെ വടിവിലാണു് ആ ഭാഷയിലെ വാക്കുകൾ എഴുതുന്നതു്. നമ്മുടെ ഭാഷയുമായി ആ ഭാഷയ്ക്കു് വളരെ വ്യത്യാസം ഉണ്ടു്. നാം എഴുതുന്നതു് ഇടത്തുനിന്നു വലത്തോട്ടു് ആണല്ലോ. വരികളുടെ ക്രമം മുകളിൽനിന്നു കിഴോട്ടും

ആണ്. ചീനഭാഷയിൽ ആകട്ടെ വലത്തു ഭാഗത്തു താഴെയററം തൊട്ടാണ് എഴുതി തുടങ്ങുന്നതു്. ഓരോ വരിയും കീഴിൽനിന്നു മേലോട്ടു പോകുന്നു. ക്രമേണ ഇടത്തോട്ടിടത്തോട്ടു മാററി അടുത്ത വരികൾ എഴുതുന്നു. നമ്മുടെ രീതി അനുസരിച്ചു നോക്കുന്നതായാൽ പുസ്തകത്തിൻെറ അവസാനഭാഗം തൊട്ടായിരിക്കും അവരുടെ പുസ്തകം തുടങ്ങുന്നതു്. ചൈന ലോകത്തിലെ ഏററവും പ്രധാനപ്പെട്ട രാജ്യങ്ങളിൽ ഒന്നാണ്.

പാഠം ൩൨

പഞ്ചസാര

ഏററവും മധുരമുള്ള ഒരു ആഹാരസാധനം ആണ് പഞ്ചസാര. ചക്കര, ശക്കര, തേൻ തുടങ്ങി പല സാധനങ്ങളും ഇനിപ്പ് ഉള്ളവതന്നെ. എങ്കിലും അവയുടെ രുചികൾ തമ്മിൽ വ്യത്യാസം ഉണ്ടല്ലോ. പഞ്ചസാരയുടെ സ്വാദാണ് അധികംപേൎക്കും ഇഷ്ടം. അതു കൂടുതലായി ഉപയോഗിച്ചുവരുന്നു. അതിനു ശുദ്ധിയും കൂടും. ചക്കരയിലും ശക്കരയിലും അഴുക്ക് ഉണ്ടായിരിക്കും. കാപ്പിയും ചായയും ഉണ്ടാക്കാൻ അവ അത്ര പററിയതല്ല. തേനും ഈ കാൎയ്യങ്ങൾക്കു യോജിച്ചതല്ല. പഞ്ചസാരയാണ് അതിനു നല്ലതു്. പഞ്ചസാര ചേൎത്ത പലഹാരങ്ങൾക്കും പ്രത്യേകം

സ്വാദ് ഉണ്ടു്. പാൽപ്പായസം കുടിക്കാൻ ആൎക്കാണു് ഇഷ്ടം ഇല്ലാത്തതു്?

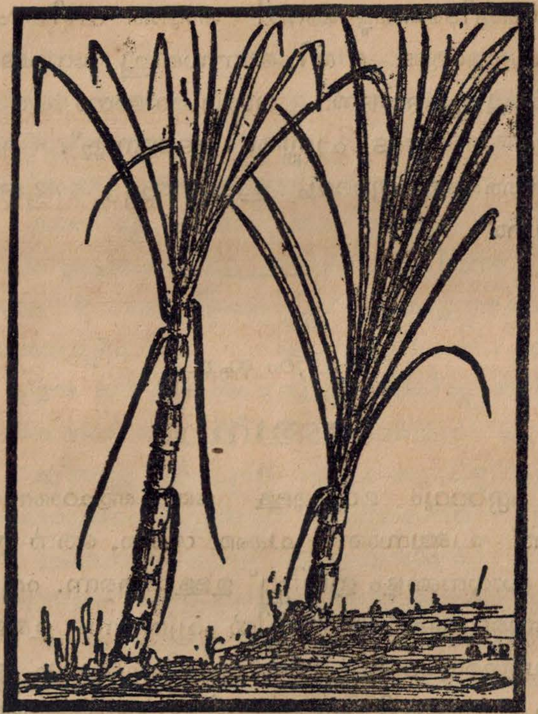

പഞ്ചസാര ഉണ്ടാക്കുന്നതു് പ്രധാനമായും കരിമ്പിൻനീരിൽനിന്നു് ആകുന്നു. വടക്കേ ഇൻഡ്യയിൽ പല സ്ഥലങ്ങളിലും ജാവാ തുടങ്ങിയുള്ള ദ്വീപുകളിലും കരിമ്പു ധാരാളമായി കൃഷിചെയ്തുവരുന്നു. നമ്മുടെ രാജ്യത്തു് തിരുവല്ലാ, ആറൻമുള, ആലങ്ങാട്ട് മുതലായ

സ്ഥലങ്ങളിൽ ആ കൃഷി ഉണ്ടു്. വയലുകളിൽ ആണു് അധികമായി കരിമ്പു കൃഷിചെയ്യുന്നതു്. മരച്ചീനിക്കമ്പുപോലെ കരിമ്പിൻെറയും തണ്ടാണു് നട്ടുവളർത്തുന്നതു്. തണ്ടിൽ അടുത്തടുത്തു മുട്ടുകൾ ഉണ്ടു്. അവയിൽനിന്നു് വേരു് ഇറങ്ങും.

പുല്ലിൻെറ വർഗ്ഗത്തിൽ നായിങ്കണപോലെ ഉള്ള വിശേഷപ്പെട്ട ഒരു ചെടിയാണു് കരിമ്പു്. ഊന്നി നടക്കാൻ ഉപയോഗിക്കുന്ന ചൂരൽവടിപോലെ ആണു് അതിൻെറ തണ്ടു് എന്നു പറയാം. അതിനു രണ്ടു് ഇഞ്ചോളം വണ്ണം വരും. പത്തു പന്ത്രണ്ടു് അടി പൊക്കത്തിൽ വളരുകയും ചെയ്യും. അതിനു് സാധാരണയായി കമ്പും കവരങ്ങളും ഇല്ല. മുട്ടുകളിൽ നിന്നു് അരമുള്ള നീണ്ട ഓലകൾ വളർന്നു നില്ക്കും. തണ്ടിൻെറ ഉള്ളിൽ കട്ടപ്പം ഇല്ലാത്ത കാമ്പുമാത്രമേ ഉള്ളു. അതിൽ ധാരാളം നീരു ഉണ്ടു്. കരിമ്പു ചവച്ചാൽ കാമ്പിൽ ഉള്ള നീരു കുടിക്കാം.

വിളയുമ്പോൾ കരിമ്പു മൂട്ടിൽവച്ചു വെട്ടി എടുക്കുന്നു. ഓലകൾ കോതിക്കളഞ്ഞു കരിമ്പിൻതണ്ടുകൾ ആട്ടാൻ ഉള്ള സ്ഥലത്തേയ്ക്കു കൊണ്ടുപോകുന്നു. ചക്കുകളിൽ ഇട്ടു് ആട്ടിയാണു് കരിമ്പിൻെറ നീരു് എടുക്കുന്നതു്. കരിമ്പു് ആട്ടാൻ ഇപ്പോൾ യന്ത്രം കൊണ്ടുള്ള ചക്കുകളും ഉണ്ടു്.

ആട്ടി എടുക്കുന്ന നീരിൽ കുറച്ചു ചുണ്ണാമ്പു ചേർക്കുന്നു. നീരു പതഞ്ഞു പുളിച്ചു പോകാതിരിക്കാൻ ആണു് അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതു്. പിന്നെ

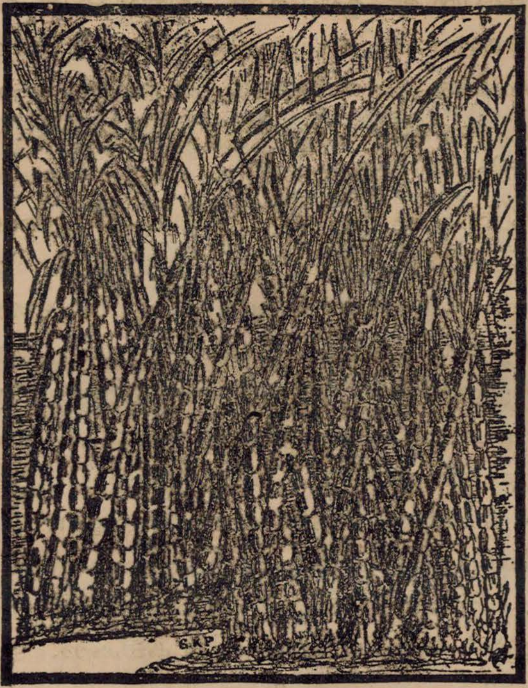

നീരു തിളപ്പിച്ചു വററിച്ചാൽ ശക്കര ആകുന്നു. ശക്കരയ്ക്കു് ഏതാണ്ടു് തവിട്ടുനിറം ആണല്ലോ. ശക്കര ശുദ്ധിചെയ്തു പഞ്ചസാര ഉണ്ടാക്കുന്നു. പഞ്ചസാര വെളുത്തതാണു്. ശുദ്ധിചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടാണു് ആ നിറം കിട്ടുന്നതു്. ശക്കരയ്ക്കും പഞ്ചസാരയ്ക്കും തമ്മിൽ വേറെയും വ്യത്യാസം ഉണ്ടു്. ശക്കര ഉണ്ടയായും പതിയനായും കാണും. പഞ്ചസാര തരി ആണു്. പൊടിപ്പഞ്ചസാരയും തരിപ്പഞ്ചസാരയും വളരെ സാധാരണം ആണല്ലോ.

മധുരമുള്ള മററു സാധനങ്ങളിൽനിന്നും പഞ്ചസാര ഉണ്ടാക്കാം. യൂറോപ്പിലെ ചില രാജ്യങ്ങളിൽ ബീററു് എന്ന ഒരുതരം കിഴങ്ങിൽനിന്നു് പഞ്ചസാര എടുക്കുന്നുണ്ടു്. നമ്മുടെ ചീനിവള്ളിയുടെ കിഴങ്ങിലും ധാരാളം പഞ്ചസാര അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ കരിമ്പിൻപഞ്ചസാരപോലെ മററു പഞ്ചസാരകൾക്കു് ഇനിപ്പു് ഇല്ല.

വടക്കേ അമേരിക്കയിൽ വിശേഷപ്പെട്ട ഒരു ഇനം മരം വളരുന്നു. അതിനു മേപ്പിൾ എന്നാണു് പേരു്. അതിൻെറ നീരിനു് ഇനിപ്പു് ഉണ്ടു്. ആ നീരു കരിമ്പിൻനീരുപോലെ തിളപ്പിച്ചു വററിച്ചു പഞ്ചസാര ഉണ്ടാക്കുന്നു. ഒരു തവണ ഒരു മരത്തിൽ നിന്നു് അഞ്ചാറു റാത്തൽ പഞ്ചസാര കിട്ടുന്നു.

പഞ്ചസാര നല്ല ഒരു ആഹാരസാധനം തന്നെ. എങ്കിലും അതു് അധികം ഉപയോഗിച്ചാൽ ചില രോഗങ്ങൾ ഉണ്ടാകും.

"പഞ്ചസാരപ്പൊടിയേറെച്ചെലുത്തിയാൽ
നെഞ്ചകത്തങ്ങു രുചിയും കുറഞ്ഞുപോം"

എന്നു് ഉണ്ടല്ലോ.

പാഠം ൩൩

കുറവും കുററവും

കുററം കൂടാത്തുള്ള നരന്മാർ
കുറയും ഭൂമിയിലെന്നുടെ താതാ! ൨
ലക്ഷം മാനുഷർ കൂട്ടമ്പോളതിൽ
ലക്ഷണമുള്ളതിലൊന്നോ രണ്ടോ. ൪
ഉടലതിരമ്യമൊരുത്തനു കാല്ക്കൊരു
മുടവുണ്ടവനു നടക്കുന്നേരം. ൬
മററൊരു പുരുഷൻ സുന്ദരനെങ്കിലു-
മൊററക്കണ്ണനതായതു ദോഷം. ൮
ചേച്ചുകൾ പലതുണ്ടൊരുവനു കിഞ്ചിൽ
പൂച്ചക്കണ്ണുണ്ടെന്നൊരു ദോഷം ൧൦
കാഴ്ചക്കൊരു ചിരിച്ചുതുടങ്ങും
ചേച്ച്യുള്ളവനും ചിതമല്ലല്ലോ. ൧൨
നല്ലൊരു വിദ്വാനവനുടെ വായിൽ
പല്ലുകളൊന്നും കാണ്മാനില്ല. ൧൪
പല ഗുണമുള്ളൊരു പുരുഷനവന്റെ
തലമുടിയൊക്കെ നരച്ചു വെളുത്തു. ൧൬
തിലകക്കുറിയും ചൊടിയും കൊള്ളാം
തലയിലവന്നൊരു രോമവുമില്ല. ൧൮

ശാസ്ത്രമശേഷം വശമൊരു പുരുഷനു
ഗാത്രം കണ്ടാലയ്യോ വികൃതം. ൨൦
ശ്രോത്രം രണ്ടും വെടിവച്ചാലണു
മാത്രംപോലും കേൾപ്പാൻ വഹിയാ. ൨൨
വ്യാകരണങ്ങടെ വ്യാഖ്യാനങ്ങളു-
മാകത്തന്നെ മുഖസ്ഥമൊരുത്തനു് ൨൪
വാക്കിനു ഫലിതവുമുണ്ടവനല്പം
കാക്കക്കണ്ണുണ്ടെന്നൊരു ദോഷം. ൨൬
തൎക്കം പലതും കണ്ടവനൊരുവനു
വൎക്കത്തില്ല ശരീരം കണ്ടാൽ. ൨൮
മിക്കതുമൊരുവനു ലക്ഷം ശ്ലോക-
മൊരിക്കൽ കേട്ടാലങ്ങു ഗ്രഹിക്കാം ൩൦
വിക്കുകൾ കൊണ്ടതു് പറവാൻ വഹിയാ
സൽക്കഥ വളരെയറിഞ്ഞൊരു ദേഹം ൩൨
ക ക ക ക കംസൻ കി കി കി കി കൃഷ്ണൻ
പു പു പു പു പൂതനയെന്നാം സഭയിൽ. ൩൪
നല്ലൊരു ജാതിയിൽ വന്നു പിറന്നു
നല്ലൊരു രൂപഗുണങ്ങളുമുണ്ടു് ൩൬
ഹരിയെന്നാദിയൊരക്ഷരമവനുടെ-
യരികെക്കൂടി പോയിട്ടില്ല. ൩൮
കണ്ടാൽ നല്ലൊരു പുരുഷനവന്നു
വേണ്ടാസനവും കോപവുമേറും ൪൦

കണ്ട ജനത്തോടു ശുണ്ഠികടിക്കും
രണ്ടാംവാക്കിനു കേറിയടിക്കും. ൪൨
മീശക്കൊമ്പും ലന്തക്കുഴലും
ദേശത്തെല്ലൊരു മുമ്പും വമ്പും ൪൪
ഊശാന്താടിയുമുള്ളവനങ്ങൊരു
കാശിനുപിടിയാംപടയിൽ ചെന്നാൽ. ൪൬

[കുഞ്ചൻനമ്പ്യാർ.

പാഠം ൩൪

പൂക്കൾ

ഭംഗിയുള്ള പല സാധനങ്ങളും എവിടെയും കാണ്മാനുണ്ട്. നക്ഷത്രങ്ങൾ നിറഞ്ഞ ആകാശം ആരെയും ആകർഷിക്കും. ഉദിച്ചുവരുന്ന സൂൎയ്യനും ചന്ദ്രനും ആൎക്കും ആഹ്ലാദം ഉളവാക്കും. ഒഴുകുന്ന അരുവിയും പരന്നുകിടക്കുന്ന മണൽപ്പുറവും കണ്ടാൽ കൗതുകം തോന്നും. പല തരത്തിലും നിറത്തിലും ഉള്ള പക്ഷികൾ നമുക്ക് വിനോദം തരുന്നു. ഇവയെക്കാളും പൂക്കൾ ആൎക്കും സന്തോഷം നല്കും. പൂക്കൾ എവിടെ കണ്ടാലും നാം കൗതുകത്തോടുകൂടി നോക്കും. പൂന്തോട്ടം വിശ്രമത്തിനുള്ള സ്ഥാനമാണ്. വീടുകളുടെ മുൻപിൽ നല്ല പൂക്കൾ ഉണ്ടാകുന്ന ചെടികൾ വച്ചുപിടിപ്പിക്കാറുണ്ടല്ലോ.

പൂക്കളുടെ ആകൃതി മനോഹരമാണ്. അവയുടെ നിറം അതിലും കൂടുതൽ രസം ഉളവാക്കും. പല പൂക്കൾക്കും നല്ല മണവും ഉണ്ട്. ആകൃതിയോ നിറമോ മണമോ ഏതാണ് പൂക്കളുടെ മേന്മയ്ക്കു കാരണം എന്നു പറയാൻ പ്രയാസം ആണ്.

പൂക്കളുടെ ആകൃതി പല തരത്തിലാണ്. പല പൂക്കളുടെയും ഇതളുകൾ വൃത്തത്തിൽ അടുക്കിവച്ചിരിക്കുന്നു. അത്തരം പൂക്കളുടെ രാജ്ഞിയാണ് താമര. പല ഗുണങ്ങൾകൊണ്ടും സൂര്യകാന്തി താമരയെ വെല്ലുവിളിക്കുന്നു. പനിനീർപ്പൂവിൻെറ ആകൃതിയും വൃത്തമാണ്. അതിൻെറ ഭംഗി ഒന്നു വേറെതന്നെ. താമരയുടെ ഇതളുകൾ കടക്കണ്ണുപോലെ കൂർത്തിരിക്കുന്നു. പനിനീർപ്പൂവിൻെറ ഇതളുകളുടെ അററം അർദ്ധവൃത്തമാണ്. അതു പുറത്തേയ്ക്കു മടങ്ങിയും ഇരിക്കുന്നു. അമ്പരത്തി, വേലിപ്പരത്തി, പൂവരശ്ശ് ഇവയുടെ പുഷ്പങ്ങളും വൃത്താകൃതിയിലുള്ളതുതന്നെ. എന്നാൽ അവ ഉള്ളുകുഴിഞ്ഞ മണിയുടെ ആകൃതിയിൽ ഇരിക്കുന്നു. മണിനാക്കുപോലെ തന്നെ അവയ്ക്കു നടുവിൽ കീലവും ഉണ്ട്. ഉമ്മത്തിൻപൂവിൻെറയും മററും ആകൃതി നാഗസ്വരക്കുഴൽ പോലെയാണെന്നു പറയാം.

മുല്ല, പിച്ചി, തെററി തുടങ്ങിയ പുഷ്പങ്ങൾ വളരെ ചെറുതാകുന്നു. അവയുടെ ഇതളുകൾ നീണ്ട നാളത്തിൽനിന്നു നാലുപാടും വിരിഞ്ഞു നില്ക്കുന്നു. ചുററും കതിർചിന്നുന്ന നക്ഷത്രം പോലെയാണ്

അവയുടെ ആകൃതി. തെററിപ്പൂവ് ഒരു കുലയിൽ തന്നെ വളരെ എണ്ണം ഉണ്ടായിരിക്കും. വിരിയാത്ത അനേകം മൊട്ടുകളും വിരിഞ്ഞ പൂക്കളും ചേർന്നു നിൽക്കും. അതിലും കൂടുതൽ ഭംഗിയുള്ളതാണ് അശോകത്തിൻെറ പൂംകുല. നീളംകുറഞ്ഞ തെററിപ്പൂവുപോലെയാണ് അതിൻെറ ഓരോ പൂവും. എന്നാൽ നല്ല ഒരു കുല പൂക്കൾ ചെറിയ ഒരു കുടത്തോളം വരും. മാവിൻെറയും മററു പൂക്കളുടെയും

ഭംഗി വേറൊരുവിധം ആണ്. ഓരോ മാമ്പൂവും വളരെ ചെറുതായിരിക്കും. എന്നാൽ മാവിന്റെ പൂംകുലയ്ക്കു് ഒരു അടിയോളം നീളമുണ്ടു്.

മാമ്പൂക്കുലയെക്കാളും വളരെ വലുതാണ് തെങ്ങിന്റെയും കമുകിന്റെയും മററും പൂക്കുല. അവയ്ക്കു് നടുക്ക് ഒരു വലിയ തണ്ടു് ഉണ്ടു്. അതിൽനിന്ന് അനേകം ചെറിയ തണ്ടുകൾ നീണ്ടുവളരുന്നു. അവയിലാണ് ചെറിയ പൂക്കളും ഇളംകായ്കളും നില്ക്കുന്നതു്. തെങ്ങിന്റെയും കമുകിന്റെയും പൂക്കുല വിരിഞ്ഞുനില്ക്കുന്നതു കാണാൻ വളരെ ഭംഗിയുണ്ടു്.

നിറങ്ങളുടെ ഭംഗികൊണ്ടും പൂക്കൾ നമ്മെ രസിപ്പിക്കുന്നു. ആമ്പലും താമരയും വെള്ളനിറത്തിലും ചുവന്ന നിറത്തിലും കാണുന്നു. കരിംകുവളപ്പൂവും വെള്ളത്തിൽ വളരുന്ന നല്ല ഒരു പൂവാണ്. അതിന് ഒരു തണ്ടിൽ അനേകം പൂക്കൾ കാണും. പൂവിന്റെ അകത്തു നടുവു മഞ്ഞയായും ചുററും നീലമായും ഇരിക്കുന്നു.

പുന്നപ്പൂവിന്റെ നിറം വെളുപ്പാണ്. കുലകുലയായി പുന്ന പൂത്തുനില്ക്കുന്നതു് കാണേണ്ട കാഴ്ചയാണ്. നന്ത്യാർവട്ടം, പാല മുതലായവയുടെ പൂക്കളും നല്ല വെള്ള തന്നെ.

ചെമ്പരത്തി, വാക, അശോകം ഇവയുടെ പുഷ്പങ്ങൾ ചുവന്നിരിക്കുന്നു. പനിനീർപ്പൂവ് സാമാന്യമായി ഇളംചുവപ്പാണ്. വെള്ള, മഞ്ഞ മുതലായ നിറങ്ങളിലും അവ കാണാം. അരളി വെള്ളയും

മഞ്ഞയും ചുവപ്പും ഉണ്ടു്. ശംഖുപുഷ്പം രണ്ടുതരമാണു്; വെള്ളയും നീലവും. കൊന്നപ്പൂവ് നല്ല പൊൻനിറത്തിൽ ശോഭിക്കുന്നു. ചേമ്പിൻെറ പൂവ് ആകൃതികൊണ്ടും വണ്ണംകൊണ്ടും ഭംഗിയുള്ളതാണു്.

പൂക്കളുടെ മണം ഇഷ്ടപ്പെടാത്തവർ ഇല്ല. പനിനീർപ്പൂവു മണപ്പിച്ചാൽ പ്രത്യേകം സുഖം തോന്നും. ഇലഞ്ഞി പൂത്തു നില്ക്കുന്നിടത്തു് നാലു ചുററും വളരെ ദൂരത്തിൽ സുഗന്ധം പരക്കും. കൈതപ്പൂവിൻെറ

മണം പ്രസിദ്ധമല്ലേ ? ചെമ്പകപ്പൂവിന്റെ മണം വളരെ മെച്ചമെന്നു് കരുതി വരുന്നു. തുളസിപോലെ നല്ലമണമുള്ള ഒരു ചെടിയില്ല. പാലപ്പൂവിന്റെയും ശതാവരിപ്പൂവിന്റെയും മണം രൂക്ഷമാകുന്നു.

പൂക്കളിൽനിന്നാണു് സാധാരണ കായ് ഉണ്ടാകുന്നതു്. പൂക്കളിൽ തേനും പൂമ്പൊടിയും ഉണ്ടു്. ഇവ തേനീച്ച ശേഖരിക്കുന്നു. അങ്ങനെയാണു് നമുക്കു തേൻ കിട്ടുന്നതു്.

പൂക്കൾ അധികമായി ഉണ്ടാകുന്നതു് വസന്തകാലത്തിലാണു്. പൂക്കൾ വിരിയുന്ന സമയത്തിനും ഭേദം ഉണ്ടു്. താമര സൂര്യൻ ഉദിക്കുമ്പോൾ വിടരും. വൈകിട്ടു വീണ്ടും കൂമ്പും. ആമ്പൽ ചന്ദ്രന്റെ ഉദയമനുസരിച്ചാണു് വികസിക്കുന്നതു്. ഉഷമലരി, ഉച്ചമലരി, അന്തിമന്താരം എന്നിങ്ങനെ പ്രത്യേകം സമയങ്ങളിൽ വിരിയുന്ന പൂക്കൾ വേറെയും ഉണ്ടു്. അവ കണ്ടാൽ സസ്യങ്ങൾക്കും സമയനിഷ്ഠ ഉണ്ടെന്നു മനസ്സിലാക്കാം.

പാഠം ൩൫

പൊന്നു് എന്തിനു കൊള്ളാം

രംഗം ൧

(മായാദാസൻ എന്ന രാജാവു് കൊട്ടാരത്തിലെ നിലവറയിൽ ഇരിക്കുന്നു. രാജ്ഞി അടുത്തു നിൽക്കുന്നു.)

മായാദാസൻ:—ഹാ! എത്ര പൊൻകട്ടികൾ! എത്ര രത്നങ്ങൾ.

രാജ്ഞി:—സൂര്യന്റെ ഒരു രശ്മിപോലും ഇവിടെ കടക്കുകയില്ല. എന്നാൽ എന്തു്? ഈ രത്നങ്ങളുടെ പ്രകാശം കൊണ്ടു് ഈ മുറിക്കകത്തു് നല്ല വെളിച്ചം.

മായാ:—ഇത്രയുംകൊണ്ടു് എന്തായി? രാജ്യം മുഴുവൻ വിററു പൊന്നാക്കണമെന്നാണു് എനിക്കു് ആഗ്രഹം. പൊന്നുപോലെ വേറെ എന്തുണ്ടു്? ഹാ! പൊന്നും രത്നവും!

രാജ്ഞി:—എനിക്കും അങ്ങനെ തന്നെ ആശ. പൊന്നു കൊണ്ടും രത്നം കൊണ്ടും മാത്രം ഒരു കൊട്ടാരം തീർത്തെങ്കിൽ!

മായാ:—എനിക്കു കൂടുതൽ പൊന്നു തരണമേ എന്നു വളരെ നേരം ഈ മുറിയിൽ ഇരുന്നു ഞാൻ ദിവസവും ദൈവത്തിനോടു പ്രാർത്ഥിക്കും. ഇപ്പോൾ

അതിന്നു നേരമായി. ദേവി ചെന്നാലും. ഞാൻ പ്രാർത്ഥന കഴിഞ്ഞു വരാം.

[രാജ്ഞി പോകുന്നു. മായാദാസൻ പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. കുറച്ചു കഴിഞ്ഞു ഒരു ശബ്ദംകേട്ടു പെട്ടെന്നു തല ഉയർത്തി. തേജസ്സുള്ള ഒരു ദേവത മുമ്പിൽ നിൽക്കുന്നു.]

ദേവത:—മായാദാസാ!

(മായാദാസൻ സൂക്ഷിച്ചു നോക്കുന്നു.)

മായാ:—ആരാണെന്നു മനസ്സിലായില്ല. ഈ മുറിയിൽ എങ്ങനെ കടന്നുവന്നു?

ദേവത:—മായാദാസാ! ഇവിടെ എന്താണു് ചെയ്യുന്നതു്? അങ്ങു വളരെനാൾ പ്രാർത്ഥിച്ചതുകൊണ്ടു് ഞാൻ വന്നതാണു്.

മായാ:—ആരാണു് എന്നു പറയണം.

ദേവത:—ഞാൻ കനകദേവതയാണു്.

മായാ:—(താണുതൊഴുതുകൊണ്ടു്) ഇന്നു് എന്റെ ആശ ഫലിച്ചു. അവിടുന്നു് എന്നിൽ കനിയണം.

ദേവത:—ഞാൻ വളരെ കനിഞ്ഞിരിക്കയാണല്ലോ. അനവധി പൊന്നും രത്നങ്ങളും ഇവിടെ ഇല്ലേ?

മായാ:—അതെ. ഞാൻ എന്നും അവിടുത്തെ ദാസനും ഭക്തനും ആണു്. അവിടുന്നു തന്നതുതന്നെ എന്റെ സകല സമ്പത്തും; ഇതിൽ ഒന്നും ഞാൻ ആരെയും കാണിക്കാറില്ല. എന്നും ഞാൻ

ഇതിനെ പൂജിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇതുകൊണ്ടു എന്തായി? കാണുന്നതു് എല്ലാം പൊന്നാക്കണം എന്നാണു് എൻെറ ആശ.

ദേവത:—പൊന്നു് എന്തിനു കൊള്ളാം? അതു വെറും മഞ്ഞമണ്ണു്. തിന്നാൻ കൊള്ളുകയില്ല; പിന്നെ അതുകൊണ്ടു വേറെ വലിയ ഉപകാരവും ഇല്ല.

മായം:—അവിടുന്നു് ഇങ്ങനെ എൻെറ അപേക്ഷ തള്ളിക്കളയരുതു്.

ദേവത:—അത്ര ആശയുണ്ടെങ്കിൽ അതു നടക്കട്ടെ.

മായം:—എനിക്കു് ഒരു വരം തന്നാൽ മതി. ഞാൻ തൊടുന്നതു് എല്ലാം പൊന്നാകണം.

ദേവത:—അങ്ങനെതന്നെ. നാളെ രാവിലെ മുതൽ നീ തൊടുന്നതു് എല്ലാം പൊന്നാകും.

[മായാദാസൻ ദേവതയുടെ പാദത്തിൽ വീണു നമസ്കരിക്കുന്നു. എണീററു നോക്കിയപ്പോഴേയ്ക്കും ദേവത മറഞ്ഞു കഴിഞ്ഞു. വലിയ സന്തോഷത്തോടുകൂടി മായാദാസൻ നിലവറ അടച്ചിട്ടുപോകുന്നു.]

രംഗം ൨

[മായാദാസനും രാജ്ഞിയും പള്ളിയറയിൽ ഇരിക്കുന്നു.]

മായം:—നാളെ രാവിലെവരെ നോക്കിയിരിക്കണമല്ലോ. എത്രനേരം! ഇന്നു് എനിക്കു് ഉറക്കം വരികയില്ല.

രാജ്ഞി:—അവിടുന്നു് ഉറങ്ങണം. നാളെ രാവിലെ കൊട്ടാരം മുഴുവൻ പൊന്നാക്കാമല്ലോ.

മായം:—ദേവി ഉറങ്ങാൻ പോവുക. നാളെ പൊന്നാക്കേണ്ടതു് എന്തെല്ലാം എന്ന ഞാൻ ആലോചിക്കട്ടെ.

[രാജ്ഞി പോകുന്നു. മായാമാസൻ പള്ളിയറയിൽ ചുററി നടന്നും ഇടയ്ക്കിടെ കിടന്നും കഴിക്കുന്നു. വെളുപ്പാൻ കാലമായപ്പോഴേയ്ക്കും ഉറങ്ങാൻ കിടക്കുന്നു. കുറച്ചു കഴിഞ്ഞു ഞെട്ടി എഴുന്നേൽക്കുന്നു.]

മായം:—നേരം വെളുത്തു. എൻെറ ആശ ഇപ്പോൾ സാധിക്കും. ആദ്യം ഈ മേശതന്നെ പൊന്നാക്കാം. (ദേവതയെ തൊഴുതുകൊണ്ടു് മേശയിൽ തൊട്ടു. അതു പൊന്നായി.)

(രാജ്ഞി പ്രവേശിക്കുന്നു.)

രാജ്ഞി:—വരണം. വരണം. എല്ലാം തൊട്ടുപൊന്നാക്കണം.

[മായാമാസൻ ഓടിനടന്നു കണ്ടതെല്ലാം തൊട്ടു പൊന്നാക്കുന്നു.]

രാജ്ഞി:—ഇനി അമൃതേത്തു കഴിക്കണം. പിന്നെ ആകാം മററു സാധനങ്ങൾ പൊന്നാക്കുന്നതു്.

മായം:—അങ്ങനെ ആകട്ടെ. (എന്നു പറഞ്ഞു അമൃതേത്തു കഴിക്കുവാൻ ചെന്നു് ഇരിക്കുന്നു.) ഇതു നല്ല പഴം. (കൈയിൽ എടുത്തുകൊണ്ടു്) അയ്യോ! പൊന്നായിപ്പോയി. എങ്കിലും കൊള്ളാം, ഇതു സൂക്ഷിച്ചുവയ്ക്കണം. ഹാ! എന്തു ഭംഗി! കുറച്ചു പാൽ കുടിക്കാം. (പാത്രം കൈയിൽ എടുത്തിട്ടു്) കഷ്ടം! പാലും പാത്രവും

തങ്കമായിപ്പോയി. ഓ! വരം തിരിഞ്ഞു ഫലി ക്കുന്നല്ലോ.

(രാജകുമാരി ഓടിവരുന്നു.)

കുമാരി:—അച്ഛാ! ഇന്നു് എനിക്കു് നല്ല കളിപ്പാട്ടം കിട്ടി. ഇതാ എനിക്കു് ഒരു മരക്കുതിര ഉണ്ടായി രുന്നില്ലേ, അതു പൊന്നായിരിക്കുന്നു.

രാജ്ഞി:—അച്ഛൻ തൊട്ടതുകൊണ്ടാണ് അതു പൊ ന്നായതു്. (കുമാരി മായാദാസന്റെ അടുക്കൽ

ഓടിച്ചെല്ലുന്നു. മായാദാസൻ കുട്ടിയെ ആശ്ലേഷിച്ചുകൊണ്ടു്) അയ്യയ്യോ! ചതിച്ചല്ലോ. കുഞ്ഞു് പൊന്നായിപ്പോയി. (രാജ്ഞിയോടു്) ദേവി മാറിനില്ക്കുക, ഞാൻ തൊട്ടാൽ ദേവിയും പൊന്നായിപ്പോകും. എന്റെ ദുരാഗ്രഹം! കഷ്ടം! പൊന്നു് എന്തിനുകൊള്ളാം? എന്റെ ഓമനക്കുഞ്ഞു് പൊൻപാവയായോ? അയ്യയ്യോ, എനിക്കു പിണഞ്ഞ ആപത്തു്! ഒരു തുള്ളി വെള്ളം കുടിക്കാൻ കഴിവില്ല.

[മായാദാസൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. ദേവത പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു.]

ദേവത:—മഹാരാജാവേ, അവിടത്തേയ്ക്കു തൃപ്തി ആയല്ലോ ?

മായാ:—ഭഗവാനേ! അടിയന്റെ അറിവുകേടു ക്ഷമിക്കണം. പൊന്നു് എന്തിനുകൊള്ളാം എന്നു് അവിടുന്നു് ചോദിച്ചു. അപ്പോൾ അടിയനു് കാര്യം മനസ്സിലായില്ല.

ദേവത:—ഇപ്പോൾ മനസ്സിലായോ ?

മായാ:—മനസ്സിലായി. അവിടുന്നു കനിഞ്ഞു പൊറുക്കണം. അടിയന്റെ ഓമനക്കുഞ്ഞു് പൊന്നായിപ്പോയി. അടിയനു് ഒന്നും വേണ്ട. ആ കുഞ്ഞിനെ തിരിച്ചു കിട്ടിയാൽ മതി. ഒരു തുള്ളി വെള്ളവും കുടിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. വരം തിരിച്ചു് എടുത്തുകൊള്ളാൻ കനിയണം

ദേവത:—ശരി, ഈ ബുദ്ധി അവിടുത്തേയ്ക്കു തോന്നിയതു നന്നായി. ഇതാ ഈ നിമിഷംതൊട്ടു് വരത്തിന്റെ ശക്തി തീരും. അവിടുന്നു തൊട്ടു് പൊന്നാക്കിയതെല്ലാം പഴയപടിയിൽ ആകും.

[ദേവത മറയുന്നു. എല്ലാം മുന്നേപ്പോലെ ആയിത്തീരുന്നു. രാജകുമാരി ഉണരുന്നു.]

രാജാവു്:—എന്റെ ഓമനക്കുഞ്ഞിനു ജീവൻ കിട്ടി. ഇനി പൊന്നും വേണ്ടാ, രത്നവും വേണ്ടാ. എന്റെ നിധികൾ എല്ലാം പാവങ്ങൾക്കായി ഇതാ ഞാൻ കൊടുക്കുന്നു.

പാഠം ൩൩

നോക്കി നടക്കണം

ഒരു ദിവസം മാധവൻകുട്ടി സ്കൂളിലേയ്ക്കു വരുന്ന വഴിക്കു വലിയ ഒരു അപകടം ഉണ്ടാവാൻ ഭാവിച്ചു. അവൻ ഇടവഴിയിൽനിന്നു പൊതുനിരത്തിലേയ്ക്കു തിരിഞ്ഞു ഉടനെ അകലെയുള്ള പള്ളിക്കൂടത്തിൽ ആദ്യത്തെ മണി അടിക്കുന്ന ശബ്ദം കേൾക്കാറായി. സമയത്തിനു് പാഠശാലയിൽ ചെല്ലണമെന്നു് മാധവൻകുട്ടിക്കു വളരെ നിർബ്ബന്ധമാണു്. അതിനാൽ

മണിയുടെ ഒച്ച കേട്ട ഉടനെ അവൻ തിടുക്കത്തിൽ ഓടുവാൻ തുടങ്ങി. പെട്ടെന്നു മുമ്പിൽ നിന്നു് ഒരു മോട്ടാർകാർ പൊടി പറപ്പിച്ചുകൊണ്ടുവന്നു. ഓട്ടത്തിനിടയ്ക്കു് മാധവൻകുട്ടി മോട്ടാർ കണ്ടില്ല. സ്കൂളിൻെറ നേരേ മുമ്പിൽവച്ചു കാർ അവൻെറ അടുത്തെത്തി. കാറും അവനും തമ്മിൽ തൊട്ടു തൊട്ടില്ലെന്നായി. വഴിയുടെ ഒരു വശത്തു നിന്നിരുന്ന അന്തോണിയുടെ മിടുക്കുകൊണ്ടാണു മാധവൻകുട്ടി രക്ഷപ്പെട്ടതു്. അപകടം നോക്കിക്കണ്ട അന്തോണി ഓടുന്ന മാധവൻകുട്ടിയുടെ കൈ പിടിച്ചു് ഒരു വശത്തേയ്ക്കു് വലിച്ചു. മാധവൻകുട്ടി വഴിച്ചാലിൽ മലന്നു വീണു. ഓടിവന്നിരുന്ന കാർ പെട്ടെന്നു നിന്നു. വീഴ്ചയിൽ മാധവൻകുട്ടിക്കു മുട്ടു കുറച്ചു ഉരഞ്ഞു. അവൻ പൊടി തട്ടി കുടഞ്ഞു് എഴുന്നേററു നിന്നു. കാർ വീണ്ടും പാഞ്ഞുപോയി.

ക്ലാസ്സിൽ ഈ സംഭവത്തെക്കുറിച്ചു പറകയുണ്ടായി. അദ്ധ്യാപകൻ അന്തോണിയെ അഭിനന്ദിച്ചു. നിരത്തിൽക്കൂടെ നടക്കുമ്പോൾ അനുഷ്ഠിക്കേണ്ട നിയമങ്ങളെപ്പററി പിന്നെ അദ്ധ്യാപകൻ ക്ലാസ്സിനു് ഉപദേശം നല്കി.

നിരത്തുകളിൽക്കൂടി നടക്കുന്നവരുടെ അശ്രദ്ധ മൂലം ആണ്ടുതോറും അനവധി അപകടങ്ങൾ വന്നു ചേരുന്നുണ്ടു്. ആളുകൾ അല്പം ശ്രദ്ധവയ്ക്കുന്നപക്ഷം ഈ അപകടങ്ങൾ വളരെ കുറയ്ക്കാൻ കഴിയും. ഓരോരുത്തരേറയും ഒന്നാമത്തെ വിചാരം സ്വരക്ഷയായിരി

ക്കണം. വഴിയുടെ നടുവിലൂടെ ഒരിക്കലും നടക്കരുതു്. ഒരുവശത്തുകൂടെ വേണം നടക്കുവാൻ; പട്ടണങ്ങളിലും മററും വഴിയുടെ വക്കിൽ കാൽനടപ്പാത വേറെ കെട്ടിയിട്ടുണ്ടായിരിക്കും. കഴിയുന്നതും അതിൽക്കൂടെ മാത്രമേ നടക്കാവൂ. വഴി മുറിഞ്ഞു കടക്കുമ്പോഴാണ് പ്രത്യേകം മനസ്സിരുത്തേണ്ടതു്. വല്ല വാഹനങ്ങളും വരുന്നുണ്ടോ എന്ന് ഇരുവശവും നല്ലപോലെ നോക്കിയതിനുശേഷം വേണം അപ്പുറത്തേയ്ക്കു കടക്കുവാൻ. നാലുംകൂടുന്ന വഴികളിൽ വിശേഷിച്ചും ശ്രദ്ധ വേണ്ടതാണ്. അത്തരം സ്ഥലങ്ങളിൽ വഴി തിരിച്ചുവിടുന്ന പോലീസുകാരെ സാധാരണയായി കാണാം. പോലീസുകാർ അവിടെ നില്ക്കുന്നതു് വാഹനങ്ങളുടെ ഗതാഗതം നിയന്ത്രിച്ച് അപകടം ഇല്ലാതാക്കാനാണ്. അവരെ ശ്രദ്ധിച്ചു നോക്കി പോകുന്നതു് അത്തരം സ്ഥലങ്ങളിൽ ആവശ്യമാണ്. വഴിയിൽക്കൂടെ ഓടുകയോ, കൂട്ടംകൂടി നടക്കുകയോ ചെയ്യരുതു്. വഴിയിൽ നിന്നു കളിക്കുന്നതും തെററാണ്.

പഴത്തൊലി, കുപ്പിച്ചില്ല്, ചവറ് മുതലായവ വഴിയിൽ ഇടുന്നതു് ജനദ്രോഹമാണ്. ഇതുനിമിത്തം വീണും കാൽമുറിഞ്ഞും വമ്പിച്ച അപകടങ്ങൾ ഉണ്ടാകാറുണ്ട്. പൊതുവഴി പൊതുസ്വത്താണ് എന്ന് എല്ലാവരും എല്ലായ്പോഴും ഓർത്തിരിക്കണം. വഴിയിൽ നടക്കുമ്പോൾ ഒരിക്കലും പരിഭ്രമിച്ച് ഓടരുതു്. പിന്നിൽനിന്നു സൈക്കിളിന്റെ മണിയോ മോട്ടോറിന്റെ കൊമ്പുവിളിയോ കേട്ടാൽ പരിഭ്രമിച്ച്

പരക്കം പായുക ചില കുട്ടികളുടെ പതിവാണ്. ഇതു വലിയ തെററാകുന്നു. ധൈര്യമുള്ളവന്നു മാത്രമേ ആപത്തുകളിൽനിന്നു് ഒഴിഞ്ഞു മാറുവാൻ കഴിയൂ.

പാഠം ൩൧

കൊളംബസ്

നമ്മുടെ രാജ്യത്തിൻെറ പടിഞ്ഞാറുവശത്തു കടലാണല്ലൊ. കടലിനു് അക്കരെ വേറെ രാജ്യങ്ങളും ഉണ്ടു്. അവിടെ പോകാൻ കപ്പൽ കയറണം. അതു പോലെ കപ്പലിൽ കയറി അനേകായിരം മൈൽ യാത്രചെയ്തു ചെന്നെത്തേണ്ട പല സ്ഥലങ്ങളും ഉണ്ടു്. പണ്ടൊക്കെ കപ്പലിൽ യാത്രചെയ്യുന്നതു് വളരെ അപകടമായിരുന്നു. അതിനാൽ അനേകം സ്ഥലങ്ങൾ വെളിക്കുള്ളവർക്കു് അറിഞ്ഞുകൂടാതെ കിടന്നു. അങ്ങനെ ദേശങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നുപോലും ആരും വിചാരിച്ചിരുന്നില്ല. ധീരന്മാരായ കപ്പലോട്ടക്കാർ യദൃച്ഛയായി ചെന്നെത്തിയിട്ടുള്ളതാണു് അവയിൽ പലതും. ആ വിധത്തിൽ അറിവായിട്ടുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ ഏററവും പ്രധാനപ്പെട്ടതു് അമേരിക്കയാണു്. ആ സ്ഥലം കണ്ടുപിടിച്ചതു് കൊളംബസ് എന്ന നാവികവീരൻ ആയിരുന്നു.

ഇററലിയിൽ ജിനീവ എന്ന പട്ടണത്തിൽ കൊളംബസ് ജനിച്ചു. കൊളംബസിൻെറ പിതാവു്

ഒരു നെയ്ത്തുകാരൻ ആയിരുന്നു. പതിനഞ്ചാമത്തെ വയസ്സിൽ കൊളംബസ് കപ്പലിൽ വേലയ്ക്ക് ഏർപ്പെട്ടു. വളരെനാൾ കടലിൽ യാത്രചെയ്ത് കടലിൽ നല്ല പരിചയം നേടി. കുറേക്കാലം കഴിഞ്ഞ് അദ്ദേഹം വിവാഹം ചെയ്തു. പോർട്ടുഗൽ രാജ്യത്തിൽ ആണ് കൊളംബസ് താമസം ഉറപ്പിച്ചത്.

കപ്പലോട്ടത്തെപ്പററി അക്കാലത്ത് കൊളംബസ് പല പുസ്തകങ്ങളും വായിച്ചു. ഭൂമി ഉരുണ്ടതാണെന്ന് അദ്ദേഹം മനസ്സിലാക്കി. അതുകൊണ്ട് ഒരിടത്തുനിന്നു നേരേ കപ്പലോടിച്ചാൽ തിരിച്ച് അവിടത്തന്നെ ചെല്ലാം എന്ന് അദ്ദേഹം ഊഹിച്ചു. യൂറോപ്പിൽനിന്ന് കിഴക്കോട്ടു കപ്പലോടിച്ചാണ് ഇൻഡ്യയിൽ എത്തുന്നത്. യൂറോപ്പിൽനിന്നു പടിഞ്ഞാറോട്ടു കപ്പലോടിച്ചാലും ഇൻഡ്യയിൽ എത്താൻ കഴിയും എന്ന് കൊളംബസ് വിചാരിച്ചു. ആ വഴിയേ ഇൻഡ്യയിൽ വരണം എന്നു കൊളംബസിന് ആഗ്രഹവും ഉണ്ടായി.

എന്നാൽ ആ യാത്രയ്ക്കു ധനം എവിടെനിന്നാണ് എന്നായി അദ്ദേഹത്തിൻെറ വിചാരം. അതിനു വേണ്ട സഹായം കിട്ടുവാൻ അദ്ദേഹം ശ്രമിച്ചുതുടങ്ങി. പല രാജാക്കന്മാരും ധനവാന്മാരും കൊളംബസിൻെറ അപേക്ഷ കൈക്കൊണ്ടില്ല. അദ്ദേഹത്തിൻെറ ആശ ഫലിക്കയില്ല എന്നു തോന്നി. അതിനിടയ്ക്കു കൊളംബസിൻെറ ഭാര്യയും മരിച്ചു. മകനോടൊത്തു കൊളംബസ് നാടുവിട്ടു പുറപ്പെട്ടു. സ്പെയിനിലെ

രാജാവിനെ ചെന്നു കാണാം എന്നു് അദ്ദേഹം ഉറച്ചു. അവിടെയും കൊളംബസിനു വളരെ പ്രയാസങ്ങൾ നേരിട്ടു. എങ്കിലും എട്ടുവർഷത്തിനുശേഷം രാജാവു കൊളംബസിനെ സഹായിക്കാം എന്നു സമ്മതിച്ചു. ചെറിയ മൂന്നു കപ്പലുകളും ഒരു വർഷത്തേയ്ക്കുള്ള ആഹാരസാധനങ്ങളും അദ്ദേഹം കൊളംബസിനു കൊടുത്തു.

നൂററി ഇരുപതു കൂട്ടുകാരോടുകൂടി കൊളംബസ് പുറപ്പെട്ടു. നേരെ പടിഞ്ഞാറോട്ടു കപ്പലോടിച്ചു് എങ്ങോട്ടെന്നറിയാതെ എത്രയോ ആഴ്ചകൾ യാത്ര തുടൎന്നു. ഒരു കരയും കാണാതെ കൊളംബസിന്റെ കൂട്ടുകാർ എല്ലാം അമ്പരന്നുതുടങ്ങി. തിരിച്ചു പോകണം എന്നു് അവർ ആവശ്യപ്പെട്ടു. കൊളംബസിനെ കടലിൽ തള്ളും എന്നും അവർ പേടിപ്പിച്ചു. അദ്ദേഹം നല്ല വാക്കു പറഞ്ഞു് അവരെ സമാധാനപ്പെടുത്തി. ഒടുവിൽ ഒരു ദിവസംകൂടെ ക്ഷമിക്കണം എന്നു് അദ്ദേഹം അവരോടു് അപേക്ഷിച്ചു. അതു് അവർ സമ്മതിക്കുകയും ചെയ്തു.

പിന്നെയും ഒരു പകലും രാവും കഴിഞ്ഞു. കര കണ്ടില്ല. തിരിച്ചുപോകാനുള്ള സമയം ആയി. കൊളംബസിനു വളരെ ദുഃഖവും തോന്നി. ആ നിമിഷത്തിൽ കരയ്ക്കുള്ള ചില പക്ഷികൾ കടലിനുചുററും പറന്നുവന്നു. ചില മരങ്ങളുടെ കൊമ്പുകൾ ഒഴുകി വരുന്നതും കണ്ടു. അടുത്തു കര ഉണ്ടു് എന്നു് അവൎക്കു തീൎച്ചയായി.

അടുത്ത ദിവസം പുലൎന്നു. എന്തൊരു ഭാഗ്യം! മനോഹരമായ ഒരു ദ്വീപിന്റെ അടുത്തു് അവർ എത്തിയിരുന്നു. പല നിറത്തിലും തരത്തിലും ഉള്ള പക്ഷികൾ അവിടെ പറക്കുന്നതു കാണായി. ആ ദ്വീപിലെ അനേകം ആളുകൾ ആ കാഴ്ച കാണാൻ വന്നുകൂടി. അവർ അര മാത്രമേ മറച്ചിരുന്നുള്ളു. പരിഷ്കാരം കുറഞ്ഞവർ എങ്കിലും അവരെ കണ്ട പ്പോൾ കൊളംബസിനും കൂട്ടുകാൎക്കും എന്തെന്നില്ലാത്ത സന്തോഷമുണ്ടായി. അവർ കപ്പലിൽനിന്നു് ഇറങ്ങി. കൊളംബസ് ആയിരുന്നു ആദ്യമായി. കരയിൽ കാലു വച്ചതു്. എല്ലാവരും കടലോരത്തു് മുട്ടുകുത്തിക്കിടന്നു് ദൈവത്തിന്റെ കാരുണ്യത്തെ വാഴ്ത്തി. അവർ ചെന്നെത്തിയതു് അമേരിക്കയുടെ അടുത്തുള്ള ഒരു ദ്വീപിൽ ആയിരുന്നു.

പുതിയ വെളുത്ത ആളുകളെ കണ്ടു് ആ ദിക്കു കാൎക്കു് അത്ഭുതം തോന്നി. തമ്മിൽ ഭാഷ അറിഞ്ഞു കൂടാത്തതുകൊണ്ടു് ഇരുകൂട്ടൎക്കും അടുത്തു പെരുമാറു വാൻ പ്രയാസമായി. എങ്കിലും കൊളംബസും കൂട്ടു കാരും അവിടത്തുകാരോടു് സ്നേഹമായി പെരുമാറി. കൊളംബസ് കപ്പലിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന പളുങ്കുമാല, കണ്ണാടി മുതലായ സാമാനങ്ങൾ നാട്ടുകാൎക്കു കൊടുത്തു. പകരം പൊൻപണ്ടങ്ങളും മററു വിലയേറിയ സാധ നങ്ങളും ഇവൎക്കു കിട്ടി.

കുറേ ദിവസം കഴിഞ്ഞു് കൊളംബസ് തിരിച്ചു യൂറോപ്പിലേയ്ക്കു് പുറപ്പെട്ടു. ആ ദ്വീപിലുള്ള ചില

രെയുംകൂടി അദ്ദേഹം കൊണ്ടുപോയി. തിരിച്ചുചെന്ന പ്പോഠം സ്പെയിനിലെ രാജാവു് വളരെ ബഹുമാന ത്തോടെ കൊളംബസിനെ സ്വീകരിച്ചു. അവരുടെ യാത്രയെപ്പററിയുള്ള കാൎയ്യങ്ങഠം കേട്ടു് എല്ലാവൎക്കും അത്ഭുതം ഉണ്ടായി.

കൊളംബസ് പിന്നെയും മൂന്നു പ്രാവശ്യം അമേ രിക്കയിലേയ്ക്കു യാത്രചെയ്തു. പലതരത്തിലുള്ള കഷ്ട തകഠം അദ്ദേഹത്തിനു സഹിക്കേണ്ടിവന്നു. സ്പെയി നിലെ പ്രഭുക്കന്മാൎക്കു് അദ്ദേഹത്തോടു് അസൂയയും വിരോധവും തോന്നി. അവർ കൊളംബസിനെ പല പ്രകാരത്തിൽ ഉപദ്രവിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. വാൎദ്ധക്യ ത്തിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടാൻ തന്നെ അദ്ദേഹത്തിനു വകയി ല്ലാതായി. എഴുപതാമത്തെ വയസ്സിൽ അങ്ങനെ ദുഃഖത്തിൽ ആണ്ടു് അദ്ദേഹം മരിച്ചു. ഭൂമിയുടെ പകുതിസ്ഥലം കണ്ടുപിടിച്ച മഹാനായി അദ്ദേഹത്തെ കൊണ്ടാടിവരുന്നു.

പാഠം ൩൯

കൃഷികൊണ്ടു പുലരട്ടെ

മഴകൊണ്ടു വിളയുന്ന കൃഷികൊണ്ടു പുലരുന്ന—
തഴകാണ്ടു വിളികൊണ്ട കേരളദേശം. ൨

ഇരുഠംപൂണ്ടൊരണികൊണ്ടൽമറകൊണ്ടുകതിരോന്റെ
കരിവാററിക്കാലവൎഷം കാക്കുന്നു നമ്മെ. ൪

പഴപ്പായാൽ പത്മരാഗമണികളെയണിയുന്ന
മുഴപ്പേറും മുളകുമാമരത്തിലെല്ലാം. ൨൮

തഴച്ചെങ്ങും വളരുന്ന മരച്ചീനി ചേന കാച്ചിൽ
പിഴപ്പിന്നു വക നല്കും പല കിഴങ്ങും ൨൯

ഇവ മററും വിളയുന്ന ധനം പെററ ഗ്ഗുണംപററി-
യിവിടത്തിൽ സുഖിപ്പൂ നാം ഭാഗ്യസമ്പത്തിൽ ൩൦

അഴകാണ്ട കൃഷികൊണ്ടു ധനം നേടിസ്സുഖം പൂണ്ടു
പുകഴാണ്ടു പുലരട്ടെ കേരളദേശം. ൩൧

GOVERNMENT TRAINING SCHOOL
T. C. STATE.
KOTTAYAM